

สถานภาพของนักดนตรีเป็มวยในสนามมวยลุมพินี

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE STATUS OF PEE MUAY MUSICIANS IN LUMPINEE BOXING STADIUM

Mr. Pattarapong Teppayarak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts Program in Thai Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2014

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

สถานภาพของนักดนตรีเป็มว้ยในสนามมวยลุมพินี

โดย

นายภัทรพงศ์ เทพยรักษ์

สาขาวิชา

ดุริยางค์ไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุษกร บิณฑสันต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิเชิต ชัยเสรี)

ภัทรพงศ์ เทพยรักษ์ : สถานภาพของนักดนตรีเป็มวอยในสนามมวยลุมพินี (THE STATUS OF PEE MUAY MUSICIANS IN LUMPINEE BOXING STADIUM) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์, 164 หน้า.

งานวิจัยเรื่องสถานภาพของนักดนตรีเป็มวอยในสนามมวยลุมพินี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของนักดนตรีเป็มวอยสนามมวยลุมพินี รวมถึงบทบาทความสำคัญและสถานภาพของนักดนตรีเป็มวอยที่สนามมวยลุมพินีในปี พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ.2557 สถานภาพของนักดนตรีเป็มวอยลุมพินีจำแนกได้เป็น 2 ช่วงคือ ช่วง พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2535 นักดนตรีเป็มวอยของสนามมวยลุมพินี มีสถานะเป็นข้าราชการของกองดุริยางค์ทหารบก จนในปี พ.ศ. 2519 เกิดปัญหารายได้ในการดำรงชีพ จึงทำให้นักดนตรีเป็มวอยลาออก ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนระบบในการทำงาน เพิ่มรายได้ และเพิ่มจำนวนนักดนตรีเป็มวอยเพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่ ทำให้นักดนตรีเป็มวอยสนามมวยลุมพินีมีสถานภาพดีขึ้น ช่วง พ.ศ. 2536 ถึง พ.ศ.2557 กองดุริยางค์ทหารบกขาดแคลนผู้มีความสามารถในการเป็มวอย จึงรับนักดนตรีเป็มวอยพลเรือนเข้ามาทำหน้าที่นักดนตรีเป็มวอยสนามมวยลุมพินีนับแต่นั้น

กลวิธีในการบรรเลงของวงดนตรีเป็มวอยสนามมวยลุมพินี ส่วนมากแบบแผนในการบรรเลงจะเป็นสิ่งที่นักดนตรีเป็มวอยปฏิบัติสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ส่วนการคัดเลือกเพลงเป็นการคัดเลือกตามแบบแผนส่วนหนึ่ง และตามไหวพริบปฏิภาณของผู้ที่เป็นนักดนตรีเป็มวอยอีกส่วนหนึ่ง ทั้งนี้อาจมีเขียนมวอยหรือโปรโมเตอร์ขอให้บรรเลงเพลงที่ได้รับความนิยมตามยุคสมัยในบางครั้ง

นักดนตรีเป็มวอยสนามมวยลุมพินี เป็นนักดนตรีที่ได้รับการยกย่องจากวงวิชาชีพนดนตรีว่ามีฝีมือความสามารถ และสืบทอดแบบแผนการบรรเลงเป็มวอยตามชนบ จึงมีบทบาทเป็นที่ยอมรับถึงปัจจุบัน เห็นได้จากการได้รับเชิญให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่จัดการแข่งขันมวยไทยต่างๆ อยู่เสมอ

ภาควิชา ดุริยางคศิลป์

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา ดุริยางค์ไทย

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2557

5386739035 : MAJOR THAI MUSIC

KEYWORDS: THE STATUS / PEE MUAY MUSICIANS / LUMPINEE BOXING STADIUM.

PATTARAPONG TEPPAYARAK: THE STATUS OF PEE MUAY MUSICIANS IN LUMPINEE
ADVISOR: ASSOC. PROF. PATARAWDEE PUCHADAPIROM, Ph.D., 164 pp.

The main purpose of this Research called “the Status of Pee Muay Musicians in Lumpini Boxing Stadium” is to study background and history of Pee Muay musicians in Lumpini Boxing Stadium, as well as their important roles and status from 1956 to 2014. The work status of Pee Muay musicians in Lumpini Boxing Stadium can be categorized into two main periods. During the period from 1956 to 1992 their work status or career is governmental officials of the Royal Thai Army Band. Until 1976 due to the difficulty of earning income and imbalance of load work, Pee Muay musicians started to resign. This leads to the structural change at Lumpini Boxing stadium. After the system was improved, Pee Muay musicians had higher income, a lot of musicians were employed in order to share load work, and their quality of lives at Lumpini Boxing Stadium was positively improved. During the period from 1993 to 2014 the Royal Thai Army Band lacked potential musicians who could perform Pee Muay, the significant change happened. Civilians who can play Pee Muay have been recruited as Pee Muay musicians in Lumpini Boxing Stadium since then.

Regarding techniques and tactics of Pee Muay Band performance in Lumpini Boxing Stadium, Pee Muay musicians have passed on their knowledge from generation to generation and it is mainly traditional styles. Screen a song, musicians combine both Thai music tradition and their personal sagacity or intelligence. Moreover, there might be a case that Pee Muay musicians are requested some fashionable popular songs by boxing promoters and boxing experts.

Pee Muay musicians in Lumpini Boxing Stadium have been normally respected and admired of their proficient and skillful talents by the music profession. They have also inherited Pee Muay traditional patterns and styles. Therefore, we can recognize that Pee Muay musicians in Lumpini Boxing Stadium have been invited to perform in lots of the high standard boxing matches and have played the important role in the society up till now.

Department: Music

Student's Signature .....

Field of Study: Thai Music

Advisor's Signature .....

Academic Year: 2014

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความเมตตา ให้ข้อมูล ตอบข้อสงสัย ให้คำปรึกษา แนะนำ และอำนวยความสะดวก ตลอดจนให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยในการทำงานวิทยานิพนธ์ดังนี้

กราบขอบพระคุณครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์ เรืออากาศเอกพิณ เรืองนนท์ พันโทเสนาะ หลวงสุนทร จำสับเอกประชุมชัย เพิ่มผล ร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด ครูสมพงษ์ ภูธร ครูลำเพย ลำอานค์ จำสับเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข คุณเจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข จำสับเอกอนันต์ ดำนิต ร้อยเอกสมนึก แสงอรุณ ผู้ให้ข้อมูลที่มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ท่านได้อธิบาย ชี้แจง ตรวจสอบ และให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาต่อไป

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รองศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี รองศาสตราจารย์ปกรณ์ รอดช้างเผื่อน รองศาสตราจารย์ ดร. บุญกร บิณฑสันต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรประพิตร์ เผ่าสวัสดิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชำคม พรประสิทธิ์ ดร.ภัทระ คมขำ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ระดับมหาบัณฑิตแก่ข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสสร้างสรรค์งานวิจัยที่มีประโยชน์ทางด้านวิชาการ

กราบขอบพระคุณบิดามารดา ซึ่งได้ให้กำลังใจ กำลังทรัพย์ อันเป็นผลทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนสุเหร่าทรายกองดิน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพฯ ที่ให้โอกาสและกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอบคุณเพื่อนๆ สาขาดุริยางค์ไทย ภาคนอกเวลา รุ่น 9 ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ ข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอและคอยสนับสนุนข้อมูลในเรื่องต่างๆ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 คำจำกัดความ	3
บทที่ 2 ประวัติสนามมวยลุมพินีและวงปีมวยสนามมวยลุมพินี.....	4
2.1 ประวัติสนามมวยลุมพินี.....	4
2.2 พัฒนาการวงปีมวย.....	33
2.2.1 พัฒนาการของวงดนตรีปีมวยในสนามมวย.....	36
2.2.2 ความเป็นมาของวงดนตรีปีมวยสนามมวยลุมพินี.....	43
2.3 นักดนตรีปีมวยลุมพินี.....	47
บทที่ 3 สถานภาพของนักดนตรีปีมวยสนามมวยลุมพินี พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519	62
3.1 บทบาทและหน้าที่ของนักดนตรีปีมวยสนามมวยลุมพินี.....	63
3.2 ลักษณะการบรรเลง	69
3.3 สถานภาพนักดนตรีปีมวยสนามมวยลุมพินี	73
บทที่ 4 สถานภาพของนักดนตรีปีมวยสนามมวยลุมพินี ปี พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2557	82

4.1 บทบาทและหน้าที่ของนักดนตรีปี่มวายนามมวยลุมพินี	82
4.2 ลักษณะการบรรเลง	99
4.3 สถานภาพนักดนตรีปี่มวายนามมวยลุมพินี	109
บทที่ 5 บทสรุป	139
ข้อเสนอแนะ	140
รายการอ้างอิง.....	141
ภาคผนวก.....	143
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	166

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 สนามมวดยลุมพินีในอดีต.....	7
ภาพที่ 2 สนามมวดยลุมพินีด้านอัครจันทร์ฝั่งไม่มีหลังคา.....	8
ภาพที่ 3 ด้านหน้าทางเข้าของสนามมวดยลุมพินี.....	9
ภาพที่ 4 โผน กิ่งเพชร ชนะคะแนน ปาสคาลเปเรซครองแชมป์โลกรุ่นฟลายเวต.....	10
ภาพที่ 5 โบโฆษณาในการชกชิงแชมป์เปี่ยนโลกของโผน กิ่งเพชร.....	11
ภาพที่ 6 พันโทเอิบ แสงฤทธิ์ นายสนามมวดยคนแรก.....	12
ภาพที่ 7 พันโทเทพ กรานเลิศ นายสนามมวดยคนที่ 2.....	12
ภาพที่ 8 พลจัตวา ชุนชิดมดุงพล นายสนามมวดยคนที่ 3.....	13
ภาพที่ 9 พลตรีประเสริฐ ธรรมศิริ นายสนามมวดยคนที่ 4.....	13
ภาพที่ 10 พันเอกทองเต็ม พบสุข นายสนามมวดยคนที่ 5.....	14
ภาพที่ 11 พันเอกชาย ดิษยเดช นายสนามมวดยคนที่ 6.....	14
ภาพที่ 12 พลตรีอัสนี สมุทรเสน นายสนามมวดยคนที่ 7.....	15
ภาพที่ 13 พลตรีสวัสดิ์ ศิริผล นายสนามมวดยคนที่ 8.....	15
ภาพที่ 14 พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน นายสนามมวดยคนที่ 9.....	16
ภาพที่ 15 พลตรีชลอ คงสุวรรณ นายสนามมวดยคนที่ 10.....	16
ภาพที่ 16 พลตรีวรพงศ์ สัจจราชทรัพย์ นายสนามมวดยคนที่ 11.....	17
ภาพที่ 17 พลโทวัฒน์ เกิดสว่าง นายสนามมวดยคนที่ 12.....	17
ภาพที่ 18 พลตรีวันชัย นิลเขียว นายสนามมวดยคนที่ 13.....	18
ภาพที่ 19 พลตรีอนันต์ศักดิ์ ลักษณะลม้าย นายสนามมวดยคนที่ 14.....	18
ภาพที่ 20 พลตรีไพโรจน์ รัฐประเสริฐ นายสนามมวดยคนที่ 15.....	19
ภาพที่ 21 พลตรีกิตติทัศน์ บำเหน็จพันธุ์ นายสนามมวดยคนที่ 16.....	19

ภาพที่ 22 พลตรีธีระ ไกรพานนท์ นายสนามมวยคนที่ 17	20
ภาพที่ 23 พลตรีเฉลิมเกียรติ โพธิ์ทองนาค นายสนามมวยคนที่ 18	20
ภาพที่ 24 พลโทสุรไกร จตุมาศ นายสนามมวยคนที่ 19	21
ภาพที่ 25 พลโทบุญสันติ แสนสวัสดิ์ นายสนามมวยคนที่ 20.....	21
ภาพที่ 26 สนามมวยลุมพินี พระราม 4	22
ภาพที่ 27 บัตรเข้าชมเวทีมวยลุมพินี.....	22
ภาพที่ 28 ช่องจำหน่ายตั๋วเข้าชม.....	24
ภาพที่ 29 แผ่นพิมพ์แจ้งโปรแกรมการแข่งขัน	25
ภาพที่ 30 แผ่นประกาศกำหนดการย้ายของสนามมวยลุมพินี.....	27
ภาพที่ 31 ภาพบรรยากาศผู้ชมในงานปิดเวทีสนามมวยลุมพินี	29
ภาพที่ 32 สนามมวยลุมพินี งามอินทรา.....	30
ภาพที่ 33 แผ่นพับและซีดีอธิบายข้อมูลของมวยไทยและสนามมวยลุมพินี	31
ภาพที่ 34 ภายในสนามมวยลุมพินีรามอินทราแห่งใหม่.....	32
ภาพที่ 35 บริเวณสำหรับผู้บรรยายทางโทรทัศน์	33
ภาพที่ 36 ครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์	35
ภาพที่ 37 เรืออากาศตรีพิณ เรืองนนท์	39
ภาพที่ 38 การแต่งกายของพนักงานในสนามมวยลุมพินี.....	45
ภาพที่ 39 วงปี่มวีสสนามมวยลุมพินี.....	45
ภาพที่ 40 ครูช้อย เพิ่มผล	47
ภาพที่ 41 พันโทเสนาะ หลวงสุนทร	49
ภาพที่ 42 จำลิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์.....	50
ภาพที่ 43 จำลิบเอกอนันต์ ดำนิล	51
ภาพที่ 44 ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ	52

ภาพที่ 45 ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข.....	53
ภาพที่ 46 ครูลำเพย ลำอางค์.....	54
ภาพที่ 47 ครูสมพงษ์ ภู่อสร.....	55
ภาพที่ 48 ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด หัวหน้าวงดนตรีปี่มวายนามมวญลุมพินี.....	57
ภาพที่ 49 จำสับเอกวิบูลย์ อรุณสุโข.....	58
ภาพที่ 50 ครูทวีศักดิ์ บั๊นบุญ.....	59
ภาพที่ 51 ครูนริศ เอี่ยมสอาด.....	60
ภาพที่ 52 จำสับเอกประชุมชัย เพิ่มผล บุตรของจำสับเอกซ้อย เพิ่มผล.....	74
ภาพที่ 53 วงปี่มวายนามมวญลุมพินีในอดีต.....	84
ภาพที่ 54 สมาชิกปัจจุบันของวงปี่กลองสนามมวญลุมพินี.....	86
ภาพที่ 55 นายเจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ.....	90
ภาพที่ 56 ปีชวาและลิ้นปี่ที่ครูสมพงษ์ เตรียมก่อนปฏิบัติหน้าที่.....	92
ภาพที่ 57 ระฆังของสนามมวญลุมพินี.....	94
ภาพที่ 58 ป้ายบอกเวลาในการชกมวยไทยที่สนามมวญลุมพินี.....	94
ภาพที่ 59 ที่ตั้งของวงปี่กลองในสนามมวญลุมพินี.....	95
ภาพที่ 60 ผู้เข้าชมนัดส่งท้ายสนามมวญลุมพินีย่านพระราม 4.....	96
ภาพที่ 61 เวทีของนักดนตรีปี่กลองสนามมวญลุมพินี รามอินทรา สถานที่ตั้งแห่งใหม่.....	98
ภาพที่ 62 ครูสมพงษ์ ภู่อสร ขณะเป่าปี่ชวาสาธิตกลวิธีการเพิ่มน้ำหนักเสียงกับไม้ค้.....	102
ภาพที่ 63 ภาพเปรียบเทียบการจัดรูปแบบวงปี่กลองของสนามมวญลุมพินี.....	103
ภาพที่ 64 จำสับเอกวิบูลย์ อรุณสุโข.....	107
ภาพที่ 65 ร้อยเอกสมนึก แสงอรุณ.....	108
ภาพที่ 66 ตู้โชว์เก็บอุปกรณ์มวยที่สำคัญ.....	111
ภาพที่ 67 บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ปี่กลองสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี.....	115

ภาพที่ 68 สมาชิกวงปี่กลองสนามมวยลุมพินีร่วมแสดงที่เกาะมาเก๊า	116
ภาพที่ 69 วงดนตรีปี่กลองสนามมวยลุมพินี บรรเลงที่สนามมวยช่อง 7	117
ภาพที่ 70 พันเอกพิเศษเลิศชาย เจตะสานนท์.....	128
ภาพที่ 71 ชาวต่างประเทศถ่ายภาพให้ความสนใจต่อวงปี่มวยลุมพินี.....	129
ภาพที่ 72 พันเอกรัฐพล การุณยูปราชญ์.....	130
ภาพที่ 73 ครูทอง พุ่มพานิช	131
ภาพที่ 74 คุณแดง ท่าพระ	133
ภาพที่ 75 คุณอนวัดี เวชประเสริฐสุข	134
ภาพที่ 76 สมรักษ์ คำสิงห์.....	135
ภาพที่ 77 คุณกัมปนาท ท. พราน 49	136
ภาพที่ 78 ครูสมพงษ์ ภู่อสร กำลังสอนที่	145
ภาพที่ 79 ครูลำเพย ลำอางค์ บรรเลงระนาดเอกออกกรายการบางบรรเลง	148
ภาพที่ 80 ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้รับพระราชทานของที่ระลึก.....	152
ภาพที่ 81 จำสับเอก อนันต์ดำนิล ได้รับรางวัลจากโรงเรียนบ้านเดื่อวิทยาคม.....	154
ภาพที่ 82 ร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด	159

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศิลปะการต่อสู้ของชาติไทยที่สำคัญมีทั้ง การชกมวยไทย มวยไชยา การต่อสู้โดยอาวุธ กระบี่กระบอง สิ่งเหล่านี้ในการเริ่มการต่อสู้แต่โบราณต้องมีการไหว้ครูก่อนเริ่มทำการต่อสู้ เพื่อ บ่งบอกให้รู้ถึงว่าบัดนี้นั้นจะใช้ศิลปะและการต่อสู้ในการเข้าแข่งขันและที่สำคัญที่สุดคือการแสดงความเคารพและสักการะบูชาครูมวย ซึ่งมีความสำคัญที่สร้างให้เกิดอาชีพนี้ขึ้นมา โดยมี องค์ประกอบที่อยู่คู่คือวงดนตรีไทยซึ่งมี ปี่ชวา ฉิ่ง กลองแขก ซึ่งเรียกว่าปี่ชวากลองแขก หรือใน บริบทสังคมที่เรียกว่า “วงดนตรีปี่มวญ” ปี่มวญในความหมายที่ใช้กันทั่วไปคือปี่ชวา

นักดนตรีปี่มวญปัจจุบันนี้ยังมีให้เห็นกันอยู่ตามสนามมวยอันมีชื่อเสียงใน กรุงเทพมหานคร คือ สนามมวยลุมพินี สนามมวยราชดำเนิน สนามมวยกรุงเทพมหานคร (วันทรงชัย) สนามมวยอ้อมน้อย สนามมวยศึกอัศวินดำ สนามมวยสำโรง สนามมวยช่อง 7 เหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เป็นการจัดการแสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทยที่ยังคงส่งเสริมให้ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ โดยจะได้ยินเสียงของการเป่าเพลงไหว้ครูไปจนถึงหมดยกหรือแพ้ชนะกันไป โดยการบรรเลงใน ปัจจุบันกับในอดีตก็มีความต่างซึ่งน่าศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญถึงการศึกษาวงปี่มวญสนามมวยลุมพินีเพราะสนามมวย ลุมพินีเปิดมานานกว่า 57 ปี โดยที่เป็นสนามมวยที่มีชื่อเสียงอยู่คู่ประเทศไทยมานาน นักดนตรีปี่ มวญที่สนามมวยลุมพินี ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ต่างๆกันไปในแต่ละยุคแต่ละสมัย อีกทั้งผู้วิจัยเป็นนักดนตรีเครื่องเป่าไทย จึงสนใจที่จะลงภาคสนามที่สนามมวยลุมพินีเพื่อศึกษาใน ด้านของ บทเพลงที่ใช้ในการบรรเลงประกอบการแสดงมวยไทยในอดีตถึงปัจจุบัน การสืบทอดสาย ตระกูล บทบาทความสำคัญและสถานภาพของนักดนตรีปี่มวญ ซึ่งอยู่คู่กับศิลปะการต่อสู้แขนงนี้ มาอย่างช้านาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาวงดนตรีปี่มวญภายภาคหน้าต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวยลุมพินี

1.2.2 เพื่อศึกษาสถานภาพของนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวยลุมพินี

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์และศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรายงานผลเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการและรวบรวมข้อมูล

1.3.1 ข้อมูลเอกสารจากแหล่งต่างๆ

1.3.1.1 ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3.1.2 ห้องสมุดคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3.1.3 พิพิธภัณฑ์มวยไทยแห่งชาติ สนามกีฬาแห่งชาติ

1.3.1.4 หอสมุดแห่งชาติ

1.3.1.5 ห้องสมุดสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซียมหาวิทยาลัยมหิดล

1.3.1.6 สนามมวยลุมพินี

1.3.2 ข้อมูลบุคคลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเครื่องเป่าไทยและนักดนตรีไทยเป่ามวยที่สนามมวยลุมพินี ต่อไปนี้

1.3.2.1 ครูสมพงษ์ ภู่อสร

1.3.2.2 ครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์

1.3.2.3 ครูลำเพย สำอางค์

1.3.2.4 จำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข

1.3.2.5 ครูนริศ เขียมสะอาด

1.3.2.6 ร้อยเอกสมนึก แสงอรุณ

1.3.2.7 พันโทเสนาะ หลวงสุนทร

1.3.2.8 ร้อยตรีฉลอง เขียมสะอาด

1.3.2.9 นายเจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ

1.3.2.10 จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล

1.3.2.11 เรืออากาศตรีพิณ เรืองนนท์

1.3.2.12 จำสืบเอกประชุมชัย เพิ่มผล

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 นำเสนอข้อมูล

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบประวัติความเป็นมาของนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวยลุมพินี

1.4.2 ทราบสถานภาพของนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวยลุมพินี

1.5 คำจำกัดความ

ปี่มวญ คือปี่ชวา โดยเป็นเครื่องดนตรีไทยที่ใช้ในการบรรเลงในวงบัวลอย วงปี่พาทย์ นางหงส์ และวงเครื่องสายปี่ชวา นอกจากนี้ปี่ชวายังใช้ในการเป่าประกอบการรำกระบี่กระบอง และการชกมวย

นักดนตรีปี่มวญ คือผู้ที่ทำหน้าที่ในการบรรเลงปี่ชวาในวงปี่ชวากลองแขกที่ใช้สำหรับประกอบการแข่งขันชกมวยไทย

บทที่ 2

ประวัติสนามมวยลุมพินีและวงปีมวยสนามมวยลุมพินี

นักดนตรีปี่มวดยุคใหม่คือผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ในการบรรเลงประกอบการชกมวยไทย ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาช้านาน โดยนักดนตรีปี่มวดยุคใหม่คืออาชีพหนึ่งซึ่งผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญที่จะศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับที่มา การปฏิบัติหน้าที่ในสายงานนักดนตรีปี่มวดยุคใหม่มีต้นสายปลายเหตุจนถึงปัจจุบันเป็นอย่างไร ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาสนามมวยลุมพินีซึ่งเป็นสนามมวยที่เปิดเป็นสถานบันเทิงและอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านกีฬามวยไทย ซึ่งมีอายุกว่า 57 ปี โดยสนามมวยลุมพินีมีวงดนตรีปี่มวดยุคใหม่ซึ่งอยู่คู่กับสนามมวยแห่งนี้มาช้านาน นักดนตรีมาบรรเลงต่อกันและกันมาไม่น้อยจึงเหมาะแก่การศึกษาหาข้อมูลในครั้งนี้

ในการศึกษาสถานภาพนักดนตรีปี่มวดยุคใหม่ที่สนามมวยลุมพินีในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมประวัติความเป็นมาของสนามมวยลุมพินี ประวัติการทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวดยุคใหม่ที่สนามมวยลุมพินีตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ค้นคว้าสถานภาพนักดนตรีปี่มวดยุคใหม่ที่สนามมวยลุมพินีจากอดีตถึงปัจจุบัน คำว่าสถานภาพเป็นคำนามบอกถึงตำแหน่ง เกียรติยศของบุคคลที่ปรากฏในสังคม สิทธิหน้าที่ตามบทบาทของบุคคล (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 1158 - 1159) รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับนักดนตรีปี่มวดยุคใหม่ที่สนามมวยลุมพินี โดยในบทที่ 2 ผู้วิจัยจะแบ่งการศึกษาในวิจัยเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 ประวัติสนามมวยลุมพินี

2.2 พัฒนาการวงปีมวดยุคใหม่

2.3 ประวัติความเป็นมาของวงดนตรีปี่มวดยุคใหม่ที่สนามมวยลุมพินี

2.1 ประวัติสนามมวยลุมพินี

สนามมวยลุมพินีเริ่มต้นเปิดให้จัดการแข่งขันเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2499 โดยจนถึงปัจจุบันนี้ พ.ศ. 2557 สนามมวยลุมพินีมีอายุราว 57 ปี ตั้งอยู่ในย่านใจกลางเมืองบนถนนพระราม 4 เขตปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ในยุคสมัยที่มีการเปิดให้บริการแก่ผู้ชื่นชอบศิลปะการต่อสู้มวยไทยยังมีจำนวนสนามมวยหลายสนามดังนี้

1. สนามมวยสวนกุหลาบ

2. สนามมวยท่าช้าง
3. สนามหลักเมือง
4. สนามสวนสนุก
5. สนามสวนเจ้าเชตุ
6. สนามท่าท่าพระจันทร์
7. เวทีพัฒนาการ
8. เวทีศรีอยุธยา
9. เวทีธนบุรี
10. สนามมวยราชดำเนิน
11. สนามมวยลุมพินี

สนามมวยหลายสนามก็เริ่มทยอยปิดกิจการลงไป คงเหลือที่ยังเปิดให้บริการถึงปัจจุบันคือ สนามมวยราชดำเนินและสนามมวยลุมพินี จากหนังสือย้อนตำนานแวดวงมวยไทยได้กล่าวว่า สนามมวยราชดำเนินหรือเวทีมวยราชดำเนินได้เปิดการแข่งขันอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2488 โดยมีนายปราโมทย์ พึ่งสุนทร เป็นนายสนามมวยคนแรก พระยาจินดารักษ์ เป็นกรรมการบริหารเวที สนามมวยราชดำเนินยุคแรกนี้ตั้งอยู่ เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ทำการชกเป็นประจำวันอาทิตย์ ระยะเวลา 16:00 – 17:00 น.

หลังจากที่สนามมวยราชดำเนินได้เปิดให้บริการขึ้นนั้น ก็ได้รับความนิยมจากผู้คนที่หลงใหลและชื่นชอบกีฬามวยไทยได้เข้ามาชมเป็นจำนวนมากและเปิดบริการแค่ 1 วันต่อสัปดาห์ พันโทเอิบ แสงฤทธิ์ เป็นหัวหน้าชุดในการเริ่มก่อตั้งสนามมวยชั่วคราวเป็นที่มาต้นกำเนิดของสนามมวยลุมพินีในปัจจุบันซึ่ง ซึ่งจากหนังสือย้อนตำนานแวดวงมวยไทยปรากฏหลักฐานว่าได้กล่าวว่า มีผลต่อการทำงานของผู้คนที่สนามมวยลุมพินีเกิดสนามมวยลุมพินีถาวร จากผู้ริเริ่มคือพันตรีเอิบ แสงฤทธิ์ ได้จัดมวยการกุศลเพื่อนำรายได้ไปบำรุงนักกีฬามวยแห่งประเทศไทยหลายครั้ง แล้วพัฒนามาเป็นสนามมวยชั่วคราว เปิดให้บริการเป็นเวลา 6 เดือน ซึ่งในระหว่างที่เป็นสนามมวยชั่วคราวสัญญาเช่าเวทีหมดลง จึงมีการดำเนินการจัดการตามกฎหมายกระทรวงมหาดไทยเพื่อยื่นขอใบอนุญาตในการจัดหาสถานที่และก่อสร้างสนามมวยลุมพินีในลักษณะสนามมวยถาวร โดยมีข้อความที่เกี่ยวข้องดังนี้

ในงานฉลองรัฐธรรมนูญประจำปี 2498 พันตรีเอิบ แสงฤทธิ์ นายทหาร ฝ่ายเสนาธิการกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ เป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการสนอง นโยบายด้านกีฬาของ ผบ.พล 1 รอ. ได้รับคำสั่งให้จัดมวยการกุศลเพื่อหาเงิน บำรุงนักกีฬา หลังจากที่เคยร่วมกับกรมสวัสดิการทหารเรือและสำนักงาน ส่งเสริมกีฬามวยแห่งประเทศไทยจัดมาหลายครั้งแล้วก่อนหน้านี้ จึงได้ร่วม หารีตกลงกันในอันที่จะเข้าเวที่ฮอไลเดย์ ออนไอซ์ เป็นสนามมวยชั่วคราว หลังจากเปิดดำเนินการมาได้ราว 6 เดือน สัญญาเช่าก็หมดลงและตาม กฎกระทรวงมหาดไทยระบุว่า ในจังหวัดหนึ่งจะอนุญาตให้ตั้งสนามมวยถาวรได้ เพียงแห่งเดียว เมื่อดำเนินการเรื่องนี้กราบเรียน พลตรีประภาส จารุเสถียร รอง แม่ทัพภาคที่ 1 และรองผู้บัญชาการภาคทหารบกที่ 1 (ตำแหน่งทางทหารใน ขณะนั้น) ก็ได้มีบัญชาให้ดำเนินการจัดหาสถานที่สร้างสนามมวยแห่งใหม่ต่อไป เพราะมีใบอนุญาตที่กระทรวงมหาดไทยออกให้ในนามกองพลที่ 1 รักษา พระองค์ ที่ยอมให้จัดตั้งสนามแข่งขันชกมวยในจังหวัดพระนครไม่เกิน 2 สนาม (สมบัติ สว่างควัฒน์, 2554: 48 - 49)

หลังจากเปิดได้มีการดำเนินการสร้างสนามมวยลุมพินีในลักษณะถาวรก็ได้ที่ที่ตั้งคือถนน พระรามที่ 4 ที่ดินผืนนี้มีเนื้อที่กว้างขวางใกล้ถนนวิฑู โดยพื้นที่ส่วนที่สร้างสนามมวย เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ เนื้อที่ 1,501.75 ตารางวาหรือ 3 ไร่ 3 งานเศษ

ภาพที่ 1 สนามมวยลุมพินีในอดีต

ในวันที่ 22 ตุลาคม 2499 สนามมวยลุมพินี ได้จัดการวางศิลาฤกษ์เวทีถาวรโดยมี พลตรีประภาส จารุเสถียร มาเป็นประธานในพิธี พันโทเอิบ แสงฤทธิ์ นายสนามได้พูดถึง จุดประสงค์ในการสร้างสนามมวยลุมพินีตามที่หนังสือย้อนตำนานแวดวงมวยไทยกล่าวถึง จุดประสงค์การสร้างสนามมวยลุมพินีว่าต้องการที่จะทำให้กีฬามวยไทยเป็นสมบัติประจำชาติและเป็นที่ยอมรับของประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งในสมัยนั้นมีนักมวยไทยที่ได้เล่าเรียนวิชามวยไทยเพิ่มมากขึ้น ทำให้ต้องการที่จะจัดทำสถานที่นี้เพื่อที่จะรองรับจำนวนก๊นักมวยที่เพิ่มมากขึ้น โดยมี ข้อความที่เกี่ยวข้องดังนี้

กีฬามวยเป็นกีฬาประจำชาติของไทย ซึ่งคนไทยควรรักษาและ เติบโตขึ้นไว้ ปัจจุบันนี้ในกรุงเทพฯ มีคณะนักมวยอยู่ประมาณ 60 คณะ แต่ละ คณะมวยเหล่านั้นชกได้ไม่ทั่วถึง เพราะสนามมวยในกรุงเทพฯ มีอยู่แห่งเดียว แม้ว่าคณะนักมวยเหล่านี้จะมีเจตนาที่จะส่งเสริมให้กีฬามวยยืนยงเป็นกีฬา ประจำชาติเพียงใดก็ตาม เมื่อนักมวยที่ฝึกฝนเล่าเรียนมาไม่มีโอกาสได้ชกบ่อยๆ ทั่วถึงกัน คณะมวยบางคณะก็จำต้องเลิกกิจการไป ด้วยเหตุนี้เองเวทีลุมพินี จึง ได้จัดตั้งสนามมวยถาวรขึ้น เพื่อช่วยเหลือนักมวยให้มีโอกาสได้ชกกันอย่าง ทั่วถึง และเพื่อที่จะยื่นหยัดส่งเสริมกีฬามวยไทยให้เป็นกีฬาประจำชาติสืบไปชั่ว ฟ้าดินสลาย (สมบัติ สวางควัฒน์, 2554: 49)

จากที่เริ่มต้นด้วยการเป็นสนามมวยการกุศล ต่อมาด้วยการเป็นสนามมวยชั่วคราว แล้วจึงปรับเปลี่ยนมาเป็นสนามมวยลุมพินีแบบถาวร ได้เปิดให้บริการในวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2499 ซึ่งในยุคสมัยนั้นนายสนามมวยท่านแรกของสนามมวยลุมพินีคือ พันโทเอิบ แสงฤทธิ์ ซึ่งถือว่าท่านเป็นผู้ที่มีความโดดเด่นในการบริหารสนามมวยลุมพินีเป็นอย่างดี โดยได้รับการร่วมมือจากทั้งหัวหน้าคณะและสื่อมวลชน โดยรูปแบบของสนามมวยลุมพินีในยุคแรกเป็นการก่อสร้างแบบโครงไม้ทั้งหมดและขนานนามสนามมวยแห่งนี้ว่า “เวทีลุมพินีวิกทุ่งราบ สังกะสี” จำนวนค่ายมวย

ภาพที่ 2 สนามมวยลุมพินีด้านอัฒจันทร์ฝั่งไม่มีหลังคา

วัตถุประสงค์ของการสร้างสนามมวยลุมพินี

ในการสร้างสนามมวยลุมพินีนั้นหน่วยงานในการดูแลรับผิดชอบลำดับแรกคือ กองพลที่ 1 รักษาพระองค์ รับผิดชอบตั้งแต่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2499 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2522 ปัจจุบันเป็นการดูแลของ กรมสวัสดิการทหารบก รับผิดชอบตั้งแต่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2522 ถึง ปัจจุบัน โดยสนามมวยลุมพินีตั้งแต่เริ่มจะมีจุดประสงค์เพื่อให้สนามมวยลุมพินี เป็นกิจการของกองทัพบก เพื่อเป็นสวัสดิการของข้าราชการกองทัพบก และสนับสนุนหน่วยต่างๆ ในกองทัพบก ส่งเสริมศิลปะมวยไทยให้เป็นเอกลักษณ์ของคนไทย

จากวัตถุประสงค์ของการสร้างสนามมวยลุมพินีนั้นก็จะเห็นได้ว่าได้มีการวางแผนการดำเนินการและจุดมุ่งหมายไว้อย่างชัดเจน จึงทำให้สนามมวยลุมพินีสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคมในยุคสมัยนั้นจนถึงปัจจุบันโดยมีผู้คนจำนวนมากต่างผ่านการมาชมวัฒนธรรมของไทยแขนงนี้อย่างไม่ขาดสาย ทั้งประชาชนคนไทยและชาวต่างชาติต่างให้ความสนใจเป็นอย่างดี ซึ่ง

ภาพที่ 3 ด้านหน้าทางเข้าของสนามมวยลุมพินี

นับตั้งแต่สนามมวยลุมพินีเปิดทำการมานั้นมีโปรโมเตอร์จัดหาคู่มวยที่มีชื่อเสียงในยุคสมัยนั้น สลับสับเปลี่ยนกันมาสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมขาประจำและผู้สนใจอย่างมากมาย นอกจากนั้นสนามมวยลุมพินีได้มีเหตุการณ์สำคัญในการจัดการแข่งขันชกมวยทำให้โดนกึ่งเพชรเป็นแชมป์โลกคนแรกของประเทศไทย

ภาพที่ 4 โผน กิ่งเพชร ชนะคะแนน ปาสคาลเปเรซครองแชมป์โลกรุ่นฟลายเวต

การจัดการแข่งขันชิงแชมป์ระดับโลกมวยสากล ทางสนามมวยลุมพินี จัดการรับเสด็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งในงานวันนั้นได้สร้างตำนานแชมป์โลกคนแรกประเทศไทยคือโผน กิ่งเพชร โดยให้วันที่ 16 เมษายน ของทุก ๆ ปีเป็นวันนักกีฬายอดเยี่ยม เรื่องราวทั้งหลายที่เกิดขึ้นมาจึงทำให้สนามมวยลุมพินีคือสนามมวยที่เป็นระดับมาตรฐานและสนามมวยอันดับต้นของไทยตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงยุคปัจจุบัน

ภาพที่ 5 ใบโฆษณาในการชกชิงแชมป์เปี้ยนโลกของโผน กิ่งเพชร

ตั้งแต่เริ่มเปิดใช้สนามมวยลุมพินีจะมีผู้ที่มีส่วนสำคัญอย่างมากในการขับเคลื่อนการดำเนินการดูแลทุกๆเหตุการณ์ในสนามมวยลุมพินี บุคคลนั้นก็คือนายสนามมวย นายสนามมวย ในที่นี้จะเป็นดั่งผู้บังคับบัญชาของสนามมวยลุมพินี ทำหน้าที่ทุกอย่างถือเป็นคนสำคัญมากที่สุด ในทุกยุคทุกสมัย นายสนามมวยจะมีการสลับสับเปลี่ยนกันดำรงตำแหน่งนี้มากมาย โดยผู้วิจัย จะเรียงลำดับนายสนามมวยที่สนามมวยลุมพินีดังต่อไปนี้

1. พันโทเอิบ แสงฤทธิ์ ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2504

ภาพที่ 6 พันโทเอิบ แสงฤทธิ์ นายสนามมวยคนแรก

2. พันโทเทพ กรานเลิศ ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ. 2504

ภาพที่ 7 พันโทเทพ กรานเลิศ นายสนามมวยคนที่ 2

3. พลจัตวา ขุนชาติผดุงพล ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2511

ภาพที่ 8 พลจัตวา ขุนชาติผดุงพล นายสนามมวยคนที่ 3

4. พลตรีประเสริฐ ธรรมศิริ ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ. 2511 ถึง พ.ศ. 2515

ภาพที่ 9 พลตรีประเสริฐ ธรรมศิริ นายสนามมวยคนที่ 4

5. พันเอกทองเต็ม พบสุข ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ. 2515 ถึง พ.ศ. 2518

ภาพที่ 10 พันเอกทองเต็ม พบสุข นายสนามมวยคนที่ 5

6. พันเอกชาย ดิษยเดช ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2522

ภาพที่ 11 พันเอกชาย ดิษยเดช นายสนามมวยคนที่ 6

7. พลตรีอัสนี สมุทรเสน ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2525

ภาพที่ 12 พลตรีอัสนี สมุทรเสน นายสนามมวยคนที่ 7

8. พลตรีสวัสดิ์ ศิริผล ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2528

ภาพที่ 13 พลตรีสวัสดิ์ ศิริผล นายสนามมวยคนที่ 8

9. พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2528 ถึง พ.ศ. 2531

ภาพที่ 14 พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน นายสนามมวยคนที่ 9

10. พลตรีชลอ คงสุวรรณ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2534

ภาพที่ 15 พลตรีชลอ คงสุวรรณ นายสนามมวยคนที่ 10

11. พลตรีวรพงษ์ สัจจราชทรัพย์ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2537

ภาพที่ 16 พลตรีวรพงษ์ สัจจราชทรัพย์ นายสนามมวดยคนที่ 11

12. พลโทวัฒน์ เกิดสว่าง ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2541

ภาพที่ 17 พลโทวัฒน์ เกิดสว่าง นายสนามมวดยคนที่ 12

13. พลตรีวันชัย นิลเขียว ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2544

ภาพที่ 18 พลตรีวันชัย นิลเขียว นายสนามมวยคนที่ 13

14. พลตรีอนันต์ศักดิ์ ลักษณะลม้าย ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2544 ถึง พ.ศ. 2547

ภาพที่ 19 พลตรีอนันต์ศักดิ์ ลักษณะลม้าย นายสนามมวยคนที่ 14

15. พลตรีไพโรจน์ รัฐประเสริฐ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2548

ภาพที่ 20 พลตรีไพโรจน์ รัฐประเสริฐ นายสนามมวยคนที่ 15

16. พลตรีกิตติทัศน์ บำเหน็จพันธุ์ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2550

ภาพที่ 21 พลตรีกิตติทัศน์ บำเหน็จพันธุ์ นายสนามมวยคนที่ 16

17. พลตรีธีระ ไกรพานนท์ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2550 ถึง พ.ศ. 2551

ภาพที่ 22 พลตรีธีระ ไกรพานนท์ นายสนามมวยคนที่ 17

18. พลตรีเฉลิมเกียรติ โพธิ์ทองคำ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2553

ภาพที่ 23 พลตรีเฉลิมเกียรติ โพธิ์ทองคำ นายสนามมวยคนที่ 18

19. พลโทสุรไกร จัตุมาศ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2553 ถึง 2557

ภาพที่ 24 พลโทสุรไกร จัตุมาศ นายสนามมวยคนที่ 19

20. พลโทบุญสันติ แสนสวัสดิ์ ดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2557 นายสนามมวยคนปัจจุบัน

ภาพที่ 25 พลโทบุญสันติ แสนสวัสดิ์ นายสนามมวยคนที่ 20

จากที่ได้นำเสนอถึงนายสนามมวยลูมพิณี แล้วนั้นจะเห็นเรื่องราวของการส่งต่อการทำงาน ด้านบริหารของนายสนามมวยอย่างยาวนานซึ่งถึงปัจจุบันก็มีถึงคนที่ 20 แล้วนั้น ก็แสดงให้เห็นถึง การที่ผู้คนที่ชื่นชอบในเรื่องของมวยไทย ให้การสนับสนุนจากรุ่นสู่รุ่นมาอย่างยาวนาน การบริหารจัดการในสนามมวยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ยังคงเป็นการบริหารซึ่งดำเนินการโดยบุคลากรจาก กองทัพบกเสมอ

ภาพที่ 26 สนามมวยลุมพินี พระราม 4

สนามมวยลุมพินีในปัจจุบันเปิดทำการ โดยจะมีการจัดการแข่งและเวลาดังต่อไปนี้
 วันอังคารตั้งแต่เวลา 18:00 ถึงเวลา 22:00 น.
 วันศุกร์ตั้งแต่เวลา 18:00 น ถึงเวลา 22:00 น.
 วันเสาร์ตั้งแต่เวลา 17:00 น. ถึงเวลา 00:30 น.

ภาพที่ 27 บัตรเข้าชมเวทีมวยลุมพินี

โดยในปัจจุบันมีการเก็บค่าผ่านประตูซึ่งมีระดับราคาซึ่งแตกต่างกันไปโดยรายละเอียดค่าบัตรผ่านประตูจะขึ้นอยู่กับโปรโมชั่นเพราะทางโปรโมชั่นจะเป็นบุคคลในการจัดหานักมวยที่อยู่ในสังกัดของค่ายมวยไทยที่ตนเองดูแลหรือได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในเวลานั้น มาจับคู่ชกกันในศึกที่ของตนเองในแต่ละครั้ง ซึ่งโปรโมชั่นจะประกบคู่มวยที่จะชก วางนักมวยให้อยู่

ฝ่ายแดงหรือฝ่ายน้ำเงิน ซึ่งการแบ่งฝั่งของมวยไทยฝ่ายแดงจะเป็นนักมวยที่มีชื่อเสียงและเป็นต่อกว่าฝ่ายน้ำเงิน มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจให้เซียนมวยสามารถเลือกฝั่งที่ตนพอใจได้ง่ายขึ้น รวมทั้งเงินรายได้ของพนักงานทั้งในสนามมวยลุมพินี ทางโปรโมเตอร์จะเป็นฝ่ายจัดหาและจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง โดยราคาของบัตรเข้าชมจะมีการเปลี่ยนแปลงและแยกราคาของคนไทยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างชัดเจนโดยมีราคาดังต่อไปนี้

ตารางราคาบัตรเข้าชมมวย ที่สนามมวยลุมพินี

ลักษณะบุคคล	ชั้น	ราคา/บาท
ไทย	3	200
		240
		250
		300
	2	400
		450
		480
	Ring Side	2000
นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ	3	1000
	2	1500
	Ring Side	2000

ภาพที่ 28 ช่องจำหน่ายตั๋วเข้าชม

ในการปฏิบัติของผู้ที่สนใจจะเข้ามาชมการแข่งขันชกมวยไทยที่สนามมวยลุมพินี เมื่อมาถึงก็ต้องเดินไปยังที่ช่องทางจุดจำหน่ายตั๋ว เพื่อซื้อบัตรเข้าชมโดยที่หน้าสนามมวยจะมีป้ายโฆษณาตารางของโปรแกรมเตอร์ที่เป็นคนหาจัดคู่ชกและประกบคู่ มีรูปนักมวยที่จะทำการแข่งขันกัน ระบุวันที่เวลาที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้สนใจในการแข่งขันรับทราบถึงโปรแกรมของวันนั้น หลังจากซื้อบัตรเข้าชมเรียบร้อยแล้วก็จะได้รับตารางคู่มวยในวันนั้นว่าจะขึ้นชกกี่โมงคู่ที่เท่าไร

เวทีลุมพินี

ถนนพระราม 4 กรุงเทพมหานคร

โทร. 0-2252-8765, 0-2251-4303, 0-2253-7702, 0-2253-7940

www.lumpineeboxing.com

“ศึกเพชรยินดี”

วันศุกร์ที่ 31 มกราคม 2557 เวลา 18.00 น.

จัดโดย นายวิรัตน์ วชิรรัตนวงศ์

		อัตราค่าดู	
		ชั้นที่ 1	2,000 บาท
		ชั้นที่ 2	480 บาท
		ชั้นที่ 3	240 บาท

คู่ที่	ชื่อและคณะ	น้ำหนัก	มุม	หมายเหตุ
1	เบต สัมยเจริญทวีชัย	106	แดง	มวยสากลสมัครเล่น กองทัพบก 3 ยก คู่ที่ 1 นักกีฬาสมัครเล่น 48 กก. ๓๑: เกออร์กี ลอเรน
	บัวหลวง สัมยชัยกิจ	106	น้ำเงิน	
2	นิสเสอร์เฮม เพชรยินดีอะคาเดมี	106	แดง	๓๑: เกออร์กี ลอเรน
	แสนคม ปุ๊ตตีนอก	106	น้ำเงิน	
3	เพชรวิมโขง ช.พิณราช	113	แดง	มวยสากลสมัครเล่น กองทัพบก 3 ยก คู่ที่ 2 ๓๑: เกออร์กี ลอเรน
	ก้องกรุง ด.คงอินทร์	114	น้ำเงิน	
4	ไชโย เพชรยินดีอะคาเดมี	106	แดง	๓๑: เกออร์กี ลอเรน
	ยอดชาตยุทธ พ.ทองปวง	106	น้ำเงิน	
5	ขุนหาญ สัมยชัยศักดิ์	110	แดง	“ศึกมวยไทยรุ่นเล็กศึกโคร” วันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 สนามมวยลุมพินี 20.00 น. จัดโดย นายวิรัตน์ วชิรรัตนวงศ์
	โรตัสกร สัมยชัยพี่น้อง	110	น้ำเงิน	
6	ก้องภพ ท.พราน 49	115	แดง	๓๑: เกออร์กี ลอเรน
	ยอดแสนชัย ส.โสพิส	115	น้ำเงิน	
คู่ชก	ก้องภูธร น.นพพิรุณ	114	แดง	๓๑: เกออร์กี ลอเรน
	วิระพลเด็ก เอ็กซิมศึกอนันต์	114	น้ำเงิน	
8	ศักดิ์สิทธิ์ สัมยทองปอนด์	130	แดง	๓๑: เกออร์กี ลอเรน
	เพชร สัมยมนต์ชัย	130	น้ำเงิน	
ชก 2 นาที พัก 2 นาที	ตีโต อ.บุญช่วย	100	แดง	สำนักงานเวทีลุมพินี โทร. 0-2252-3141 โทรสาร 0-2250-2796
	อีที สัมยศักดิ์	100	น้ำเงิน	

พิมพ์ที่ บริษัท เค.ที.พรินต์ จำกัด 25 ม.ประชาปาร์ค เลี้ยวหน้าวัดราชโอรสหน้าสนาม เวทีลุมพินี กรุงเทพมหานคร กรุงเทพฯ โทร. 0-2252-4782

นายเกษม สิมะพุทธโชติ ผู้พิมพ์ และผู้โฆษณา

ภาพที่ 29 แผ่นพิมพ์แจ้งโปรแกรมการแข่งขัน

ในแต่ละวันคู่ของการชกมวยจะมีประมาณ 9 ถึง 10 คู่โดยที่การชกมวยในบางวันจะมีการจัดการชกมวยสากลสมัครเล่นที่เป็นข้าราชการทหารของกองทัพมาประกบคู่ชกมวยสากลสมัครเล่นก่อนประมาณ 2 คู่ หลังจากนั้นก็จะเริ่มการแข่งขันชกมวยไทย ซึ่งการชกมวยไทยจะมี

เวลาการใช้เวลาในการชก 3 นาที ต่อหนึ่งยกมีการพัก 1 นาที ในหนึ่งการแข่งขันมีทั้งหมด 5 ยก โดยจะมีคู่ชกพิเศษ 1 คู่ที่จะมีน้ำหนักตัวไม่เกิน 100 ปอนด์และอายุไม่ถึง 15 ปี จะมีการตั้งกติกาให้ทำการแข่งขันชกมวยไทย 2 นาทีและพักอีก 2 นาที ชื่อศึกที่จัดมวยไทยแต่ละครั้งจะตั้งโดยทางโปรโมเตอร์ จำนวนผู้เข้าชมในแต่ละครั้งจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับชื่อของศึกและโปรโมเตอร์นั่นเอง

ตารางชื่อศึกการแข่งขันและชื่อโปรโมเตอร์ที่สนามมวยลุมพินี

ชื่อศึกการแข่งขัน	ชื่อโปรโมเตอร์
ศึกเพชรยินดี	นายวิรัตน์ วชิรรัตน์
ศึกมวยไทยลุมพินีเกริกไกร	นายวิระพล เป้ในช่วย
ศึกมวยไทยลุมพินี	พ.ต.อ.สุขทัศน์ พุ่มพันธ์ม่วง
ศึกแฟร์เท็กซ์	นายบรรจง บุษราคัมวงษ์
ศึกเกียรติเพชร	นายพีรพงษ์ ธีระเดชพงศ์
ศึกไพโรจน์	นายวิรัตน์ ไพโรจน์
ศึกป.ประมุข	นายประมุข โรจนต์ณัฐ
ศึกเพชรสุภาพวรรณ	นายประดิษฐ์ สฤณีดิษฐ์
ศึกสว่างพันธุ์ปลา	นายสมเกียรติ ไตรพัฒนาพร
ศึกแสงมรกต	พ.อ.อ.ฉัตรพงษ์ อ่อนนิตย์
ศึกเพชรปิยะ	นายปิยะรัตน์ วชิรรัตน์วงศ์
ศึกอิมิเนนแอร์	นายสุรพลน ราษฎร์กุล
ศึกพุ่มพันธุ์	นายสมบุญ นิลุตติเมธี
ศึกวิระพล	นายวิระพล เป้ในช่วย

จากรายชื่อข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อจำนวนผู้เข้าชมเพราะในแต่ละโปรโมเตอร์ก็จะมีค่ายมวยในสังกัดของตนเองและโปรโมเตอร์จะติดต่อค่ายมวยในสังกัดตนเองพร้อมทั้งจับคู่มวยเพื่อให้ผู้เข้าชมที่เสียเงินซื้อบัตรประทับใจ ที่สำคัญก็จะมีกลุ่มผู้ชมขาประจำต่อไป ในความนิยมของสนามมวยลุมพินีที่อดีตถึงปัจจุบัน ก็สามารถบอกตัวเครื่องบ่งชี้ถึงคุณภาพในการทำงานของโปรโมเตอร์ซึ่งส่งผลถึงการได้รับความนิยมของในหลายๆ ด้านของสนามมวยลุมพินีอีกมากมาย

นับตั้งแต่สนามมวยลุมพินีได้ก่อตั้งขึ้นมาตั้งแต่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2499 รวมอายุการเปิดให้บริการถึงปัจจุบัน 57 ปี การเวลาปรับเปลี่ยนพัฒนาให้สนามมวยลุมพินี เป็นสิ่งเวียนที่มีชื่อเสียงและเป็นส่วนสำคัญของวงการมวยไทย ผลิตบุคลากรซึ่งมีคุณภาพมาประดับวงการมวยไทยอย่างมากมาย ปัจจุบันย้ายไปจัดการแข่งขันที่สนามมวยลุมพินีใหม่ ซึ่งอยู่บริเวณศูนย์ฝึกกีฬา กองทัพบก ถนนรามอินทรา ซึ่งใช้งบประมาณก่อสร้าง 380 ล้านบาท เริ่มดำเนินกิจกรรมตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 และมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 ทางสนามมวยลุมพินีจึงจัดมวยนัดอำลาสสนามมวยเวทีลุมพินีแห่งเก่าในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 โดยได้รับการสนับสนุนจาก ดร.พงษ์ วิเศษไพฑูรย์ พร้อมทั้งนายวิรัตน์ วชิรรัตนวงศ์ เป็นผู้ประกบคู่มวยนัดอำลา โดยเก็บค่าเข้าชม 350 บาท สำหรับชั้นที่ 1 700 บาท สำหรับชั้น 2 และราคา 3000 สำหรับชั้น ring side ถือเป็นการอำลาสสนามมวยประวัติศาสตร์ สนามมวยลุมพินี วิถีทุ่งราบสังกะสีอย่างเป็นทางการ

ภาพที่ 30 แผ่นประกาศกำหนดการย้ายของสนามมวยลุมพินี

ในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 ได้มีการจัดแข่งขันชกมวยในศึกเพชรยินดี เริ่มเวลาแข่งขัน 18:00 น. โดยช่วงเวลาของการก่อนที่จะเริ่มการแข่งขันก็มีการแสดงดนตรี ซึ่งในวันนั้นมีผู้ชมเป็นจำนวนมากมาร่วมบันทึกประวัติศาสตร์ของสนามมวยลุมพินี โดยมีการเชิญนายสนามมวยคนปัจจุบัน พล.ต.สุรไกร จัตุมาศ ขึ้นกล่าวปิดก่อนที่จะเริ่มการแข่งขันคู่เอกของวันดังนี้

ท่านผู้มีเกียรติแพนมวยและสื่อมวลชนทุกท่าน กระผม พล.ต.สุรไกร จตุมาศ นายสนามมวยเวทีลุมพินี ขอมากล่าวในวันซึ่งเป็นจัดมวยในนัดอำลาซึ่งเป็นวันซึ่งบันทึกประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของสนามมวยลุมพินี ที่พระราม 4 จะต้องปิดตัวลงเนื่องจากครบสัญญาและได้มีการเปลี่ยนแปลง นั้นเป็นสิ่งที่สนามมวยเวทีลุมพินี ที่พระราม 4 แห่งนี้ เราได้มีความคุ้นเคยอยู่กับวงการมวยแพนมวย และได้สร้างสิ่งที่ต่าง ๆ ให้กับวงการมวยมากมาย ก็อดใจหายไม่ได้และก็คงอาลัยในที่นี่ไว้ ก็ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มาร่วมในการให้การสนับสนุนและก็บันทึกประวัติศาสตร์หน้าหนึ่ง ซึ่งเราบันทึกไว้ในความทรงจำที่ดีของทุกคน สำหรับสนามมวยลุมพินีที่รามอินทราอันก็เป็นสนามมวยใหม่ ซึ่งได้สร้างต่าง ๆ ทดแทนสนามมวยแห่งนี้ ในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่จะลืมไม่ได้คือแพนมวยเป็นหัวใจหลักถ้าไม่มีแพนมวยก็อยู่ไม่ได้ เราก็ตระหนักดีในเรื่องนี้ก็จะยืนยันที่จะจัดมวยที่สนามมวยรามอินทราจะให้โปรโมเตอร์จัดมวยให้ดี สนุกสนานให้เป็นที่ชื่นชมของแพนมวย สำหรับบัตรค่าดูชมนั้นก็ให้อยู่ในราคาที่ยุติธรรม การตัดสินใจของกรรมการก็เป็นหัวใจหลักของเวที จะให้กรรมการตัดสินใจด้วยความยุติธรรม สำหรับคนดูมวยยุติธรรมของนักมวยและหัวหน้าคณะ จะไม่ให้เกิดปัญหาในการตัดสินใจ สำหรับผมเองนั้นยืนยันเหมือนเดิมที่เคยมาพูดมีอะไรที่จะให้สนามมวยหรือให้คณะกรรมการบริหารทางด้านเจ้าหน้าที่โปรโมเตอร์ปรับปรุงอะไรผมยินดีรับฟังในทุกเรื่องและจะร่วมกับแพนมวยทุกท่าน ในการที่จะปรับปรุงให้สนามมวยแห่งนี้เป็นที่ชื่นชมเป็นที่ภูมิใจของทุกคนของชาวไทยทุกคน ขอขอบคุณครับ (สุรไกร จตุมาศ, กล่าว, 7 กุมภาพันธ์)

จากคำกล่าวของท่านนายสนามมวยลุมพินีคนปัจจุบัน พล.ต.สุรไกร จตุมาศ ทำให้เห็นถึงความแน่นอนในการที่จะปฏิบัติงานและทำให้สนามมวยลุมพินีเป็นที่ชื่นชอบของผู้ที่ชื่นชอบมวยไทยซึ่งเป็นผู้ใช้บริการประจำและผู้ใช้บริการรายใหม่ต่อไป ซึ่งในวันปิดสนามมวยลุมพินีได้รับการตอบรับของผู้ที่สนใจเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 31 ภาพบรรยากาศผู้ชมในงานเปิดเวทีสนามมวยลุมพินี

ปัจจุบันสนามมวยลุมพินี งามอินทรา ที่ตั้งอยู่ เลขที่ 6 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ บางเขน กรุงเทพมหานคร บนเนื้อที่ 6 ไร่ 2 งาน

ในวันอังคารที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 มีการเปิดบริการสนามมวยลุมพินี งามอินทรา สนามมวยเวทีลุมพินีแห่งใหม่ ผ่านการออกแบบและเลือกใช้เทคโนโลยีในการก่อสร้างที่ทันสมัย ตอบสนองความสะดวกสบายแก่ผู้ชมได้เป็นอย่างดี โดยมีอาคารหลัก 3 อาคาร ประกอบด้วย อาคารสนามมวยเวทีลุมพินี อาคารสำนักงานสนามมวยเวทีลุมพินี และอาคารที่จอดรถ 5 ชั้น

อาคารสนามมวยเวทีลุมพินี ใช้สำหรับแข่งขันมวยไทยและมวยสากล ผู้ชมได้จำนวน กว่า 5,000 คน มีระบบแสง สี เสียง ที่ทันสมัย และจอ LED ขนาดใหญ่

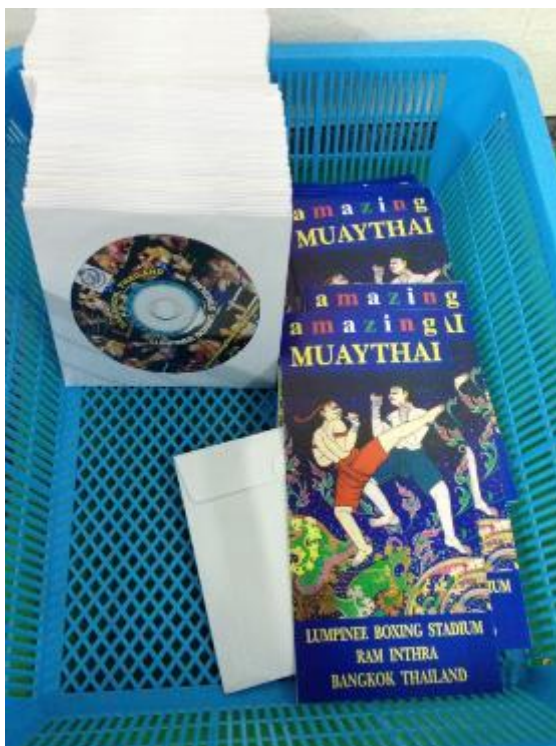
อาคารสำนักงานสนามมวยเวทีลุมพินี เป็นอาคารที่มีรูปแบบทันสมัย สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด แบ่งเป็น 3 ชั้น ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 พิพิธภัณฑน์มวยไทย ชั้นที่ 2 จัดเป็น ห้องประชุม ชั้นที่ 3 เป็นส่วนของสำนักงานสนามมวยเวทีลุมพินี

อาคารจอดรถ 5 ชั้น ขนาดความจุกว่า 300 คัน มีระบบความปลอดภัยที่ได้ มาตรฐานสากล แบ่งเป็น ชั้นที่ 1 มีร้านอาหาร ห้องอบชาวน้ำ นวดแผนไทย ชั้นที่ 2 ถึง 5 เป็นพื้นที่ สำหรับจอดรถยนต์ โดยรอบอาคารสนามมวยลุมพินี ยังมีลานวัฒนธรรมสำหรับจัดกิจกรรมทาง วัฒนธรรม และฝึกซ้อมมวยไทย

ภาพที่ 32 สนามมวยลุมพินี ราชอินทรา

วันเปิดสนามมวยลุมพินี ราชอินทรา ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 นั้น คู่มวยประวัติศาสตร์คู่แรกของสนามมวยแห่งใหม่ในการแข่งขันชกมวยไทย รุ่นน้ำหนัก 116 ปอนด์ คือ มุมแดง หยกเพชร ยอดอัศวินทรานสปอร์ต พบกับมุมน้ำเงิน จอมโหด ซากามิ ผลการชกเป็น หยกเพชร ยอดอัศวินทรานสปอร์ต เป็นฝ่ายชนะคะแนน ได้รับความสนใจจากผู้ชื่นชอบมวยไทย ทั้งแฟนประจำและแฟนมวยใหม่ในละแวกนั้น โดยด้านในสนามมวยแห่งใหม่มีความพร้อมในทุกๆด้านเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชื่นชอบมวยไทย การขายบัตรในการเข้าชมยังเป็น 3 ชั้น เหมือนเดิม คือชั้น ring side ราคา 2,500 บาท ชั้นที่ 2 ราคา 540 บาท และชั้นที่ 3 ราคา 270 บาท ชาวต่างประเทศในราคาชั้น ring side ราคา 2,500 บาท ซึ่งชาวต่างชาติที่เข้าชมในชั้น ring side จะได้รับแผ่นพับอธิบายถึงองค์ประกอบรวมของสนามมวยลุมพินีและซีดีแนะนำ ชั้นที่ 2 ราคา 1,500 บาท และชั้นที่ 3 ราคา 1,000 บาท

ภาพที่ 33 แผ่นพับและซีดีอธิบายข้อมูลของมวยไทยและสนามมวยลุมพินี

ในการทำแผ่นพับและซีดีอธิบายข้อมูลมวยไทยและสนามมวยลุมพินี ถือว่าได้รับการตอบรับจากผู้ชมชาวต่างชาติเป็นอย่างดีในการอธิบายให้เข้าใจในข้อมูลต่างๆพร้อมกันนี้เนื้อหาในด้านโนจะเป็นภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น วางไว้หน้าประตูทางเข้าสามารถให้ผู้ที่ต้องการนำกลับไปเพื่อเป็นที่ระลึกและเป็นข้อมูลเพื่อที่จะได้เชิญชวนคนรู้จักมายังสนามมวยลุมพินีต่อไป

ภาพที่ 34 ภายในสนามมวยลุมพินีรามอินทราแห่งใหม่

ในส่วนด้านการถ่ายทอดสดของเวทีมวยลุมพินีนั้น ปัจจุบันมีการถ่ายทอดสดให้ได้รับชมผ่านทางโทรทัศน์ทุกวันเสาร์ ช่อง TGN ถ่ายทอดเวลา 16:00 น. ถึง 20:00 น. ช่อง T-SPORTS ถ่ายทอดเวลา 20:00 น. ช่อง ททบ. 5 ถ่ายทอดเวลา 23:00 น. ถึง 00:30 น. ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการถ่ายทอดมวยไทยที่สนามมวยลุมพินีนั้น มีการได้รับความนิยมที่แพร่หลายประชาชนยอมรับและรู้จัก สามารถทำรายได้ให้สนามมวยลุมพินีเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้พนักงานในสนามมวยลุมพินีมีรายได้เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 35 บริเวณสำหรับผู้บรรยายทางโทรทัศน์

2.2 พัฒนาการวงปี่มวญ

วงดนตรีปี่มวญคือวงดนตรีซึ่งมีหน้าที่บรรเลงประกอบการชกมวยไทย โดยมีเครื่องดนตรีในวงคือ ปี่ชวา 1 เล้า กลองแขก 1 คู่ ฉิ่ง 1 คู่ โดยหน้าที่ของการบรรเลงของวงปี่มวญจะมีหน้าที่ในการบรรเลงตั้งแต่ต้นก่อนการแข่งขันไปจนถึงเวลาแข่งขันเสร็จ วงดนตรีปี่มวญมีที่มาโดยวงปี่ชวากลองแขกจากการบรรเลงประกอบพิธีในพระราชสำนัก ในพิธีกรรมทางศาสนา เช่น โดยวงปี่ชวากลองแขกแบบไทยนั้นได้มีลักษณะคล้ายวงปี่ชวากลองแขกของทางชวา ซึ่งเมื่อนั้นไทยรับอิทธิพลจึงได้เกิดลักษณะของวงปี่ชวากลองแขกแบบไทยดังที่ปรากฏในปัจจุบัน ซึ่งวงปี่ชวากลองแขกได้มีนำเข้ามาบรรเลงเรื่อยมาในส่วนของการเล่นต่าง ๆ อีกเช่น รำกริช กระบี่กระบอง ซึ่งมีการกล่าวถึงวงปี่ชวากลองแขกไว้ในเอกสารประกอบโครงการสัมมนาเรื่องวงปี่ชวากลองแขกในพระราชพิธีไว้ดังนี้

วงปี่ชวากลองแขก เป็นวงดนตรีไทยในประเภทหนึ่ง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากชวา การประสมวงปี่ชวากลองแขกมีรูปแบบที่ตายตัว แต่เดิมนั้นวงปี่ชวากลองแขกของชวาประกอบไปด้วย ปี่ชวา 1 เล้า กลองแขก 1 คู่ และโหม่ง 1 ใบ ต่อมาเมื่อวิวัฒนาการเป็นวงปี่ชวากลองแขกของไทย ได้ใช้ฉิ่งตีแทนโหม่งจึงประกอบด้วยเครื่องดนตรี 3 ชนิด คือ กลองแขก 1 คู่ ปี่ชวา 1 เล้า ฉิ่ง 1 คู่ การบรรเลงไม่ว่าจะเป็นงานใด ก็ใช้เครื่องประสมวงเพียงเท่านั้น วงปี่ชวากลองแขก

เดิมใช้ในการฟ้อนรำอาวุธ เช่น รำกริช กระบี่กระบอง ต่อมาใช้นำขบวนเสด็จ และเป็นเครื่องประโคมในงานพิธีต่างๆคู่กับปี่พาทย์มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ได้นำเอาวงปี่ชวากลองแขกมาใช้ในกระบวนแห่งงานพระราชพิธีอาพาธพินาศ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เมื่อประมาณ พ.ศ. 2343 ว่า หามปี่พาทย์ 4 สำหรับ สำหรับละ 4 คน หามสำหรับละ 3 คน เกณฑ์หามปี่ 3 เกณฑ์ หามกลองแขก 16 แตรวง 10 แตรฝรั่ง 10 ต่อมาในปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อประมาณ พ.ศ. 2396 พระราชพิธีสงกรานต์ มีการเสด็จพระราชดำเนินโดยกระบวนพยุหยาตรา ซึ่งเสด็จไปยังวัดอรุณราชวราราม ความว่า อนึ่งเกณฑ์ปี่พาทย์ 4 สำหรับ กลองแขก 4 สำหรับ แตรสังข์ให้พร้อมไปเตรียมประโคมที่วัดอรุณราชวรารามให้พร้อม ในสมัยในรัชกาลที่ 4 นี้มีผู้นำวงเครื่องสายประสมเข้ากับวงปี่ชวากลองแขกโดยใช้กลองแขกตีแทนโทน รำมะนา ใช้ชลุ่ยหลีบแทนชลุ่ยเพียงออ เพื่อให้เสียงเข้ากับปี่ชวาได้ดี เรียกวงดนตรีนี้ว่า วงกลองแขกเครื่องใหญ่ แต่ในสมัยปัจจุบันเรียกว่า วงเครื่องสายปี่ชวา วงปี่ชวากลองแขกมีส่วนสำคัญในงานพระราชพิธีต่างเช่น พระราชพิธีทอดผ้าพระกฐินโดนกระบวนพยุหยาตราทางชลมารค พระราชพิธีลอยพระประทีป พระราชพิธีตรียัมพวาย ตรีปวาย พระราชพิธีพืชมงคล จรดพระนังคัลแรกนาขวัญ (เอกสารประกอบโครงการสัมมนาเรื่องวงปี่ชวากลองแขก, 2557)

ดังนั้นวงปี่ชวากลองแขกข้างต้นนั้นจะอยู่ในงานพระราชพิธีของราชสำนัก โดยมีการนำวงปี่ชวากลองแขกมาเข้าร่วม ซึ่งนอกจากในงานพระราชพิธีแล้วนั้นวงปี่ชวากลองแขกยังได้มีส่วนร่วมทั้งงานเชิงศิลปะป้องกันตัวกระบี่กระบอง กีฬามวยไทย หรือแม้แต่วงปี่ชวากลองแขกก็มีส่วนร่วมของการประหารชีวิตในสมัยอดีต ซึ่งรูปแบบของวงปี่ชวากลองแขกนั้นก็จะมีเครื่องดนตรีที่เป็นองค์ประกอบหลักอยู่ 4 ชนิดคือ ปี่ชวา 1 เล่า กลองแขก 1 คู่ และฉิ่ง ซึ่งเป็นไปตามที่ ครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์ ได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้

ภาพที่ 36 ครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์

วงปี่มวญ มีประวัติความเป็นมายาวนาน โดยเหตุการณ์แรกที่เริ่มมีการใช้ดนตรีวงปี่มวญก็คือ ในการประหารชีวิตซึ่งครูสุวัฒน์ได้มีโอกาสไปศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง *anna and the king* ที่ได้มาถ่ายทำในประเทศไทย ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องประวัติการดำรงชีวิตของคนไทย โดยครูสุวัฒน์ก็ได้อยู่ในเหตุการณ์ในวันนั้นด้วย ณ วัดพระแก้ว แต่ด้วยอุปสรรคที่วัดพระแก้วนั้นได้ถือในเรื่องห้ามถ่ายทำในเรื่องของการประหารชีวิต จึงทำให้กองถ่ายได้ต้องมาสร้างโบสถ์ไว้เพื่อจำลองสถานการณ์การประหารชีวิต ซึ่งในการถ่ายทำก็ได้มีการใช้ปี่ชวา กลองแขก ฉิ่ง ทั้งหมด สีคน มีการใช้ปี่กลองเข้าไปช่วย คือการโยนและแปลงการโยน แปลง เกี่ยวกับการต่อสู้ เช่นกระบี่กระบอง ที่เราใช้กันอยู่ทุกวันนี้ จนมาถึงปี่มวญนั้น จะมีการโยนเพียงอย่างเดียว ไม่มีแปลง (สุวัฒน์ อรรถกฤษณ์, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2557)

ครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์ ได้อธิบายวิวัฒนาการที่มาของวงดนตรีปี่มวญในรูปแบบของการได้รับอิทธิพลมาจากวงดนตรีที่บรรเลงประกอบการประหารชีวิต แล้วจึงได้มีการนำวงดนตรีนี้มาประกอบทั้งการบรรเลงประกอบกระบี่กระบองและมวญไทยต่อมาในปัจจุบัน ซึ่งจากครั้งในอดีตวงปี่ชวากลองแขก เริ่มต้นจากการมีส่วนเกี่ยวข้องของพระราชพิธีในพระราชสำนักเป็นหลัก ต่อมาการนำวงปี่ชวากลองแขกมาบรรเลงประกอบทางด้านการกีฬาทั้ง ตะกร้อออดบ่วง กระบี่กระบอง แล้วปิดท้ายด้วยการนำมาใช้ร่วมกับการต่อสู้มวญไทย ซึ่งในการนำวงปี่ชวากลองแขกมาร่วม

บรรเลงกับมวยไทยนั้น จึงเกิดคำที่พูดกันแพร่หลายจากวงปี่ชวากลองแขก ก็มีอีกชื่อคือวงปี่กลอง และวงปี่มวย คำว่าวงปี่มวยผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเกิดมาในช่วงที่มวยไทยได้รับความนิยมจึงทำให้มีการตั้งชื่อที่ประชาชนเข้าใจง่ายขึ้น

2.2.1 พัฒนาการของวงดนตรีปี่มวยในสนามมวย

การพัฒนาของวงดนตรีปี่มวยได้แพร่หลายเข้าถึงกับประชาชนมากขึ้น จากต้นเรื่องมาจากวงปี่ชวากลองแขกใช้ในงานของพระราชสำนัก เวลาต่อมาได้เริ่มนำวงปี่ชวากลองแขกนี้เข้ามาบรรเลงกับงานที่เกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไป ทั้งตะกร้อรูดบ่วง กระบี่กระบอง และมวยไทย โดยในยุคสมัยของกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีบันทึกเกี่ยวกับผู้บรรเลงปี่ชวาประกอบมวยไทยชื่อว่ามีนสมัคร เสี่ยงประจิด โดยท่านเกิดในตระกูลของนักดนตรีไทยตามที่นำมาจากบทความว่า

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เคยมีบันทึกเรื่องของปี่ชวาไว้ด้วยเช่นกัน โดยคนเป่าปี่ชวาที่มีชื่อเสียงในยุคนั้นคือ หมื่นสมัคร เสี่ยงประจิด ชื่อเดิม แจ็ก ประสานศัพท์ หมื่นสมัคร เสี่ยงประจิด เกิดในตระกูลนักปี่ มีลุงชื่อ หัวหมื่นพระยาประสาน ดุริยศัพท์ เจ้ากรมปี่พาทย์หลวงและบิดาคือ พระพิณ บรรเลงราชทั้งคู่เคยเป่าปี่คู่เดียวนำขบวนแห่พระราชพิธีต่างๆ จนรัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 6 ทรงโปรดปรานมาก หมื่นสมัคร เสี่ยงประจิด นั้นเริ่มหัดเป่าปี่เมื่ออายุ 18 ปี กับบิดา ซึ่งขณะนั้นมียศเป็นหมื่นไทรชะวา และได้สมัครเข้ารับราชการสั้งกัณฑ์ในกรมตำรวจมียศเป็น “พันกิริยามลาญ” (สมบัติ สว่างควัฒน์, 2554: 87)

ในข้อความข้างต้นจะบอกถึง หมื่นสมัคร เสี่ยงประจิด ในต้นทางของการเป็นนักปี่ ซึ่งท่านได้อยู่ในตระกูลของคนปี่คือ หัวหมื่นพระยาประสาน ดุริยศัพท์ ซึ่งมีศักดิ์เป็นลุง โดยหัวหมื่นพระยาประสาน ดุริยศัพท์ ในขณะนั้นมีตำแหน่งการงานคือเจ้ากรมปี่พาทย์หลวง และที่สำคัญ หมื่นสมัคร เสี่ยงประจิด ก็ได้เล่าเรียนวิชาปี่กับผู้เป็นบิดาคือ พระพิณ บรรเลงราช ในวัย 18 ปี ซึ่งสาเหตุที่ผู้วิจัยได้นำเรื่องราวชีวิตของ หมื่นสมัคร เสี่ยงประจิด เพราะท่านเป็นเหมือนบุคคลซึ่งสำคัญต่อการวางรากฐานในการเป่าปี่ประกอบมวยไทยในเวทีสนามมวยของประเทศ โดยจะกล่าวจากบทความดังต่อไปนี้

พ.ศ. 2464 สนามมวยสวนกุหลาบได้เปิดใช้งานขึ้นเป็นครั้งแรกและหมื่นสมัครเสียงประจิต ก็ได้รับหน้าที่บรรเลงปี่ชวา กลองแขก เป็นวงแรกของเวที แม้กระทั่งเมื่อการแข่งขันชกมวยย้ายไปที่สนามมวยสนามชัย ท่าช้าง หลักเมือง สวนสนุก สนามธนบุรี สวนเจ้าเชตุ ฯลฯ ท่านหมื่นสมัครเสียงประจิต ก็ผูกขาดในการเป่าปี่ชวา เนื่องจากเสียงปี่ของท่านหมื่นนั้นไพเราะจับจิต มีเสียงแหลมกังวาน สร้างอารมณ์ร่วมให้กับผู้ฟังได้อย่างมาก (สมบัติ สวางค์วัฒน์, 2554: 87)

ในส่วนของข้อความข้างต้นจะแสดงให้เห็นว่า หมื่นสมัครเสียงประจิต ท่านได้เป็นผู้ซึ่งมีชื่อเสียงทางด้านการเล่นปี่ และได้รับความไว้วางใจจากบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการชกมวยไว้วางใจให้ท่านได้ทำหน้าที่เป่าปี่ชวา ในการประกอบชกมวยตามสนามมวยต่างๆ ถือเป็นจุดของการเป็นวงดนตรีปี่มวยซึ่งมีผลถึงปัจจุบัน โดยยังมีข้อความกล่าวอ้างถึง หมื่นสมัครเสียงประจิตเกี่ยวกับการวางบทเพลงในการเป่าปี่ชวาประกอบการชกมวยไว้ดังนี้

สำหรับขั้นตอนในการเป่าปี่ชวาในยุคของท่าน หมื่นสมัคร เสียงประจิต จะเริ่มต้นด้วยเพลงสระระหมา ซึ่งเป็นเพลงที่มีจังหวะเนิบนาบ ให้ความรู้สึกเยือกเย็น ช่วยให้น้ำวให้นักมวยทั้ง 2 ฝ่าย รวมทั้งผู้ชมเกิดความซาบซึ้งเคลิบเคลิ้ม จนกระทั่งทำพิธีไหว้ครูเสร็จสิ้น และเมื่อนักมวยได้สัญญาณให้ต่อสู้เสียงดนตรีก็จะเปลี่ยนเป็น เพลงเจ้าเข็น ตามด้วยเพลงแขกหนังและเพลงแขกเชิญเจ้า นอกจากนี้แล้วอาจจะพลิกเพลงเป่าเพลงอื่นๆสอดแทรก ตอนที่ใกล้จะหมดเวลา โดยมักจะเป่าเพลงเชิดยั่วให้นักมวยมีความคึกคัก เข้มแข็ง ระดมเรี่ยวแรงที่พอเหลืออยู่โรมรันพันตูในนาทีสุดท้ายของการแข่งขัน (สมบัติ สวางค์วัฒน์, 2554: 87)

จากข้อความด้านบนจะพบว่า หมื่นสมัคร เสียงประจิต จะมีการบรรเลงทั้งเพลงสระระหมา เพลงแขกเจ้าเข็น และบทเพลงอัตรา 2 ชั้นตามความเหมาะสม และออกเพลงเชิดซึ่งท่าน หมื่นสมัครเสียงประจิต เห็นถึงความเหมาะสม ซึ่งบ่งบอกได้ว่าท่านเป็นเหมือนผู้ซึ่งคิดและคัดเลือกบทเพลงการบรรเลงประกอบมวยไทยในแต่ละช่วง ในการสืบค้นยังมีสิ่งสำคัญโดยผู้วิจัยจะนำเสนอจากหนังสือย้อนตำนานแวดวงมวยไทยจากอดีตถึงปัจจุบันดังนี้

มีบันทึกไว้ว่า ในสมัยสนามมวยสวนกุหลาบ พระยานนทิสเนน สุรภักดี แม่กองเสือป่าเป็นผู้นำเป่าปี่ โดยมีลูกน้องในคณะตีกลองแขกและฉิ่ง และในการแข่งขันชกมวยระหว่างคู่ของนายทับ จำเภาะกับนายประสิทธิ์ บุญยารมณ และในการแข่งขันชกมวยคู่ประวัติศาสตร์ระหว่าง นายยัง หาญทะเล กับจีฉ่าง นักมวยจีนนั้น มีวงปี่กลองของหมื่นสมัคร์ เสี่ยงประจิต รับหน้าที่บรรเลง (สมบัติ สวางควัฒน์, 2554: 91)

จากข้อความข้างต้นได้พบว่ามีผู้ที่ได้เป่าปี่ประกอบมวยไทยที่สนามมวยสวนกุหลาบ อีกท่านคือ พระยานนทิสเนน สุรภักดี ที่บรรเลงประกอบมวยโดยมีหมื่นสมัคร์ เสี่ยงประจิต บรรเลง อีกวงหนึ่งด้วยในเวลานั้น ในส่วนของการบรรเลงเพลงดนตรีประกอบระหว่างมวยไทยและกระบี่กระบองจะแตกต่างกันโดยจะยกคำกล่าวอ้างจากบทความในหนังสือย้อนตำนานแคววมวยไทย จากอดีตถึงปัจจุบันดังนี้

การไหว้ครูของกระบี่กระบองนั้นใช้เพลงชมสมุทร เพลงโฉลก เพลงเกาะ หรือเพลงระกำ ส่วนโหมโรง ใช้เพลงแขกโอด เพลงสารถี เพลงเยี่ยมวิมาน เพลงแขกไทย และระหว่างการรบกันใช้เพลงอาวุธต่างๆ เช่น ดาบสองมือใช้ เพลงจำปาทองเทศหรือขอมทรงเครื่อง พลองใช้เพลงลงสรงหรือขึ้นพลับพลา เป็นต้น ในขณะที่การบรรเลงดนตรีประกอบมวยไทยนั้น อาจจะไม่คล้ายกับการบรรเลงประกอบการแสดงกระบี่กระบอง เนื่องจากเป็นวงดนตรีประเภท “วงปี่กลอง” เหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันตรงที่การบรรเลงดนตรีประกอบมวยไทยนั้น จะประกอบด้วยเพลงสามตอนคือ ตอนที่หนึ่งบรรเลงโหมโรง ตอนที่สองบรรเลง เพลงสระห่ม่า ตอนที่สามบรรเลงเพลงแปลงในการไหว้ครูนั้น นิยมบรรเลง เพลงสองชั้น เช่น เพลงมอญรำดาบ สำหรับเพลงสระห่ม่า นั้นนับว่าเป็นเพลง เฉพาะของปี่เลยทีเดียวน (สมบัติ สวางควัฒน์, 2554: 90)

จากข้อความข้างต้นก็จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในตัวของบทเพลงที่นำมาใช้ ระหว่างการประกอบกระบี่กระบองและประกอบมวยไทย ซึ่งถึงจะเป็นวงประเภทเดียวกันในการใช้ แต่บทเพลงก็ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งนอกจากกระบี่กระบองและมวยไทยแล้วนั้น ในอดีตกีฬาอีก หนึ่งชนิดซึ่งมีวงปี่กลองบรรเลงประกอบอยู่ด้วยนั้นก็คือนักกีฬาตะกร้อลอดบ่วงอีกด้วย จากนั้นผู้วิจัย ได้รับข้อมูลครุพิณ เรื่องนนท์ ดังนี้

ครูหมื่นสมัค เป็นผู้วางรากฐานในการบรรเลงปี่มวญในสนามมวยไทยครูได้มีโอกาสศึกษา จำมาจากพี่โม เป็นคนฉิ่ง เขาเป็นลูกศิษย์หมื่นสมัค มาจนถึงนายราบ นายใหญ่ สมัยก่อนจะเริ่มที่สวนสนุก ศาลหลักเมืองก่อนที่จะเข้าสู่สนามมวย การตีกลองจะตีเพลงเจ้าเซนต์ลอร์ด ปี่ก็จะหาเพลงเป่า แต่การเป่าปี่มวญจะเป่าเป็นสำเนียงแขก จะไม่เล่นสำเนียงลาว ใช้ในการไหว้ครู แต่ก่อนหน้านั้นจะใช้สำหรับการประหารชีวิต จะใช้เพลงโยนก่อนแล้วค่อยเข้าสู่เพลงแปลง เป็นเพลงที่เกี่ยวข้องกับการประหารชีวิต แล้วได้มีการพัฒนาต่อมาเรื่อยๆ (พิณ เรื่องนนท์, สัมภาษณ์, 18 พฤษภาคม 2557)

ซึ่งครูพิณ เรื่องนนท์ และครูสุวัฒน์ อรรถกษณ์ได้ให้ความหมายของบทเพลง กลวิธีการบรรเลงที่เกี่ยวกับมวญไทยที่บรรเลงโดยวงปี่มวญซึ่งทั้งสองท่านได้ร่วมงานกันที่สนามมวยราชดำเนิน เป็นระยะเวลาช้านาน ไว้ดังนี้

ภาพที่ 37 เรื่องอากาศตรีพิณ เรื่องนนท์

ความหมายของเพลงโยน ใช้สำหรับการไหว้ครู เพลงเจ้าเซ็น ใช้บรรเลงตอนนักมวยชก แล้วจะจบด้วยเพลงเชิด เหตุผลที่ยกสุดท้ายจะบรรเลงเพลงเชิด เพราะว่าจะได้เป็นการรุกร้านักมวยและผู้ชม นักมวยที่เสียเปรียบอยู่ก็จะต้องรีบทำคะแนนยิ่งขึ้น และในสมัยก่อนไม่มีนาฬิกา นักดนตรีใช้การนับท่อน จังหวะเพลง (พิณ เรื่องนนท์, สัมภาษณ์, 18 พฤษภาคม 2557)

จากข้อความที่ครูพิณ เรื่องนนท์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้คือเพลงโยน จะเป็นเพลงซึ่งใช้บรรเลงสำหรับให้นักมวยไหว้ครู ต่อด้วยการบรรเลงเพลงแขกเจ้าเซ็น ซึ่งจะใช้บรรเลงในส่วนของการเริ่มต้นชกมวย โดยที่สามารถบรรเลงเพลงแขกเจ้าเซ็นไปจนถึงยกที่ 5 แล้วในช่วงท้ายของยกที่ 5 ก็จะใช้บรรเลงเพลงเชิด เพลงเชิดนั้นจะเป็นเหมือนสัญญาณบอกถึงเวลาในการชกมวยที่ใกล้จะหมดลง รวมถึงเป็นเพลงที่มีอารมณ์ปลุกเร้าให้นักมวยอีกด้วย โดยผู้วิจัยจะสรุปบทเพลงที่ซึ่งประกอบมวยไทยโดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ข้อดังนี้

1. เพลงในการรำไหว้ครูมวยไทย ก่อนที่จะเริ่มการแข่งขันนักมวยไทยทุกคนจะรำไหว้ครูมวยไทย เพื่อที่จะระลึกถึงพระคุณครูมวยไทยที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ โดยบทเพลงที่ใช้ในช่วงการรำไหว้ครูมวยไทยคือเพลงโยนในสระระหมาไทย

2. เพลงในระหว่างชกยกที่ 1 จะใช้เพลงแขกเจ้าเซ็น 2 ชั้น

3. เพลงอัตราจังหวะ 2 ชั้นทั่วไป เช่น แขกเชิดเจ้า พรหมณ์เข้าโบสถ์ หรือเพลงในอัตรา 2 ชั้นและชั้นเดียว

4. เพลงเชิด ใช้บรรเลงในระหว่างชกซึ่งใกล้หมดเวลาทำการแข่งขันในยกสุดท้าย

โดยส่วนของหน้าทับกลองที่ประกอบกับการบรรเลงคู่กับปี่ชวา โดยใช้กลองแขกบรรเลงนั้น ในวงปี่มวายนั้นจะมีการแบ่งใช้หน้าทับดังต่อไปนี้

1. หน้าทับโยน ใช้บรรเลงประกอบกับเพลงโยนซึ่งขณะบรรเลงอยู่ในช่วงของการรำไหว้ครูมวยไทย

2. หน้าทับแขกเจ้าเซ็น 2 ชั้น ใช้เมื่อบรรเลงประกอบในเวลาทำการแข่งขันโดยจะตีหน้าทับเจ้าเซ็นไปตลอดไม่มีเปลี่ยน แม้ปี่ชวาจะทำการบรรเลงเพลงใดๆก็ตาม

3. หน้าทับเชิด ใช้บรรเลงในเวลาถึงการชกซึ่งใกล้หมดเวลาทำการแข่งขันในยกสุดท้าย จากนั้นครูสุวณณ์ อรรถกฤษณ์ ได้ให้อธิบายสถานภาพของนักดนตรีปี่มวายนในช่วงที่ครูสุวณณ์ อรรถกฤษณ์ ได้รับหน้าที่เป็นนักดนตรีปี่มวายนของสนามมวยราชดำเนิน ซึ่งกล่าวไว้ว่าในสมัยท่านรับ

หน้าที่นักดนตรีปี่มวดยี่สนามมวราชดำเนินนั้น ลักษณะก่อนที่จะเริ่มการทำงานในเวลา 18.00 น. จะมีการบรรเลงเพลงใหม่โรงหรือเพลงสองชั้น 1 เพลงเป็นการส่งสัญญาณไปยังผู้ชมด้านนอกว่า จะมีการเริ่มทำการชกแล้วในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า เมื่อผู้ชมตรงนั้นได้ยินเสียงดนตรีก็จะรับรู้และทยอยกันเข้ายังในสนามมวย เพื่อให้จะให้ทันการแข่งขันคู่แรกของวันนั้น โดยหลังจากที่บรรเลงเพลงใหม่โรงเสร็จ ทางวงปี่มวดยี่สนามก็จะเริ่มปฏิบัติงานทันทีในคู่แรก ซึ่งในธรรมเนียมปฏิบัติซึ่งจะเป็นไปตามแบบแผนของการบรรเลงประกอบมวไทย ซึ่งก็คือการบรรเลงเพลงโยนในระหว่างที่นักมวยไหว้ครู จากนั้นเมื่อนักมวยไหว้ครูเสร็จเริ่มชกยกที่ 1 ก็จะมีการบรรเลงเพลงแขกเจ้าเซ็น 2 ชั้นจนจบยกที่ 1 ซึ่งครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์ จะเลือกเพลงสำเนียงต่างๆ เช่น สำเนียงแขก สำเนียงลาว เป่าในระหว่างยกที่ 2 ถึงยกที่ 5 ในช่วงแรกจะบรรเลงเพลงสำเนียงแขกหรือลาวตามที่กล่าวมาข้างต้น และเมื่อถึงในช่วงเวลาที่ใกล้หมดยก จะเปลี่ยนมาบรรเลงเพลงเชิดชั้นเดียว ซึ่งจะเป็นเหมือนสัญญาณในการบอกให้ทั้งนักมวยและผู้คนที่อยู่ในสนามมวยรับรู้ว่ใกล้ที่จะจบการชกในยกสุดท้าย ซึ่งครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์ ได้กล่าวมาดังนี้

พิธีกรรมของปี่มวดยี่สนามก่อนที่จะเข้ารอบมวย รอบเวลา 18.00 นั้น เวลา 17.50 จะบรรเลงเพลงใหม่โรง เพลงสองชั้น 1 เพลง เป็นการเรียกแขกเข้าสนามมวย จากนั้นก็จะเป่าเพลงโยน เพื่อให้ให้นักมวยได้ไหว้ครู จนกระทั่งนักมวยไหว้ครูและเข้ามุมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะจบการบรรเลงเพลงโยน พอนักมวยเริ่มชกก็จะบรรเลงเพลงแขกเจ้าเซ็น เป็นการบรรเลงเพลงแบบอัตราสองชั้น จะเป่าทั้งยกก็ได้ จนครบทั้ง 5 ยก ซึ่งมีหลากหลายสำเนียงมากมาย ทั้งสำเนียงแขก สำเนียงลาว เป็นสำเนียงหลัก แต่กลองหน้าทับแขกเจ้าเซ็นเพียงอย่างเดียว พอยกสอง ยกสาม จะเปลี่ยนเป็นสำเนียงอะไรก็ได้แล้วแต่ พอยกห้าเป่าเพียงแค่นี้หนึ่งนาทีเศษๆ ใช้เพลงที่สั้นๆ เพื่อต่อเพลงเชิดชั้นเดียวให้ได้ ซึ่งเพลงเชิดเป็นเพลงที่จะบรรเลงเพื่อให้คนชมและนักมวยได้รู้ว่า ใกล้จะจบการชกแล้ว เป็นวิธีการให้นักมวยรู้เพื่อเร่งการชกเพื่อทำคะแนน เป็นการกระตุ้นนักมวยไปด้วย ใช้แทนนาฬิกาในสมัยก่อน ที่เวทีราชดำเนินจะสมาชิกคือ จำพิน ตีกลอง ครูสุข ตีกลอง ครูจิว ตระกูลเรือนนท์ ครูสุวัฒน์ เป่าปี่ ซึ่งเป็นธรรมเนียมของเวทีราชดำเนิน (สุวัฒน์ อรรถกฤษณ์, สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2557)

ครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์ ได้พูดถึงสนามมวยลุมพินีไว้คือสนามมวยลุมพินี ในช่วงแรกที่ท่านรับรู้มีผู้ที่เป็นนักดนตรีปี่มวดยคือจำลิมเอกชัย เพิ่มผล และสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ สองท่านนี้จะไปนักดนตรีปี่มวดยประจำซึ่งรับราชการทหารอยู่สังกัดกองดุริยางค์ทหารบก โดยในส่วนตัวของครูสุวัฒน์ อรรถกฤษณ์ ท่านได้ศึกษาวิชาปี่กับสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักดนตรีปี่มวดยที่สนามมวยลุมพินีคือสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ มีส่วนที่ทำให้ให้นักดนตรีปี่มวดยที่สนามมวยราชดำเนินได้รับถึงกลวิธีการบรรเลงปี่ชวาในการประกอบอาชีพเป็นนักดนตรีปี่มวดยที่มีรายได้ในเวลานั้น พร้อมทั้งในส่วนของครูหมื่นสมัคร์ เสี่ยงประจิด ก็มีหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดทางด้านวิชาปี่ให้แก่ นักดนตรีปี่มวดยที่มีชื่อเสียงของสนามมวยลุมพินีทั้งสองท่านคือจำลิมเอกชัย เพิ่มผล และจำลิมเอกทวี ไทยพยัคฆ์

ที่เวทีลุมพินี จะมีครูช้อย เพิ่มผล และครูสมนึก บุญจำเริญ เป่าอยู่ในตอนนั้น ซึ่งในปี 2513 ครูสุวัฒน์ ได้มีโอกาสไปเรียนเป่าปี่กับครูสมนึก บุญจำเริญ ซึ่งเป็นคนเป่าปี่ของกองทัพบก ตั้งแต่ชั้นมัธยม ครูสุวัฒน์ ได้เป่าปี่มวดยอยู่ที่เวที่ราชดำเนินเป็นเวลา 6 ปี ตั้งแต่ปี 2515 เป็นทหารอยู่ที่กองดุริยางค์ กองทัพอากาศ จนปี 2520 ย้ายไปรับราชการที่กรมศิลปากร จึงต้องลาออกเป่าวันละ 8 คู่ ได้ค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ 60 บาท ครูหมื่นสมัคร์ เป็นคนเป่าคนแรกที่วางรากฐาน เป็นครูของครูสะอั้ง ครูช้อย ครูทวี (สุวัฒน์ อรรถกฤษณ์, สัมภาษณ์ , 12 พฤษภาคม 2557)

ในส่วนเกร็ดความรู้เพิ่มเติมทางด้านการบรรเลงของวงปี่มวดยที่สนามมวยราชดำเนินในสมัยก่อนนั้น จะต่างจากสนามมวยลุมพินีอยู่หนึ่งสิ่งคือการเลือกเพลงบรรเลงประกอบมวดยไทย เพื่อให้เซียนมวดยที่เข้ามาในสนามมวยราชดำเนินหรือผู้ที่รับฟังการถ่ายทอดสดทางวิทยุ รู้ถึงการได้เปรียบเสียเปรียบของมวดยในคุนั้นๆคือการเลือกเพลงในแต่ละยก โดยเรืออากาศตรีพิณ เรืองนนท์ ได้อธิบายให้ผู้วิจัยฟังว่า ในเวลาที่ฝ่ายแดงทำการชกแล้วได้เปรียบ วิธีการบอกให้เซียนมวดยรับรู้ถึงสัญลักษณ์ในขณะนั้นคือการบรรเลงเพลงคลื่นกระทบฝั่ง 2 ชั้น แต่ถ้าในสถานการณ์กลับกันถ้าฝ่ายน้ำเงินเป็นผู้ได้เปรียบในยกนั้นๆ วงปี่มวดยก็จะบรรเลงเพลงยะวา 2 ชั้น ซึ่งเซียนมวดยที่เป็นผู้ที่ติดตามสนามมวยราชดำเนินเป็นประจำ จะรับรู้ถึงการได้เปรียบเสียเปรียบที่วงปี่มวดยจะสื่อให้ได้ทันที โดยเรืออากาศตรีพิณ เรืองนนท์ ได้กล่าวดังนี้

จนถึงการใช้ในการชกมวย เทคนิคการได้เสียมวยเป็นการทำขึ้นมา เพื่อให้เซียนมวยได้รู้ เป็นการบรรเลงเพลง ถ้าฝ่ายแดงเป็นต่ออยู่ในขณะนั้นจะ บรรเลงเพลงคลื่นกระทบฝั่ง แต่ถ้าฝ่ายน้ำเงินเป็นต่อจะบรรเลงเพลงยะวา ซึ่งใน สมัยนั้นไม่มีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ นักพนันมวยจะฟังการถ่ายทอดสด จากวิทยุ ทำให้รู้ว่าถ้าบรรเลงเพลงนี้ ฝ่ายไหนกำลังได้เปรียบ วงปีมวยเวทีราช ดำเนินเป็นคนก่อตั้งขึ้นมาก่อน แล้วค่อยลุมพินี เวทีอ้อมน้อย อัครวิנד้า ตีเปลี่ยนไปจากของเดิม (พิณ เรืองนนท์, สัมภาษณ์, 18 พฤษภาคม 2557)

จากข้างต้นเรื่องอากาศตรีพิณ เรืองนนท์ ได้กล่าวถึงการก่อตั้งของสนามมวยต่างๆที่ท่าน ได้ใกล้ชิดโดยเรียงตามลำดับการก่อตั้งคือสนามมวยราชดำเนินก่อตั้งขึ้นมาก่อนสนามมวยลุมพินี แล้วจึงเป็นสนามมวยอ้อมน้อยตามลำดับ ซึ่งสนามมวยอ้อมน้อยก็จะมีบรรเลงที่แตกต่าง ออกไปซึ่งคือการใช้หน้าทับกลองตามที่เรื่องอากาศตรีพิณ เรืองนนท์ ได้กล่าวมา

2.2.2 ความเป็นมาของวงดนตรีปีมวยสนามมวยลุมพินี

วงดนตรีปีมวยที่สนามมวยลุมพินีนั้นเกิดขึ้นมาพร้อมกับสนามมวยลุมพินี โดยที่ วงดนตรีปีมวยลุมพินี จะใช้นักดนตรีที่รับราชการในกองดุริยางค์ทหารบกตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ผู้วิจัยจึง เล็งเห็นถึงบุคคลสำคัญที่เป็นอดีตข้าราชการกองดุริยางค์ทหารบก ศิลปินแห่งชาติ พ.ศ. 2555 คือ พันโทเสนาะ หลวงสุนทร โดยพันโทเสนาะ ได้ให้ข้อมูลกับผู้วิจัยเกี่ยวกับความเป็นมาวงปีมวย สนามมวยลุมพินี โดยแรกเริ่มวงดนตรีปีมวยจะใช้นักดนตรีไทยของกองดุริยางค์ทหารบกทั้งหมด ซึ่งนักดนตรีที่เข้ามาอยู่ในสังกัดกองดุริยางค์ทหารบกคือผู้ที่มีความรู้ ทักษะความสามารถด้าน ดนตรีไทยมากจากสำนักบ้านดนตรีที่ตนเองเรียนมาตั้งแต่แรกเริ่ม จากนั้นทางด้านกองทัพบก หน่วยงานพัน. ร. มทบ. 11 หน่วยรบ เป็นฝ่ายบังคับบัญชาของดุริยางค์ทหารบกในสมัยนั้น ได้มี คำสั่งให้กองดุริยางค์ทหารบกได้จัดกำลังพลนักดนตรีที่มีความสามารถบรรเลงประกอบการชก มวยไทยขึ้นโดยพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้กล่าวไว้ดังนี้

เดิมที่สมัยก่อนดุริยางค์ทหารบกมีนักดนตรีไทยซึ่งอยู่ในวงดนตรีไทย มีนักดนตรีที่รับราชการอยู่ ตอนนั้นดุริยางค์ทหารบกขึ้นอยู่กับพัน. ร. มทบ. 11 หน่วยรบ เป็นฝ่ายบังคับบัญชาของดุริยางค์ทหารบกในสมัยนั้น โดยมีกรม ร. พัน 2 ตั้ง ดูแลกองดุริยางค์ทหารบกอีกทีหนึ่ง ซึ่งเดิมแต่แรกวงดนตรีไทยยังไม่มี ในกองดุริยางค์ทหารบก แต่ค่อยเริ่มพัฒนาจนมีวงดนตรีไทยเต็มตัว สมัยนั้นมี คำสั่งทางราชการให้จัดวงปี่กลองเพื่อไปบรรเลงประกอบตามสถานที่จัดแข่งขัน ชกมวยไทยที่สนามมวยลุมพินีและที่สนามหลวง แต่ที่สนามหลวงจะเป็นการโชว์ กระบี่กระบองตามเทศกาลต่างๆ โดยการไปบรรเลงในแต่ละครั้งจะมีคำสั่งให้วง ปี่กลองไปตามสถานที่ทั้งสองสถานที่ไปปฏิบัติราชการตามที่หัวหน้าหน่วยงาน สั่ง ตอนนั้นมีคนปี่อยู่คนเดียวคือช้อย เพิ่มผล หัวหน้าวงปี่กลองในตอนนั้นชื่อ จำชวน ชอบชื่นสุข เป็นนักดนตรีสำนักบ้านครูจางวางทั่วเล่นเครื่องหนัง โดย สมัยนั้นตั้งวงดนตรีไทยใหม่ๆในกองดุริยางค์ทหารบกจะรับคนที่ฝีมือที่อยู่ใน สำนักดนตรีไทยที่ต่างๆมารวมกัน ซึ่งหัวหน้าวงดนตรีไทยในสมัยนั้นจะเป็น หัวหน้าที่คุมวงดนตรีสากลคุมโดยรวมวงดนตรีไทยอีกที แล้วพวกเขาจะปรับ กันเองเพื่อไปบรรเลงในงานต่างๆ (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

ในยุคเริ่มแรกของการมีวงดนตรีปี่มวดยสนามมวยลุมพินีนั้น ได้รับคำสั่งจากหัวหน้าซึ่งเป็นคำสั่งทางราชการส่งมาถึงกองดุริยางค์ทหารบก ให้จัดวงดนตรีปี่มวดยเพื่อไปบรรเลง ประกอบการชกมวยและกระบี่กระบองของทางกองทัพ และเมื่อถึงช่วงที่ก่อตั้งสนามมวยลุมพินี ถาวรจึงได้เกิดวงปี่มวดยของสนามมวยลุมพินีขึ้นมาพร้อมกับสนามมวย สิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคล ทั่วไปที่สามารถสังเกตเห็นถึงพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในสนามมวยลุมพินีคือการแต่งกาย ซึ่งผู้ที่จะมา ทำงานภายในสนามมวยลุมพินีนั้น ต้องแต่งกายแบบชุดซาฟาลี สีกรมท่าทั้งชุดโดยจะเป็นดังภาพ ต่อไปนี้

ภาพที่ 38 การแต่งกายของพนักงานในสนามมวยลุมพินี

โดยต้องแต่งตัวปัจจุบันการแต่งกายในลักษณะภาพข้างต้นจะเปลี่ยนไปพร้อมๆกับการเปลี่ยนแปลงของที่ตั้งสนามแห่งใหม่ไปอยู่รามอินทรา ซึ่งจะเป็นเสื้อเชิ้ต สีส้ม ใส่คู่กับกางเกงสแลค ดำตามภาพดังต่อไปนี้

ภาพที่ 39 วงปี่มวยสนามมวยลุมพินี

จากข้อมูลและผู้วิจัยได้นำเสนอไปข้างต้นทั้งหมดจนมาถึงในยุคของสนามมวยลุมพินี โดยสนามมวยลุมพินีมีการเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการคือวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2499 นับเป็นเวลารวมถึงปัจจุบันคือ 57 ปี ที่มีนักดนตรีไทยที่มีชื่อเสียง ต่างเข้ามารับหน้าที่นักดนตรีเป่ามวอยู่ที่สนามมวยลุมพินี ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาด้านสถานภาพนักดนตรีเป่ามวอยู่ที่สนามมวยลุมพินีและผู้วิจัยได้สืบค้นข้อมูลศิลปินที่ทำหน้าที่ การบรรเลงเป่ามวที่สนามมวยลุมพินีตามลำดับในการปฏิบัติหน้าที่ดังนี้

- ลำดับที่ 1 จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล
- ลำดับที่ 2 สิบตรีสมนึก บุญจำเริญ
- ลำดับที่ 3 พันโทเสนาะ หลวงสุนทร
- ลำดับที่ 4 จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์
- ลำดับที่ 5 จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล
- ลำดับที่ 6 ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ
- ลำดับที่ 7 ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข
- ลำดับที่ 8 ครูลำเพย ลำอางค์
- ลำดับที่ 9 ครูสมพงษ์ ภูธร

2.3 นักดนตรีปี่มวญลุมพินี

จำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล

ภาพที่ 40 ครูซ้อย เพิ่มผล

จำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล เริ่มหัดดนตรีไทยกับบิดานายฉิม เพิ่มผล และได้ฝากตัวเป็นศิษย์ของสำนักดนตรีไทยวงพาทย์โกศล ซึ่งก็ได้เรียนวิชาต่อเพลงในทางสายบ้านพาทย์โกศลเรื่อยมา เป็นนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวญลุมพินีคนแรกตั้งแต่ก่อตั้งสนามมวญลุมพินีในวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2499 ได้รับการถ่ายทอดวิชาจากครูดนตรีไทยชื่อดังในยุคสมัยนั้นได้แก่ เรียนวิชาปี่กับครูเทวประสิทธิ์ พาทย์โกศล จากนั้นได้มาศึกษาเรียนเพิ่มเติมวิชาปี่จากบ้านหลวงประดิษฐไพเราะอีก แต่เดิมจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล เป็นนักดนตรีไทยวงบางบัวทอง วงบางบัวทองในสมัยนั้นก็มีผู้ควบคุมวงคือครูประสิทธิ์ ถาวร กับครูสมาน ทองสุโขติ จำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถอย่างมากในด้านเครื่องเป่าไทย

สิบทริสมนิก บุญจำเริญ

สำหรับการศึกษาทางด้านดนตรีไทยได้เริ่มฝึกปี่พาทย์ จากครูสังเวียร เกิดผล ครูสำราญ เกิดผล และครูบุญยงค์ เกตุคง ฝึกหัดเป่าปี่ครั้งแรกกับ นายผวน บุญจำเริญ และต่อมาได้ไปศึกษากับครูเทียบ คงลายทอง เรียนเดี่ยวจนถึงเพลงกราวใน

แรกเริ่มสิบทริสมนิก บุญจำเริญ พักอาศัยของครอบครัวตระกูลเกิดผลและเป็นสถานที่ตั้งของวงปี่พาทย์บ้านใหม่อันเป็นบ้านของตระกูลฝ่ายมารดา สำหรับตระกูลเกิดผลนับเป็นตระกูลนักดนตรีที่สืบทอดอาชีพดนตรีไทยมาตั้งแต่บรรพบุรุษรุ่นปู่ย่าตายาย และเป็นสำนักดนตรีที่อนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมดนตรีปี่พาทย์สายครูจางวางทั่ว พาทย์โกศล ส่วนบิดาคือนายผวน บุญจำเริญ เป็นบุตรนายทองและนางถ้อย บุญจำเริญ มีบ้านเรือนอยู่ที่ ตำบลสะพานไทย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นายผวน บุญจำเริญ เป็นคนปี่ฝีมือดีคนหนึ่งของวงการดนตรีไทย เดิมมีความชำนาญ ด้านตรวจต่อมาได้เรียนเป่าปี่กับครูจำรัส เกิดผล แล้วเรียนต่อกับครูเพชร จรรย์นาฎ และได้รับ การถ่ายทอดความรู้เรื่องเครื่องเป่าไทยจากครูเทียบ คงลายทอง เคยเป็นนักดนตรีไทยประจำวงปี่พาทย์ วังบางค้อแหลม ของสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ายุคลทิฆัมพรกรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ และเป็นคนปี่ของวงปี่พาทย์บ้านใหม่

พันโทเสนาะ หลวงสุนทร

ภาพที่ 41 พันโทเสนาะ หลวงสุนทร

ศึกษาดนตรีตั้งแต่อายุ 11 ปี โดยเริ่มจับมือเรียนฆ้องกับคุณตากรม เจริญผล เรียนระนาดเอกและปี่ในกับครูบาง หลวงสุนทร ผู้เป็นบิดา จากนั้นบิดาได้นำมาฝากตัวเป็นศิษย์เรียนกับครูหลวงประดิษฐไพเราะ ที่บ้านบาตร กรุงเทพมหานคร

ภายหลังครูประสิทธิ์ ถาวร ได้ช่วยแนะนำการตีระนาดให้และนำไปฝากเรียนเพลงหน้าพาทย์กับท่านครูหลวงบำรุงจิตรเจริญ (รูป สาดนะวิลัย) เมื่อท่านครูหลวงประดิษฐไพเราะ ถึงแก่กรรมเมื่อปี พุทธศักราช 2497 ครูเสนาะ จึงมาเรียนเพลงเดี่ยวเพิ่มเติมกับครูเผือด นักระนาด ต่อมาเรียนเพิ่มเติมกับครูเจียน มาลัยมาลัย เรียนเพลงเดี่ยวปี่ในกับครูสาลี มาลัยมาลัย ซึ่งมีศักดิ์เป็นตา ด้านการเป่าปี่ชวาได้แลกเปลี่ยนความรู้กับสิบตรีสมนึก บุญจำเจริญ ในสถานะที่เป็นเพื่อนร่วมงานที่มีความสนิทกัน

สุดท้ายมาเรียนกับครูบุญยงค์ เกตุคง ต่อเพลงหน้าพาทย์เพิ่มเติมเพลงเรื่องและจับมือองค์พระพิราพ นอกจากนี้ได้ต่อเพลงในชุดใหม่โรงกลางวันกับครูสมาน ทองสุโชติ ได้รับมอบเป็นพิธีกรอ่านโองการไหว้ครูดนตรีไทยจากครูบุญยงค์ เกตุคง เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2537 และได้รับมอบอ่านโองการไหว้ครูดนตรีไทยจากครูประสิทธิ์ ถาวร ในพิธีไหว้ครูดนตรีไทยที่มูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2543

จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์

ภาพที่ 42 จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์

จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ เริ่มเรียนดนตรีไทยในอายุ 9 ปี ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของครูไป่ล่ศรแก้ว ซึ่งขณะนั้นเป็นหัวหน้าวงปี่พาทย์ในจังหวัดอ่างทอง หลังจากนั้นได้ศึกษาต่อเพลงกับบิดา นายเลข ไทยพยัคฆ์ เรื่อยมาจนสามารถออกบรรเลงได้ และศึกษาวิชาการบรรเลงระนาดทุ้มทางเดียวกับครูสำรวย แก้วสว่าง และครูสำราญ ฉั่ววิจิตร ตามลำดับ

ต่อมาทางศูนย์ทหารราบได้ส่งตัวมาเรียนปี่ชวากับครูเทียบ คงลายทอง ที่กรมศิลปากร เพื่อนำวิชาปี่ชวาไปเป่าตอนเดินแถวสวนสนามสาบานธง กองเกียรติยศและเดินนำขบวนแถว เปลี่ยนเวรกองรักษาการณ์

ในปีพ.ศ. 2500 ได้เดินทางเข้ามาเรียนวิชาดนตรีไทยเพิ่มเติมกับครูพริ้ง ดนตรีรส และศึกษาวิชาปี่ชวาต่อกับครูสมนึก บุญจำเริญ

จำลองเอกอนันต์ ดำนิล

ภาพที่ 43 จำลองเอกอนันต์ ดำนิล

การเรียนดนตรี จำลองเอกอนันต์ ดำนิล ได้จับมือร้องเพลงสากลกับครูต่วน วงดนตรี และต่อเพลงสากลกับครูจุง ก่าแพ ในวัย 8 ปี แต่จำลองเอกสุชาติ มีพื้นฐานดนตรีมาแล้วโดยได้เรียนเพลงเกร็ดกับบิดา ซึ่งที่บ้านเป็นวงบ้านเครื่องซออู้คณะปี่พาทย์ครูทอง

หลังจากนั้นได้เข้าไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยบิดาพาไปฝากเรียนที่วงครูเฉลิม บัวทั้ง ได้วิชาความรู้ด้านบรรเลงเครื่องปี่พาทย์

หลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็ได้ไปสมัครเรียนวิชาดนตรีสากลโรงเรียนประยูร ชีรานนท์ โดยฝึกแซกโซโฟนและคลาริเน็ต ตามลำดับ

พอเข้ารับราชการทหารที่กองดุริยางค์ทหารบกแล้วนั้น ได้ขอความรู้เพิ่มเติมวิชาเครื่อง เป่าไทยทั้ง ซลุ่ย ปี่ชวา ปี่มอญ และปี่ใน กับจำลองเอกทวี ไทยพยัคฆ์

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ

ภาพที่ 44 ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เป็นลูกศิษย์ของครูช้อย เป็นครูเครื่องเป่าที่บ้านเครื่องวัด
 กัลยา ฝึกในทุกๆ เครื่องมือแต่ที่ถนัดที่สุดคือเครื่องตระกูลเครื่องเป่าไทย เช่นขลุ่ยเพียงออ ปี่ใน
 ปี่ชวา ปี่มอญ ในด้านการทำงานดนตรีปี่กลองสนามมวยนั้น ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เคยเป็น
 นักดนตรีปี่มวยประจำสนามมวยราชดำเนิน สนามมวยลุมพินีที่นี้ 8 ปีและสำหรับสนามมวยอ้อม
 น้อยในชวงเวลาหนึ่งก็ได้มีโอกาสไปทำงานที่นี้ด้วย

ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข

ภาพที่ 45 ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข

เริ่มเรียนดนตรีไทยกับคุณพ่อซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงได้ซึมซับหลังจากสีกออกมาเรียนต่อให้ได้วุฒิปริญญาตรีปีที่ 7 ที่โรงเรียนแสนสุขศึกษา ตำบลหนองมน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และมาเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ถึงชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2

จากนั้นเริ่มเรียนดนตรีกับครูบุญเกื้อ สุดสี ในอายุ 15 ปี เรียนที่อำเภอบางพลี เนื่องจากพี่สาวของครูพิน ไปเป็นลูกสะใภ้ของครูบุญเกื้อ สุดสี จึงได้ติดตามพี่สาวไปเรียนวิชาดนตรีไทยกับครูบุญเกื้อ โดยฝึกฆ้องวงใหญ่เป็นเครื่องมือแรก แต่ในช่วงรวมวงบรรเลงประกอบอาชีพจะมีหน้าที่ในการบรรเลงฆ้องวงเล็กอยู่ 2 ปี หลังจากนั้นได้ฝึกฝนวิชาดนตรีไทยมาเรื่อยในหลายๆ เครื่องจนครูบุญเกื้อ สุดสี ให้เปลี่ยนไปตีระนาดเอกประจำวงและมีหน้าที่ในการบรรเลงระนาดเอกเรื่อยมา แต่ในเวลานั้นครูบุญเกื้อ สุดสี เริ่มมีอายุมากขึ้นแต่ยังต้องเป่าปี่เนื่องจากทางวงหาคนไม่ได้ ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข จึงได้อาสาขอศึกษาวิชาเป่ามอญกับครูบุญเกื้อ สุดสี จึงได้วิชาเครื่องเป่าไทยทั้ง ขลุ่ยเพียงออ ปี่มอญ ปี่ชวา ปี่ใน เหตุการณ์นี้จึงทำให้เปลี่ยนจากมือระนาดประจำวงครูบุญเกื้อ สุดสี ชื่อคณะ ป. เจริญศิลป์ป็น ครูพินได้พูดถึงว่า ป. ได้มาจากชื่อลูกชายของครูบุญเกื้อ สุดสี คือ นายทองเปลว และนายทองปลิว สุดสี จึงนำ ป มาตั้งนำหน้าชื่อวง

พอถึงเวลาในช่วงเข้าพรรษาครูพิน เปี่ยมอยู่สุข จะขออนุญาตครูบุญเกื้อ สุดสี ขอยืมไม้ระนาดเอก 1 คู่และปี่มอญ 1 เล้า จากครูบุญเกื้อเพื่อไปทำงานกับวงต่างๆพร้อมทั้งได้เรียนวิชา

ดนตรีกับวงอื่นๆบ้างที่จ้างงานให้ในเวลานั้น พอถึงเดือน 12 ก็จะกลับมากราบครูและขอทำงานที่
วง ป. เจริญศิลป์

ครูลำเพย สำอางค์

ภาพที่ 46 ครูลำเพย สำอางค์

เริ่มฝึกระนาดเอกอายุ 6 ปีกับบิดา พ.ศ. 2506 มาอยู่ที่วัดคลองเตยใน สมัยนั้นวัด
คลองเตยในมีเครื่องประจำของวัดก็ได้ศึกษาหาความรู้ ทำงานในวงปี่พาทย์มอญเวลาละ 15 บาท
ต่ออิฐระนาดเอกเพลงมอญ เพลงเกร็ด ที่วัดคลองเตยในกับครูเหลือบ บัวทั้ง ครูพูน ไทยบุญ ครูชื่น
อำไพวรรณ ครูพูน อัจจุทนต์ ครูเรืองเดช พุ่มไสว รต.สุรินทร์ สงทอง

หลังจากบวชเรียนและเกณฑ์ทหารเสร็จก็ไปต่อเพลงหน้าพาทย์กับครูทองใบ เรืองนนท์
พ.ศ. 2516 ต่อมามีโอกาสไปต่อเพลงเดียวกับครูละมุล เผือกทองคำ ที่กองดุริยางค์ทหารอากาศ
มีโอกาสเข้าไปได้ร่วมวงดุริยางค์ประณีตและได้กลับมาขอวิชาปี่กับครูพูน ไทยบุญ ฝึกปี่ชวาและปี่มอญ
ในอายุ 22 ปี

หลังจากนั้นได้ศึกษาของวิชาการเป่าปี่ชวาประกอบการชกมวยไทยกับครูสมพงษ์ ภู่อสร
จากการที่ได้ร่วมงานกันตามสถานที่แสดงดนตรีต่างๆ

ครูสมพงษ์ ภู่อสร

ภาพที่ 47 ครูสมพงษ์ ภู่อสร

ครูสมพงษ์ ภู่อสร มีโอกาสเรียนดนตรีไทยเป็นครั้งแรก กับครูสนธิ (จ๋านามสกุลไม่ได้) ครูสมพงษ์ หัดเป่าพาทย์อยู่ที่บ้านครูสนธิ ประมาณสองปี จากนั้นครูสมพงษ์ เข้ากรุงเทพครั้งแรกก็มาพักอยู่ที่วัดหัวลำโพงซึ่งมีวงเป่าพาทย์ประจำอยู่ มีครูอื่น เป็นผู้ควบคุมวงเป่าพาทย์ของวัด จากนั้นไปฝากตัวกับครูสมภพ ขำประเสริฐ

ครูสมพงษ์ ภู่อสร ได้เริ่มหัดเป่าซาวาเป็นชิ้นแรกโดยท่านได้เริ่มเรียนกับครูวัง (จ๋านามสกุลไม่ได้) โดยเริ่มเรียนสมัยที่อยู่วัดหัวลำโพง จากนั้นเรียนวิชาเป่าซาวาเพิ่มเติมกับครูเทียบ คงลายทอง แต่เรียนได้ไม่มาก

นอกจากเป่าซาวาแล้วครูสมพงษ์ ยังเรียนเป่ามอญกับครูสมนึก บุญจำเริญ ซึ่งเป็นคนเป่าที่มีชื่อเสียงในขณะนั้นและเป็นนักดนตรีเป่ามอญสนามมวยลูพินีเหมือนกัน วิชาเป่าในครูสมพงษ์ ได้เริ่มเรียนกับครูสมบัติ เดชบันลือ ครูสมพงษ์ ได้มีโอกาสเรียนเป่าในเพิ่มเติมจากครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ศิลปินแห่งชาติ ครูเครื่องเป่าสำคัญอีกท่านหนึ่งที่ทำให้ครูสมพงษ์ มีชื่อเสียงด้านการเป่าเป่าซาวา ประกอบการชกมวยไทยก็คือ จำสับเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ซึ่งเป็นคนเป่าเป่ามอญอยู่ที่สนามมวยลูพินี ในขณะนั้น ซึ่งจำสับเอกทวี ได้พบครูสมพงษ์ ที่วัดหัวลำโพงและแนะนำวิธีการเป่าเป่ามอญให้แก่ครูสมพงษ์ จนกระทั่งครูสมพงษ์ สามารถเป่าเป่าซาวาประกอบการชกมวยได้เป็นอย่างดี

นอกจากนั้นผู้ที่ครูสมพงษ์ นับถืออีกสองท่านได้แก่ ครูเชื้อ ดนตรีรส และครูพิชิต ชัยเสรี โดยวิชาที่ครูสมพงษ์ ได้จำเรียนกับครูเชื้อนั้น เป็นวิธีการตีระนาดลักษณะต่างๆ

ตารางแสดงชื่อและระยะเวลาในการทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวณสนามมวยลุมพินี

รายชื่อ ตามลำดับ	ช่วงปีพุทธศักราช	ระยะเวลา
1. จำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล	พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2530	31 ปี
2. สิบตรีสมนึก บุญจำเริญ	พ.ศ. 2501 ถึง พ.ศ. 2503	2 ปี
3. พันโทเสนาะ หลวงสุนทร	พ.ศ. 2501 ถึง พ.ศ. 2503	2 ปี
4. จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์	พ.ศ. 2503 ถึง พ.ศ. 2535	32 ปี
5. จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล	พ.ศ. 2530 ถึง พ.ศ. 2536	6 ปี
6. ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ	พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ. 2540	5 ปี
7. ครูลำเพย สำอางค์	พ.ศ. 2536 ถึง พ.ศ. 2557	21 ปี
8. ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข	พ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2543	3 ปี
9. ครูสมพงษ์ ภู่อสร	พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2557	14 ปี

โดยในปัจจุบันสมาชิกวงปี่มวณที่สนามมวยลุมพินีจะอยู่ทั้งหมด 5 คนต่อวัน แต่จะส่วนของทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ที่รับหน้าที่เป็นหัวหน้าวงปี่มวณ จะให้ทางผู้เป็นหลานชายเข้ามาทำหน้าที่นักดนตรีแทน ซึ่งในส่วนของทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ท่านก็จะมาดูแลภาพรวมทั้งหมดหรือในบางวันที่ท่านมาที่สนามมวยลุมพินี ท่านก็จะมาบรรเลงบางเป็นครั้งคราวโดยสมาชิก แต่การมาปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละวันจะมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน โดยถ้ารวมหัวหน้าวงปัจจุบันสมาชิกจะมีจำนวน 6 คน ซึ่งทางด้านผู้ที่ทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวณ 2 คน คือครูสมพงษ์ ภู่อสร และครูลำเพย สำอางค์ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงนำเสนอสมาชิกในวงปี่มวณสนามมวยลุมพินีไว้ดังนี้

ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด
ตำแหน่งหัวหน้าวงปี่มวยสนามมวยลุมพินี
รับหน้าที่ผู้บรรเลงกลองแขก

ภาพที่ 48 ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด หัวหน้าวงดนตรีปี่มวยสนามมวยลุมพินี

ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ผู้รับหน้าที่หัวหน้าวงปี่มวยและทำการบรรเลงกลองแขก ซึ่งรับหน้าที่หัวหน้าวงปี่มวยตั้งแต่ พ.ศ. 2519 เป็นศิษย์ในสำนักของครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปะบรรเลง) ศึกษาวิชาการบรรเลงเครื่องดนตรีปี่พาทย์กับหลวงประดิษฐไพเราะ ที่บ้านของครูในชุมชนบ้านบาตร พร้อมทั้งเคยศึกษาการบรรเลงเครื่องหนังไทยกับครูพริ้ง ดนตรีรส และเรียนกลวิธีการบรรเลงกลองแขกประกอบมวยไทยกับเรืออากาศตรีพิณ เรืองนนท์ ทางบ้านของร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด มีวงดนตรีไทยเป็นของตนเองคือวงปี่พาทย์แม่เจือ พระโขนง

จำสืบเอกวิบูลย์ วิบูลย์ อรุณสุข
ทำหน้าที่ผู้บรรเลงกลองแขก

ภาพที่ 49 จำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุข
ผู้ทำหน้าที่บรรเลงกลองแขกวงปี่มวยสนามมวยลุมพินี
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุข โดยหน้าที่โดยตรงในสมัยรัฐบาลทหารอยู่ในกองดุริยางค์ทหารบก ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวงโยธวาทิตของกองดุริยางค์ทหารบก เล่นเครื่องดนตรีสากลเช่นแต่เนื่องจากท่านมีความรู้ทางด้านดนตรีไทยมาบ้างในสมัยเป็นนักเรียน พร้อมทั้งมีความสนิทกับทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด ซึ่งอยู่ในวงโยธวาทิตด้วยกันนั้นพร้อมทั้งไปช่วยงานของวงที่บ้านของร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด อยู่ตลอด จึงทำให้ได้รับความรู้ทางด้านการบรรเลงเครื่องหนังไทยจากร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด มาโดยตลอด เมื่อถึงเวลาที่ร้อยตรีฉลอง ต้องเลือกนักดนตรีปี่มวยเพื่อทำงานร่วมกัน จึงได้ชักชวนให้จำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุข เข้ามาร่วมวงปี่มวยสนามมวยลุมพินีด้วยกัน

ครูทวีศักดิ์ บัณฑิต
รับหน้าที่ผู้บรรเลงกลองแขก

รูปภาพที่ 50 ครูทวีศักดิ์ บัณฑิต
ผู้ทำหน้าที่บรรเลงกลองแขกและฉิ่งวงปี่มวยสนามมวยลุมพินี

ครูทวีศักดิ์ บัณฑิต เป็นนักดนตรีไทยอาชีพ โดยปัจจุบันรับงานบรรเลงดนตรีไทยซึ่งจะประจำอยู่ที่วงปี่มวยสนามมวยลุมพินี และวงดนตรีของทางวัดส้มเกรี้ยว เข้ามารับหน้าที่ในสนามมวยลุมพินี ด้วยการชักชวนของร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสอาด เนื่องจากทั้งคู่รู้จักกันเป็นเวลานานเพราะทางร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสอาด ได้ว่าจ้างครูทวีศักดิ์ บัณฑิต มาบรรเลงดนตรีตามงานจ้างต่าง ๆ ของทางวงที่บ้านของร้อยตรีฉลอง

ครูนริศ เอี่ยมสอาด

รับหน้าที่ผู้บรรเลงกลองแขก

ภาพที่ 51 ครูนริศ เอี่ยมสอาด

ผู้ทำหน้าที่บรรเลงกลองแขกและฉิ่งวงปี่มวยสนามมวยลุมพินี

ครูนริศ เอี่ยมสอาด เป็นนักดนตรีไทยอาชีพ ส่วนใหญ่จะรับหน้าที่ตีฉิ่งของวงปี่มวยลุมพินีเป็นหลัก เนื่องจากเป็นเหมือนตัวแทนของทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด หัวหน้าวงปี่มวยลุมพินี ครูนริศ ศึกษาวิชาดนตรีไทยกับร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ตั้งแต่สมัยเด็กซึ่งมาความเกี่ยวข้องทางเครือญาติเป็นอาภักหลาน โดยเริ่มฝึกเครื่องปี่พาทย์ไทย ตามด้วยเครื่องหนังไทย ซึ่งทำให้สามารถบรรเลงกลองแขกประกอบมวยไทยได้ จึงทำให้ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ได้นำเข้ามาอยู่ในวงปี่มวยลุมพินีด้วยอีกท่าน

ในส่วนของนักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุมพินีนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกันโดยที่จะเป็นของการรู้จักกันในส่วนที่เป็นนักดนตรีไทยที่อยู่ในแวดวงเดียวกันหรือเป็นข้าราชการของกองทัพบก กองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งบางท่านตัวอย่างเช่นจำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ มีความเกี่ยวข้องกับทางจำสืบเอกอนันต์ ดำนิล และครูสมพงษ์ ภูธรณ์ ในการเป็นครูและศิษย์ โดยจำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ มีส่วนถ่ายทอดวิชาการบรรเลงปี่ชวาประกอบการชกมวยไทย

ในการศึกษาสถานภาพนักดนตรีเป็มวยที่สนามมวยลุมพินีครั้งนี้ ผู้วิจัยจะยึดข้อมูลของนักดนตรีเป็มวยคนปัจจุบันและในอดีต ซึ่งมี 4 ท่านคือ ครูลำเพย สำอาง ครูสมพงษ์ ภูธร พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด เป็นหลัก แล้วจึงใช้วิธีการสืบค้น สัมภาษณ์ ความเป็นมาที่เพิ่มเติมจากนักดนตรีเป็มวยในอดีต ครอบครัวของนักดนตรีเป็มวยที่สนามมวยในอดีต ลูกศิษย์ของนักดนตรีเป็มวยที่สนามมวยในอดีต รวมถึงนักดนตรีที่ร่วมวงในปัจจุบันซึ่งรับหน้าที่บรรเลงกลองแขก ฉิ่ง ซึ่งจะมีการแสดงข้อมูลทั้งหมดในบทที่ 3 และ บทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 3

สถานภาพของนักดนตรีปี่มวายนามมวয়ลุมพินี

พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519

ผู้วิจัยจะแบ่งช่วงของการนำเสนอข้อมูลแบ่งในทีละยุคสมัยตามบท เพื่อที่จะนำเสนอใน ส่วนของข้อมูลให้ชัดเจน โดยผู้วิจัยจะแบ่งในส่วนของบทที่ 3 นี้ นั้น อยู่ในยุคของจำสืบเอกชวณ ชอบชื่นสุข จำชวณ คือหัวหน้าวงปี่กลองประจำวงปี่มวয়ที่สนามมวয়ลุมพินี ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวหน้า วงท่านแรกของสนามมวয়ลุมพินี โดยในส่วนของข้อมูลในบทนี้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ซึ่งเป็นอดีตนักดนตรีปี่มวয়ของสนามมวয়ลุมพินี ซึ่งได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักดนตรีปี่มวয় ที่อยู่ในระยะเวลาที่จำชวณ เป็นหัวหน้าวงปี่มวয় ในระยะเวลาที่พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้ทำงาน ในตำแหน่งนักดนตรีปี่มวয়และเป็นข้าราชการประจำองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งนักดนตรีในยุคสมัย ของที่จำชวณ เป็นหัวหน้าวงปี่มวयนั้นจะอยู่ระหว่างปีพ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519 โดยจะแบ่ง รายละเอียดของหัวข้อ ซึ่งสมาชิกในวงปี่มวয়ลุมพินีนั้นจะมีสมาชิกที่สลับสับเปลี่ยนกันมาบรรเลง ในวงปี่มวয়จำนวนหนึ่ง

สมาชิกทั้งหมดในวงคือ จำสืบเอกชวณ ชอบชื่นสุข รับหน้าที่ในการเป็นหัวหน้าชุดวงปี่ มวयและตีกลองแขกตั้งแต่เริ่มต้น โดยที่คนปี่มวयคือจำสืบเอกช้อย เพิ่มผล รับหน้าที่เป่าปี่ชวาหรือ ปี่มวयตามที่คุณวิจัยได้ใช้ชื่อนี้มาตลอด ส่วนสมาชิกที่รับหน้าที่ตำแหน่งกลองแขกและฉิ่งอีกนั้นก็ มี ดังนี้ จำสืบเอกพิน เฉลยอาจ จำสืบเอกอนันต์ ดุริยะพันธ์ จำสืบเอกมณู เขียววชิ จำสืบเอกบุญรอด ทองวิวัฒน์ ร้อยตรีประมวล อรรถชีพ ซึ่งนักดนตรีที่กล่าวมานั้น เป็นนักดนตรีไทยซึ่งรับราชการ ทหารบก สังกัดองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งเรียกได้ว่านักดนตรีวงปี่มวयทั้งหมดตั้งแต่สมัยเริ่มต้นของ สนามมวয়ลุมพินี จนถึงในปีพ.ศ. 2519 เป็นเวลาทั้งสิ้น 20 ปี แต่ในส่วนของผู้ที่ทำหน้าที่เป่าปี่มวย จะมีเพิ่มเติม สลับสับเปลี่ยนกันมาอีกคือสิบลตรีสมนึก บุญจำเริญ พันโทเสนาะ หลวงสุนทร จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ซึ่งทั้งสามท่านที่กล่าวอ้างถึงจะเป็นผู้ที่สับเปลี่ยนสลับหน้าที่กันใน ช่วงเวลาที่จำสืบเอกชวณ ชอบชื่นสุข เป็นหัวหน้าวงจนมาถึงการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าวงคนถัดมา

ในการนำเสนอข้อมูลผู้วิจัยมีหัวข้อหลักของแต่ละบุคคลในการนำเสนอดังนี้

- 3.1 บทบาทและหน้าที่ของนักดนตรีปี่มวายนามมวয়ลุมพินี
- 3.2 ลักษณะการบรรเลง
- 3.3 สถานภาพนักดนตรีปี่มวายนามมวয়ลุมพินี

3.1 บทบาทและหน้าที่ของนักดนตรีปี่มวายนามมวญลุมพินี

พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเริ่มแรกที่วงปี่มวญจะเรียกใช้งานนั้นในวงจะมีสมาชิก 4 คน จะแบ่งเป็นรอบในการไปทำงานพิเศษที่สนามมวญลุมพินี ซึ่งจำสิบเอกช้วนชอบชื่นสุข จะเป็นผู้ที่คัดเลือกและวางบทบาทหน้าที่ของนักดนตรี ซึ่งนักดนตรีในวงปี่มวญทุกท่านจะเป็นทหารรับราชการสังกัดกองดุริยางค์ทหารบก ที่ประจำอยู่ในวงดนตรีไทย ความโดดเด่นของทักษะและมีมือของจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ได้ทำให้ถูกรับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของทางกองดุริยางค์ทหารบก ร่วมเดินทางไปแสดงที่ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของนักดนตรีปี่มวญของสนามมวญลุมพินี โดยร่วมเดินทางไปกับจำสิบเอกเสนาะ คงปรีชา ซึ่งในลักษณะของการทำการแสดงนั้นคือการบรรเลงปี่มวญประกอบการแสดงศิลปะการต่อสู้มวญไทยให้ชาวต่างชาติได้รับชม

จากหน้าที่ของจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ที่ต้องเดินทางไปแสดงที่ต่างประเทศเป็นเวลานาน ประจวบกับที่ทางกองดุริยางค์ทหารบก ได้รับสมัครผู้ที่มีความสามารถทางด้านเครื่องเป่าไทยเข้ามาบรรจรราชการ จึงทำให้ในเวลานั้นสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ ได้เข้ามาบรรจรราชการในกองดุริยางค์ทหารบกพอดี จึงได้รับหน้าที่ในส่วนของการเป็นนักดนตรีปี่มวายนามมวญลุมพินีต่อจากจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล โดยที่การรับหน้าที่นักดนตรีปี่มวญนี้ ลักษณะในการทำงานจะเป็นการรับหน้าที่เพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ในช่วงเย็น ก็จะมีในส่วนของการทำงานที่เพิ่มมากขึ้นจึงทำให้พันโทเสนาะ หลวงสุนทร เข้ามาช่วยรับหน้าที่คนปี่มวญทั้งในสนามมวญลุมพินีและการจัดชกมวญภายในของกองทัพบก จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการเข้ามาทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวญของทั้งสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ และพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ตามจากบทสัมภาษณ์ของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ดังนี้

ถึงช่วงนั้นครุเริ่มเข้าไปเป่าเพราะว่าในช่วงหนึ่งช้อย เขาต้องไปประเทศเกาหลีตอนสมัยนั้นทหารไทยที่จะต้องไปรบร่วมกับเกาหลี ตอนนั้นเขาจัดวงดนตรีวงหนึ่งไปเหมือนแต่ละประเทศส่งไปร่วมสร้างบรรยากาศก่อนรบช้อย เขาได้ไปกับวงสากลแล้วก็มีนักดนตรีไทยอีกคนชื่อ เสนาะ คงปรีชา ได้ไปด้วยเพื่อจะไปเป่าปี่มวญประกอบโชว์มวญไทยให้ต่างประเทศดู ในระหว่างที่ช้อยไปคนปี่ก็ไม่มีพอดี ตอนนั้นจึงมีสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ มาเข้าที่กองดุริยางค์พอดีก็ทำให้สมนึก ได้เป่าแทนช้อย ซึ่งเป็นปีๆถึงกลับมา ในระหว่างนั้นวงปี่กลองก็จะเล่นที่ลุมพินีแล้วก็ที่ราชดำเนิน ในระหว่างนั้นที่ไปราชดำเนินจะเป็นการเช่า

สถานที่เพราะมีพื้นที่กว้างขวางกว่าลุมพินี เพื่อที่ใช้ในการชกมวยไทยของทหาร โดยจะมีวงปีกลองบรรเลงประกอบ ในแต่ละวันต้องบรรเลงเยอะมากกว่าปกติ เลยทำให้สมนึก เป่าไม่ไหวก็เลยขอให้ครูไปเป่าสลับกัน เพราะมวยทหารไม่ค่อยถือคต่อยกัน 5 ยก คนเป่าก็ไม่ไหว ครูเลยได้เข้าไปช่วยกันเป่าสลับกันเป็นช่วงๆ (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

สิบตรีสมนึก บุญจำเริญ ได้รับหน้าที่ในการได้เข้ามาเป็นนักดนตรีวงปี่มวญ ซึ่งมารับหน้าที่ต่อจากจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ซึ่งเป็นนักดนตรีปี่มวญคนแรกของสนามมวยลุมพินี และในช่วงของที่จำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ต้องเดินทางไปต่างประเทศจึงทำให้หน้าที่นักดนตรีปี่มวญส่งต่อมาเป็นของสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ ซึ่งจะเป่าสลับกับพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ทั้งที่สนามมวยลุมพินีและสนามมวยราชดำเนิน ซึ่งทางทหารได้ไปเช่าพื้นที่เพื่อที่จะไว้ใช้คัดเลือกมวยทหาร เนื่องจากในแต่ละวันของการบรรเลงประกอบชกมวยไทยของทางทหารบกจัดขึ้นเองเป็นกีฬาภายใน มีจำนวนคู่ชกที่มากกว่าทางสนามมวยลุมพินีอยู่มาก จึงทำให้ต้องมีผู้ที่เป่าสลับกัน ในสมัยนั้นสนามมวยลุมพินีจะมีเนื้อที่ในการจัดการแข่งขันในแต่ละครั้งไม่เพียงพอต่อผู้เข้าชม เมื่อถึงเวลาที่มีการแข่งขันในรายการที่ได้รับความนิยมของประชาชน ทางสนามมวยจะมาจัดการแข่งขันชกมวย ณ อนุสาวรีย์รัชกาลที่ 6 สวนลุมพินี เป็นสวนสาธารณะแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่บนถนนพระรามที่ 4 ล้อมรอบด้วยถนนวิฑู ถนนราชดำริ และซอยสารสิน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีเนื้อที่กว้างขวางทำให้เหมาะแก่การจัดการแข่งขันชกมวยไทยที่ได้รับความนิยมเป็นครั้งคราว

หลังจากนั้นเมื่อจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล กลับมาจากประเทศเกาหลีได้แล้ว ทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร และสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ ก็ยังมีบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่เป็นนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวยลุมพินีอยู่อีกระยะหนึ่ง ซึ่งต่อมาทางสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ และพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ทั้งสองท่านได้ขอลาออกจากวงปี่มวญลุมพินีกับจำสิบเอกชวน ชอบชื่นสุข ในขณะนั้นจำสิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถทางด้านเครื่องเป่าไทยได้เข้ามารับราชการในกองดุริยางค์ทหารบก จึงทำให้จำสิบเอกชวน ชอบชื่นสุข ผู้รับหน้าที่หัวหน้าวงปี่มวญลุมพินีเลือกจำสิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ เข้ามารับหน้าที่เป็นนักดนตรีปี่มวญต่อจากสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ และพันโทเสนาะ หลวงสุนทร

สมัยนั้นสนามมวยลุมพินีจะไปเช่าสถานที่สนามมวยราชดำเนิน จัดเป็นมวยทหาร ทหารแต่ละกองก็จะไปกันเยอะ ในสมัยก่อนมวยดังๆเช่นยักษ์ ศุภกร์ อุสมาน ศรแดง ทองใบ ยนตระกัจ ร่ายการใหญ่แบบนี้สถานที่ของสนามมวยลุมพินีไม่พอ เขาก็จะขยับสถานที่มาต่อกันตรงพระบรมรูป ร. 6 ก็จะมาทางกระโจมกันใหญ่เพื่อใช้เป็นสนามมวยชั่วคราวแทนสนามมวยลุมพินี สมัยนั้น ครูก็จะเป่าอยู่สลับกับสมนึก เรื่อยมาจนกระทั่งช้อย กลับจากเกาหลี ก็ยังเป่าอยู่ สักพักหนึ่งจนมีจำทวิ มาเข้าที่กองดุริยางค์ ครูเลยขอตัวออกจากวงปี่กลองกับจำชวน จำชวน จึงให้ทวิ เป่าตั้งแต่นั้นมา โดยที่สมนึก ก็ได้ออกไปอยู่วงดุริยางค์ของ กทม. แล้วด้วย ส่วนสาเหตุหลักที่ครูออกจากวงปี่กลองคือช่วงนั้นเงินได้น้อยตกต่อคนวันละ 25 บาทเท่านั้น กับอีกเหตุผลคือตอนนั้นครูอยู่ในวงอังกะลุงที่บรรเลงแต่เพลงสากล ของกองดุริยางค์ทหารบกช่วงนั้นซ้อมหนักเพราะจะมีงานรวมชาติซีอาโต ที่จัดขึ้นเป็นประจำที่กระทรวงกลาโหม เลยทำให้เวลาตอนนั้นครูหมดไปต้องทุ่มกับวงอังกะลุง (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

สาเหตุในเวลานั้นพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้มีภาระงานเพิ่มมากขึ้นประกอบกับค่าตอบแทนซึ่งอยู่ในจำนวนที่น้อย จึงทำให้พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้เลิกการเป็นนักดนตรีเป่ามวไป โดยส่วนสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ ก็ได้ย้ายจากรับราชการทหารบกไปอยู่ที่สังกัดวงดนตรีไทยของกรุงเทพมหานครแทน จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้ที่รับตำแหน่งนักดนตรีเป่ามวลุมพินีอีกครั้ง โดยเป็นทางจำสิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ เข้ามามีบทบาทในการทำหน้าที่ตรงนี้แทน จากนั้นนักดนตรีเป่ามวก็จะสลับกันในการทำงานแต่ละวันมีจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล และจำสิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ ทำงานคู่กันมาได้สักระยะ หนึ่งหน้าวงเป่ามวจำสิบเอกชวน ชอบขึ้นสูข เสียชีวิตลง จึงได้มีการปรับเปลี่ยนหัวหน้าวงใหม่โดยที่ยังไม่มีหัวหน้าวงประจำในเวลานั้น

หลังจากนั้นผู้ที่ทำตำแหน่งเป่ามวก็คือช้อยกับทวิ ทำอยู่เรื่อยมาจนจำชวน เสียชีวิต ถึงแม้ว่าจำชวนเกษียณราชการไปก่อนหน้านั้นแล้ว ทางผู้บังคับบัญชาท่านก็ยังให้จำชวน เป็นคนดูแลวงดนตรีเป่ามวต่อไปอีก แล้วในระยะเวลาหลังพอถึงช่วงที่จำชวน แก่เสียชีวิตวงดนตรีปี่กลองก็ไม่มีใครดูแล การจัดการช่วงนั้นเงินยังได้น้อยงานออกมาไม่ค่อยดีเพราะหัวหน้าประจำไม่มี ตอนนั้นกองดุริยางค์ทหารบกได้เปลี่ยนหัวหน้าที่คุมงานในกองทั้งหมดจากพัน.

ร. มทบ. 11 เป็นกรมสวัสดิการทหารบก แล้วย้ายที่ตั้งของกองดุริยางค์ทหารบก มาที่ถนนวิภาวดีในปัจจุบัน ยุคที่ไม่มีจำชวณ อยู่คอยจัดการนั้น การจัดหัวหน้า วงจะให้คนปีเป็นหัวหน้าวงหรือไม่ก็คนที่มีความรู้ที่สุดในวงคอยดูแล สลับ สลับเปลี่ยนกันไปไม่ตายตัว คนเครื่องหนังในสมัยนั้นจะมี จำพ็็น เฉลยอาจ จำ อนันต์ คุริยะพันธ์ จำมู เขียวขจี จำบุญรอด ทองวิวัฒน์ ร้อยตรีประมวล อรรถ ชีพ ส่วนคนปีในยุคจำชวณ เป็นหัวหน้าวงก็จำมีคนแรกจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล คนที่สองสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ คนที่สามคือครู คนที่สี่คือจำสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ หลังจากที่ไม่มีหัวหน้าวงมาสักพักคราวนี้ก็ทางผู้ใหญ่ ได้ติดต่อมาที่ ฉลอง (ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด) เพื่อที่จะให้รับหน้าที่เป็นคนจัดวงดนตรีปี่กลอง ไปที่สนามมวยลุมพินีแบบเป็นทางการโดยมีหนังสือคำสั่งมาที่กองดุริยางค์ ทหารบก ช่วงนั้นคนที่เป็นคนปีมีสองคนในยุคของฉลอง เป็นหัวหน้าคือทวี กับอนันต์ (ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์) (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

ในยุคนั้นมีคนกลองที่ร่วมวงสลับเปลี่ยนกันโดยที่จะจัดเป็นเวรประจำวัน มีคนกลอง 2 คนและมีคนปีเป่าคนเดียวต่อวัน แต่จะเป่าสลับกันคนละวันคือจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล และ จำสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ โดยมีคนกลองและคนฉิ่ง ซึ่งสลับเปลี่ยนกันดังนี้จำสิบเอกพ็็น เฉลยอาจ จำสิบเอกอนันต์ คุริยะพันธ์ จำสิบเอกมู เขียวขจี จำสิบเอกบุญรอด ทองวิวัฒน์ ร้อยตรีประมวล อรรถชีพ ซึ่งการดำเนินงานในงานส่วนของหัวหน้าวงจะยึดที่คนปีเป็นหลักหรือผู้ที่มีความรู้เป็นหลัก คอยควบคุมวงเปรียบเหมือนเป็นหัวหน้าวงในวันนั้นๆที่ทำหน้าที่ โดยจากการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้จึงทำให้ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด ได้รับหน้าที่ของการเป็นหัวหน้าวงปี มวยในยุคถัดมา โดยเมื่อถึงช่วงที่จำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ได้หมดหน้าที่ในการเป็นคนปีมวยลุมพินี แล้ว ก็ได้เปลี่ยนถ่ายคนปีมวยคือร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ซึ่งข้อมูลจะอยู่ในช่วงของหัวหน้าวง อีกยุคถัดไป จากนั้นพันโทเสนาะ ได้พูดถึงช่วงที่หัวหน้าวงเกษียณอายุไว้ว่า ถึงแม้จำสิบเอกชวณ ชอบขึ้นสุข จะมีสถานภาพในการรับราชการทหารหมดลงคือเกษียณอายุ แต่สถานภาพในสนาม มวยลุมพินี ทางนายสนามมวยยังให้ความเชื่อใจให้ทางจำสิบเอกชวณ ชอบขึ้นสุข ยังคงมีหน้าที่ เป็นหัวหน้าวงปีมวยอยู่ต่อจนท่านเสียชีวิตลง ดังข้อความที่พันโทเสนาะ หลวงสุนทรได้กล่าวไว้ว่า

ในการแบ่งช่วงของหัวหน้าวงปี่กลอง จำชวณ จะเป็นผู้ที่จัดวงอยู่ตามข้างต้นแต่ช่วงแรกจะเป็นการปฏิบัติในส่วนของคำสั่งทางราชการ เมื่อพอจำชวณได้เกษียณอายุราชการทางวงปี่กลองก็เป็นการปฏิบัติโดยมีจำชวณ เป็นหัวหน้าวงแต่เปลี่ยนสถานะของหัวหน้าวงจากข้าราชการเป็นบุคคลภายนอกราชการ เพราะท่านเกษียณแล้ว เพียงแต่ด้วยความคุ้นเคยและเชื่อใจของเจ้านายในตอนนั้นยังให้จำชวณ ท่านได้รับหน้าที่การเป็นหัวหน้าวงปี่กลองตลอดเรื่อยมาจนท่านเสียชีวิต แล้วหลังจากนั้นถึงเป็นช่วงที่ไม่มีหัวหน้าวงตายตัวใช้ความอาวุโสลับสับเปลี่ยนกันควบคุมวงไปบรรเลงแต่ก็ยังเป็นข้าราชการทหารนักดนตรีที่อยู่ในกองดุริยางค์ ช่วงนั้นเท่าที่รู้จะได้ค่าตัวที่น้อยมากจนทำให้มีความไม่พอใจแล้วเกิดเรื่องขึ้น จนมาทำให้ทางการต้องมีหนังสือลงมาที่หัวหน้ากองดุริยางค์ทหารบกเป็นคำสั่งให้กับฉลอง เป็นหัวหน้าวงปี่กลองทำหน้าที่ในสนามมวยลุมพินีตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบัน (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

ในการเกษียณอายุของหัวหน้าวงจำลิบเอกชวณ ชอบชื่นสุข ไม่ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าวงแต่อย่างใด เพียงแต่เปลี่ยนสถานะหัวหน้าวงจากข้าราชการเป็นบุคคลพลเรือนเท่านั้น โดยที่จำลิบเอกชวณ ชอบชื่นสุข ท่านก็ยังรับบทบาทหัวหน้าวงมาจนเสียชีวิต แล้วถึงได้มีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าวง โดยหลังจากที่จำลิบเอกชวณ ชอบชื่นสุข ได้เสียชีวิตทำให้ทางวงมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญคือต้องหาหัวหน้าวงมาใหม่ ในระยะเวลาก่อนที่จะมีหัวหน้าวงประจำต่อจากจำลิบเอกชวณ ชอบชื่นสุข ก็จะเป็นการรับหน้าที่สลับสับเปลี่ยนกันเป็นหัวหน้าวงปีมวยกันภายในวง ซึ่งถึงช่วงสำคัญในการเปลี่ยนถ่ายทางวงปีมวยกเกิดปัญหา จึงทำให้สมาชิกภายในวงไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างที่เป็นมา จึงทำให้ทางสนามมวยได้ลงมาแก้ไขปัญหา โดยการที่ออกหนังสือไปถึงกองดุริยางค์ทหารบกส่งถึงร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสะอาด รับหน้าที่หัวหน้าวงปีมวยกที่สนามมวยลุมพินีแบบถาวร ซึ่งในส่วนของทางช่วงยุคของร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสะอาด เป็นหัวหน้าวงปีมวยกนั้นจะอยู่ในช่วงบดบังไป

ในส่วนของบทบาทของนักดนตรีปีมวยกสนามมวยลุมพินีนั้น จะอธิบายถึงบทบาทในช่วงระยะเวลาของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในช่วงยุคนี้โดยจะเป็นการให้ข้อมูลที่ท่านได้สัมผัสและปฏิบัติจริงในเวลานั้น ซึ่งในช่วงนี้จำลิบเอกชวณ เพิ่มผล และจำลิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ รับหน้าที่เป็นนักดนตรีปีมวยกสนามมวยลุมพินีนั้น จะเป็นการจัดวางงานเพื่อแบ่งกันรับผิดชอบ ซึ่งทั้งสองท่านจะตกลงกันในการไปปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งในสมัยนั้นทางกองดุริยางค์ทหารบกต้องจัดการแสดงกระบี่กระบองขึ้นเป็นงานของทางราชการ ซึ่งบางครั้งจะต้องกระทบกับเวลาในการปฏิบัติ

หน้าที่ในส่วนของสนามมวยลุมพินี จึงทำให้ต้องแยกกันไปทำงานเช่นถ้าจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ไปรับหน้าที่ในส่วนองงานราชการ ทางจำสิบเอกทวี ไทยพยนต์ ก็จะมารับหน้าที่ในส่วนองสนามมวยลุมพินีแทน หน้าแต่ละครั้งจะต้องทำในเวลาที่ยาวบางแลกกับเงินเบี้ยเลี้ยง ซึ่งทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้ออกจากการมีบทบาทหน้าที่นักดนตรีปี่มว้ย โดยส่วนองการทำหน้าที่ของนักดนตรีปี่มว้ยลุมพินี ก็จะเริ่มจากการปฏิบัติหน้าที่โดยเป็นผู้คัดเลือกเพลงที่บรรเลงเอง ในแต่ละครั้งโดยจะอิงกับแบบแผนที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของการบรรเลงประกอบมว้ยไทย ซึ่งจะอาศัยความชำนาญในการเลือกเพลงมาบรรเลงของตนเอง โดยทางพันโทเสนาะ ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของทางสนามมวยลุมพินี นักดนตรีไม่ต้องบรรเลงเพลงใหม่โรงก่อนการชกเพื่อเรียกผู้ชมหรือให้สัญญาณใดๆเหมือนกับทางสนามมวยราชดำเนิน ซึ่งจะมีการบรรเลงเพลงใหม่โรงก่อนที่จะมีการชก ตามที่พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้ให้ข้อมูลดังนี้

ช่วงที่ช้อยกับทวีเป่าปี่คู่กันบางทีงานมว้ยกับงานกระบี่กระบองชนกัน ก็จะจัดการทำวงปี่กลองให้เป็นสองชุดโดยที่ไม่ให้เสียงงานทั้งสองเพราะเป็นงานของทางราชการเช่นช้อยไปเป่ามว้ยที่ลุมพินี ทวีก็ต้องไปเป่ากระบี่กระบองที่สนามหลวง สมัยก่อนวงปี่กลองจะตี้มทุกคนการเลือกเพลงหรือเทคนิคการเป่าก็จะได้ไม่ได้ตายตัวเพียงแต่ขอให้ตี้มตามแบบแผนเป่าโยนตอนไหว้ครู แล้วเข้ายกหนึ่งถึงเป่าเจ้าเซ็น หลังจากนั้นเป็นว่าแล้วแต่ใครชอบหรือมีไหวพริบเลือกเพลงแบบไหนก็แล้วแต่ ส่วนหลายครั้งที่คนปี่ช่วงนั้นรวมตี้มคู่น้อยมากในการทำงานแต่เบี้ยเลี้ยงเท่ากันกับทุกคนในวง เราเลยออกมาแล้วให้ทวีเป่าแทนดีกว่าจะได้ไม่ต้องหาเงินลดน้อยลงด้วย ก่อนจะมีการชกมว้ยที่สนามมวยลุมพินีจะไม่มีการให้วงดนตรีปี่กลองบรรเลงเพลงใหม่โรงเพื่ออุ่นเครื่องก่อนการบรรเลงเหมือนทางราชดำเนินเขาซึ่งมีจำพิณ เป็นคนดูแลวง ทางราชดำเนินเท่าที่เคยไปจะมีให้บรรเลงใหม่โรงด้วย แต่เขาก็จะได้ค่าตัวเยอะกว่าที่ลุมพินีเพราะเขาเป็นของเอกชน (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

จำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ในเวลานั้นมีคนที่มาทำงานสลับกับจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล คือจำสิบเอกทวี ไทยพยนต์ โดยจากคำที่จำสิบเอกประทุมชัย เพิ่มผล ได้อธิบายถึงระยะเวลาการทำงานของจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ว่าจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล เริ่มมีหน้าที่เป็นนักดนตรีปี่มว้ยลุมพินีนั้นตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสนามมวยเริ่มลุมพินี ซึ่งอยู่ที่ในปี พ.ศ. 2499 ปฏิบัติหน้าที่นี้จนถึง พ.ศ. 2530 โดยสาเหตุที่ออกเพราะปัญหาด้านสุขภาพ จึงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

พอทำตั้งแต่แรกเริ่มจนมาถึงช่วง พ.ศ. 2530 พอเริ่มมีร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง สุขภาพไม่ค่อยดี จึงได้ขอออกจากสนามมวยลุมพินี ช่วงนั้นที่พอทำก่อนออกมีอาฉลอง เป็นหัวหน้าวง มีคนปีสลับกัณฑ์ 2 คนเป็นพ่อ (จำสืบเอกซ้อยเพิ่มผล) กับอาวี (จำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์) พอพอออกก็เป็นอาฉฉฉฉ (จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล) มาเป่าแทน เพราะอาฉฉฉ ท่านเข้ามาเป็นคนกลองตั้งนานแล้ว แกเป่าปีได้ก็เลยมาแทนกัน พอก็เลยได้มาพักก่อนช่วงเกษียณแล้วก็เสียชีวิตตอนอายุ 66 ปี (ประชุมชัย เพิ่มผล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

จากการได้รับข้อมูลข้างต้นนั้นจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล ได้เป็นผู้ที่บุกเบิกของการเป่าปีมวยที่สนามมวยลุมพินี ซึ่งเริ่มต้นจนถึงเวลาที่ครูเลิกหน้าที่ตรงนี้อยู่ที่ประมาณ 31 ปี ซึ่งจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผลจะมีนักดนตรีเป่ามวยที่คู่กันคอยสลับสับเปลี่ยนกันในช่วงแรกที่ยังขึ้นบัญชีรายชื่อไว้ 4 คน หรือช่วงที่เปลี่ยนเป็นร้อยตรีฉฉฉ เป็นหัวหน้าวงท่านก็คือจำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ ซึ่งพอหลังจากที่จำสืบเอกซ้อย ได้เลิกจากการทำงานตรงนี้ก็จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล เข้ามาแทนที่ ซึ่งในการเปลี่ยนของทางสืบเอกอนันต์ ดำนิล จะอยู่ในช่วงของบพถัดไป

3.2 ลักษณะการบรรเลง

จากนั้นผู้วิจัยจึงสอบถามถึงกลวิธีการเป่าปีชวาประกอบมวยไทยและการเลือกเพลงของจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล โดยจำสืบเอกประชุมชัย เพิ่มผล ได้อธิบายว่าทางจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล ได้บรรเลงในลักษณะรูปแบบตามแบบแผน ซึ่งบรรเลงไล่เสียงตามมาคือเพลงโยน เพลงแขก เจ้าเซ็น เพลงในสำเนียงแขกหรือเพลงไทยเดิมซึ่งอยู่ในอัตราจังหวะชั้นเดียว ตามบทสัมภาษณ์ดังนี้

ที่เคยไปนั่งดูพ่อที่สนามมวยลุมพินี พ่อจะเป่าตามแบบแผนที่เป็นมา คือ เริ่มต้นตอนนักมวยไหว้ครูด้วยเพลงโยน ในสระระหมา จากนั้นพอเข้ายกแรกก็จะเป่าเพลงแขกเจ้าเซ็น บางครั้งพ่อก็เป่าแขกเจ้าเซ็นจนครบทุกยก แต่ส่วนใหญ่ยกสองถึงยกห้า ก็จะใช้เพลงอะไรก็ได้ที่ชอบส่วนใหญ่ใช้เพลงชั้นเดียว ออกสำเนียงแขกเป็นหลักโดยพ่อเป็นคนได้เพลงเยอะ พอถึงนาที่สุดท้ายก็จะเป่าเซ็ดเป็นอันว่าเสร็จจุนั้น ช่วงนั้นก็ทำตอนเวลาหกลมเย็นไปจนถึงเกือบเที่ยงคืนถึงได้กลับบ้าน (ประชุมชัย เพิ่มผล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

ในการเป่าปี่มวดยของจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล จากคำบอกเล่าจากบุตรชายจะแสดงให้เห็นถึงการใช้บทเพลงซึ่งเป็นเพลงในอัตราจังหวะชั้นเดียวเป็นส่วนใหญ่ หรือใช้เพลงแขกเจ้าเซ็นในการบรรเลงจนจบการชกมวดยในแต่ละคู่ ส่วนในด้านของการทำงานร่วมกับกลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสนามมวยลุมพินีนั้น ในยุคของจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล ได้ข้อมูลจากจำสืบเอกประชุมชัย เพิ่มผล ว่าในการบรรเลงเพลงในแต่ละครั้งนั้นจะมีเขียนมวดยผู้ที่เป็น ผู้ชมประจำของทางสนามมวยลุมพินีเข้ามาทำความรู้จักและสนิทสนมกันถึงขนาดที่ทางเขียนมวดยจะสามารถขอเพลงที่ตนเองชอบกับทางวงเป่ามวดยได้ ตามคำสัมภาษณ์ด้านล่างดังนี้

ในสมัยยุคของที่พ่อท่าจะมีการทำความรู้จักกับเขียนมวดยซึ่งมีส่วนสำคัญเพราะจะมีเขียนมวดยมากมายที่แวะเวียนมาขอเพลงต่างๆหรือให้มีการส่งชกเพลงในแต่ละครั้งในการชก เพื่อบอกให้รู้ถึงการได้เปรียบเสียเปรียบของมวดยในแต่ละคู่ เพราะบางครั้งในสมัยก่อนมวดยมีการถ่ายทอดผ่านทางวิทยุหรือคนดูอาจจะมองไม่เห็นชัดกับการชก เพลงที่วงบรรเลงก็จะช่วยให้เขียนมวดยรู้ถึงการได้เปรียบเสียเปรียบของการชกมวดยได้ แต่จะไม่บรรเลงเพลงในการบอกใบ้บ่อยนักเป็นเพียงแค่บรรเลงไปเป็นครั้งคราว (ประชุมชัย เพิ่มผล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

จากที่จำสืบเอกประชุมชัย เพิ่มผล ได้ให้ข้อมูลมานั้นได้แสดงให้เห็นถึงการที่ในยุคสมัยของที่จำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล ได้ทำหน้าที่นักดนตรีเป่ามวดยสมัยนั้นได้มีบทบาทหน้าที่สำคัญต่อการบรรเลงประกอบกรชกมวดยเพราะในบางครั้งมีการบรรเลงเพลงเพื่อที่จะบอกถึงการได้เปรียบหรือเสียเปรียบของการชก เสียงเพลงที่วงเป่ามวดยบรรเลงออกมาผู้เข้าชมมวดยในแต่ละครั้งสามารถเข้าถึงและรับรู้ได้ หรือบ้างก็จะมาขอเพลงซึ่งเป็นแสดงให้เห็นว่า วงดนตรีเป่ามวดยมีบทบาทที่สำคัญ โดยจากนั้นได้รับข้อมูลจากทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ว่าในสมัยที่จำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล ได้เป็นนักดนตรีเป่ามวดยอยู่นั้น ลักษณะการบรรเลงจะเป็นการบรรเลงในส่วนของเพลงตามแบบแผน แต่ก็อาจจะมีในส่วนของบางช่วงเวลาก็เลือกใช้เพลงที่เป็นเพลงสมัยนิยม ซึ่งสมัยนั้นวงการเพลงลูกทุ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จึงทำให้เกิดการของเพลงจากทางเขียนมวดยที่เข้ามาชมหรือแม้แต่เพลงสากลซึ่งตัวของทางจำสืบเอกซ้อย เพิ่มผล ก็มีความชอบเช่นกัน โดยนำบทสัมภาษณ์ที่พันโทเสนาะ หลวงสุนทร เล่าให้กับผู้วิจัยฟังว่า

ในสมัยที่ช้อยยังเป็นคนเป่าอยู่ลักษณะการเป่าของช้อยเขาจะเป่าตามแบบคือเป่าโยน แล้วยกหนึ่งเริ่มเป่าที่เพลงแขกเจ้าเซ็น หลังจากนั้นก็จะเป่าออกลูกทุ่งบ้างอะไรบ้างสลับกันไป ไม่ได้มีเน้นว่าต้องเป่าสำเนียงแขกเป็นหลัก เพราะจะเป่าเพลงที่เป่าแล้วให้มวนสนุกขึ้นกว่าเดิมมากกว่า เพลงที่ช้อยเป่าบ่อยๆก็เช่นเพลง *Cherry pink* คือถ้าในช่วงนั้นเพลงไหนดังลูกทุ่ง ลูกกรุง สากลก็จะนำมาเป่าหมด เสร็จแล้วถ้ามวนน็อคก็เลิกกันถ้าไม่น็อคต่อเลยไปจนถึงยกที่ 5 ก็รอกออกเข็ดเป็นอันจบหนึ่งคู่เท่านั้นเอง สำคัญที่สุดผู้เป่าจะต้องมีไหวพริบดีในการเลือกเพลงเพราะจะทำให้รอบข้างทั้งนักมวนและคนดูสนุกไปด้วย ครูช้อยเป็นคนมีฝีมือมากเมื่อก่อนนี้เรียนปีกับครูเทวาประสิทธิ์ พาทยโกศล แล้วก็มาเรียนที่บ้านท่านครูหลวงประดิษฐอุทก เพราะสมัยนั้นครูเรียนระนาดแล้วก็เห็นช้อยเข้ามาเรียนปี พร้อมกับครูกาหลง แต่เดิมที่ครูช้อยนี้เป็นนักดนตรีไทยวงบางบัวทอง วงบางบัวทองนี้มีผู้คุมวงคือครูประสิทธิ์ ถาวร กับครูสมาน ทองสุขโชติ (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

ในการเป่าของจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ตามคำบอกเล่าจากพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ซึ่งจะเป็นการเป่าในแบบแผนซึ่งเริ่มต้นที่เพลงโยน ตามด้วยเพลงแขกเจ้าเซ็น จะไปเป่าแขกเจ้าเซ็นจนจบเลยก็ได้ แต่จำสิบเอกช้อย นั้นเป็นผู้ที่มีความสามารถสูงในการเป่าปี จึงชอบออกเพลงกระแสนิยมในช่วงนั้น เช่นเพลง *cherry pink and apple blossom white* หรือเพลงสมัยนิยม ในการบรรเลงเพลงเหล่านี้ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญในเครื่องเป่าเป็นอย่างมาก ซึ่งจำสิบเอกช้อยเพิ่มผล ได้รับวิชาความรู้มาอย่างมากมาจากกับครูดนตรีไทยที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น ไม่ว่าจะเป็นครูประสิทธิ์ ถาวร ครูเทวาประสิทธิ์ พาทยโกศล ครูสมาน ทองสุขโชติ และหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปะบรรเลง)

จากนั้นทางผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ซึ่งได้อธิบายถึงกลวิธีการเป่าปีมวนโดยที่ตนเองได้รับจากการสังเกตและการสะสมประสบการณ์มากอย่างยาวนาน ซึ่งรวมไปถึงเวลาในการดูนักมวนทำการแข่งขัน เช่นเมื่อที่เห็นนักมวนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียเปรียบทำการชกไม่ได้ เมื่อเห็นดังนั้นนักดนตรีทั้งวงจะหยุดการบรรเลงทันที โดยที่จะรอเวลานักมวนพร้อมที่จะทำการแข่งขันต่อหรือไม่ ซึ่งพอนักมวนสามารถทำการต่อสู้ไหวนั้นก็จบบรรเลงเพลงต่อไป ซึ่งในบทเพลงที่บรรเลงบางครั้งก็จะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนขึ้นอยู่กับที่ตัวผู้ที่เป่าเอง ซึ่งจากคำสัมภาษณ์ของพันโทเสนาะ หลวงสุนทรได้กล่าวไว้ดังนี้

การเป่าปี่ของครูที่เคยทำที่ลุ่มพินี้จะไม่ซับซ้อนมากนักช่วงนักมวย
 ให้อุ๊ครูเราก็เป่าเพลงโยนไปเรื่อยจนที่นักมวยจบการให้อุ๊ครู หลังจากนั้นก็เป่า
 แยกเจ้าเซ็นจนจบยกหนึ่งโดยเพลงจะตัดจบทันทีเมื่อหมดยก ต่อมาก็เป่าตามที่
 ครูนัดไปยังยกที่ 5 เป่าเชิดตอนเวลาเหลือนาทีครึ่ง แต่ต้องคอยสังเกตนักมวย
 ที่ชกกันว่ามีชกกันแล้วนับหรือไม่ถ้ามีพอนักมวยล้มลงไปครูและทั้งวงก็จะหยุด
 ทันที พอกรรมการนับแล้วนักมวยลุกขึ้นมาสู้ต่อได้ก็จะเริ่มบรรเลงกันใหม่ บางที
 พอเวลาบรรเลงต่อใหม่หลังจากที่มวยนับก็ไม่จำเป็นว่าต้องเป่าเพลงเดิม
 เพียงแต่ว่าพยายามเป่าเพลงและกลองตีให้เร้าอารมณ์มากยิ่งขึ้น เพราะจะเข้า
 กับบรรยากาศในการชกได้มากยิ่งขึ้น สมัยก่อนครูเคยฟังตาสุข นักดนตรี พ่อของ
 ครูศิริ นักดนตรี ท่านเคยเป่าปี่ประกอบชกมวยไทยเลยจำลีลาหรือเทคนิคของ
 ท่านมาบ้าง แต่ถ้าพูดถึงเพลงไทยเดิมที่นำมาบรรเลงด้วยนั้นส่วนมากก็จะใช้
 เพลงสำเนียงแขกนั้นแหละในการบรรเลงในอัตราจังหวะชั้นเดียว ส่วนกลองกับ
 กับฉิ่งก็ตีขึ้นพื้นตามแบบแผนไป ยกหนึ่งสามนาที่ครูก็เป่าจบไม่มีลากยาวหรือ
 โหมเสียงเพื่อพักลมเพราะเวลาแค่ 3 นาทีไม่ได้นานอะไร ระวังตีก็จบหยุดเป่า ที่
 จริงต่อปี่ชวาวิชาเรื่องการเป่านี้ ส่วนใหญ่ครูจะได้จากสมนึก บุญจำเริญ คอย
 บอกวิธีการและบอกตลอดที่อยู่ด้วยกัน สมนึก เขาได้จากพ่อมาเยอะพ่อเขาชื่อ
 ครูผวน บุญจำเริญ นักดนตรีวงเดียวกับครูสำราญ เกิดผล ส่วนทิวรุ่งเดียวกับกับ
 ครู เขาได้วิชาจากครูเทียบ คงลายทอง อย่างเพลงสระระหม่า ทวีเขาต่อมาแบบ
 ถูกต้องตามแบบแผนเลย ทวีเป็นคนเก่งเป่าปี่ดีมาก ความรู้รอบตัว สมัยก่อนก็
 ทำละครกับครูพริ้ง ดนตรีรส ยิ่งทำให้ทวีเก่งหลายอย่าง มีเพลงมากมายมาเป่าที่
 สนามมวย แต่ละคนที่มาไม่เหมือนกันสำหรับคนปี่ในที่กองดุริยางค์ทหารบก
 (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

ในการเป่าปี่ให้กับวงปี่มวยนั้น จะมีวิธีการเป่าซึ่งเป็นวิธีที่เหมือนกันโดยที่จะเริ่มเป่าที่
 เพลงโยน ต่อด้วยเพลงแขกเจ้าเซ็น ในระหว่างยก 2 ถึง 5 ก็สามารถเลือกเพลงที่จะมาบรรเลงได้
 ส่วนมากจะเกิดจากไหวพริบของคนที่ซึ่งจะบรรเลงเพลงในสำเนียงแขก หรือเพลงลูกทุ่ง ลูกกรุง
 ร่วมสมัยในเวลานั้น ซึ่งหลังจากที่เกิดสถานการณ์ที่นักมวยคนใดคนหนึ่งน็อค ก็จะหยุดเพื่อดู
 สถานการณ์แล้วพอลกลับมาบรรเลงต่อก็จะบรรเลงเพลงที่มีน้ำหนักเสียงที่ดังมากขึ้น กลองตีเสียง
 ดังมากขึ้นเนื่องจากจะส่งผลให้นักมวยทั้งคู่ เมื่อได้ยินเสียงเพลงที่เร้าอารมณ์มากยิ่งขึ้นก็จะยิ่งทำ
 ให้เกิดอารมณ์ร่วมที่กระตุ้น ทำให้ต้องออกอาวุธเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยกลวิธีการเป่าประกอบมวยไทย

ของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้สังเกตจากการเป่าของครูสุข นักดนตรี ซึ่งเป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียง และที่ชื่นชอบของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร

ต่อมาพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ยังได้กล่าวถึงกลวิธีการเป่าและความสามารถของ ผู้ร่วมงานด้วยกันเช่น สิบตรีสมนึก บุญจำเริญ จะคอยบอกแนะกลวิธีในการบรรเลงอยู่เสมอ เพราะ ทางสิบตรีสมนึก บุญจำเริญ มีบิดาคือครูผวน บุญจำเริญ นักดนตรีผู้ร่วมวงกับครูสำราญ เกิดผล ซึ่งทางสิบตรีสมนึก จึงได้ความรู้ทางด้านการเป่าปี่มวยจากบิดาแล้วนำมาบอกต่อยังพันโทเสนาะ อีกที จากนั้นพันโทเสนาะได้พูดถึง จำสิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ ว่ามีอายุที่รุ่นราวกันกับพันโทเสนาะ หลวงสุนทร จำสิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ ได้เรียนวิชาเป่าปี่จากครูเทียบ คงลายทอง ยิ่งในวิชาปี่ชวาได้ ต่อเพลงสระระหม่า กับทางครูเทียบ คงลายทอง โดยตรง ซึ่งทางจำสิบเอกทวิ ได้ศึกษามาแบบ ถูกต้องตามแบบแผนที่ทางครูเทียบ ปฏิบัติมาตลอด โดยพันโทเสนาะ ได้กล่าวต่อว่า จำสิบเอกทวิ เป็นคนที่มีความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีเครื่องเป่าเป็นอย่างดี ความรู้รอบตัว สมัยก่อน ก็มีประสบการณ์ทำละครกับครูพริ้ง ดนตรีรส ยิ่งทำให้จำสิบเอกทวิ มีความสามารถหลายด้านมี เพลงมากมายมาบรรเลงที่สนามมวยลุมพินี ซึ่งกลวิธีแต่ละคนที่มาเป็นข้าราชการของกองดุริยางค์ ทหารบกในเวลานั้น ต่างก็มีความสามารถที่ดีและแตกต่างกันไป

3.3 สถานภาพนักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุมพินี

ส่วนของรายได้จะเป็นส่วนที่สำคัญในการดำรงชีวิตของวงปี่มวยเป็นอย่างมาก เนื่องจากในการทำงานแต่ละครั้ง จะต้องมีการใช้จ่ายมาก ซึ่งค่าตอบแทนที่ทางสนามมวยลุมพินี จ่ายให้กับผู้ที่มีหน้าที่ในสนามมวยนั้นจะเรียกว่าค่าเบี้ยเลี้ยง ซึ่งเบี้ยเลี้ยงตรงนั้นในสมัยเริ่มต้นเมื่อ ประมาณ พ.ศ. 2499 ทางจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล ได้รับอยู่ในราคาคือ 20 บาท ซึ่งในเวลานั้นจะมี สมาชิกทั้งสิ้น 4 คน และแบ่งรับเบี้ยเลี้ยงทั้งหมดเท่ากันทุกคน ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของวงดนตรี ปี่มวยจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในวันอังคาร วันศุกร์ และวันเสาร์ ซึ่งจะมีรถไปส่งจากกองดุริยางค์ ทหารบกที่สมัยนั้นตั้งอยู่ที่ซอยโยธี แต่ในเวลากลับต้องเดินทางกลับเอง จากคำสัมภาษณ์ของ จำสิบเอกประชุมชัย เพิ่มผล ได้กล่าวดังนี้

ยุคสมัยตอนที่พ่อเริ่มทำที่ลุมพินี ตอนนั้นมีพ่อเป็นคนปี่ พันตรีเสนาะ คงปรีชา ตีกลองคู่กับจำสิบเอกพจน์ ว่าง่วง คนจึงคือจำสิบเอกบุญรอด ตอน แรกพ่อทำมีสี่คนนี่ที่เป็นกลุ่มแรก เงินในตอนนั้นได้ไม่เยอะเท่าไรประมาณ 20

บาท ต่อวัน สมัยก่อนกองดุริยางค์จะอยู่ตรงกรมสารวัตรทหารบก ซอยโยธี สมัย
ตอนที่พ่อไปทำก็จะมีรถไปส่งจากกองดุริยางค์ไปที่สนามมวยในวันอังคาร วัน
ศุกร์ และวันเสาร์ แต่จากลั้บกลับเอง (ประชุมชัย เพิ่มผล, สัมภาษณ์, 19
กุมภาพันธ์ 2557)

จากการได้รับข้อมูลจากจำสืบเอกประชุมชัย เพิ่มผล ได้กล่าวถึงผู้ร่วมงานในยุคแรก ซึ่ง
ประกอบไปด้วย จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล ปี่ชวา พันตรีเสนาะ คงปรีชา และจำสืบเอกพจน์ ว่านม่วง
สองท่านนี้ตีกลองแขก ส่วนฉิ่งคือจำสืบเอกบุญรอด ไม่ทราบนามสกุล ซึ่งในสมัยแรกนั้นเริ่มจาก
การได้รับค่าตัวที่ 20 บาท ต่อครั้ง ในการไปปฏิบัติหน้าที่นักดนตรีปี่มวย ซึ่งมีสวัสดิการของการมี
รถรับส่งไปถึงสนามมวยลุมพินี ซึ่งในสมัย พ.ศ. 2499 เงินจำนวน 20 บาท ถือเป็นจำนวนเงินที่
ไม่น้อยมองเห็นว่าสามารถเป็นรายได้พิเศษที่ดีในขณะนั้น และสอดคล้องกับทางพันโทเสนาะ
หลวงสุนทร ซึ่งก็ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในราคา 20 บาท และปรับเพิ่มขึ้นมาในระยะเวลาที่นานคือ 25
บาท โดยทั้งวงยังได้เท่ากัน ซึ่งพันโทเสนาะได้อธิบายไว้ดังนี้

ภาพที่ 52 จำสืบเอกประชุมชัย เพิ่มผล บุตรของจำสืบเอกช้อย เพิ่มผล

พอถึงเวลาถึงงานเกี่ยวกับวงปีกลองจำชวณ ด้วยความอาวุโสที่สุดในตอนนั้นก็รับหน้าที่เป็นผู้จัดนักดนตรีวงปีกลองไปบรรเลง แต่แต่ละครั้งจะไปสนามมวยจำชวณ จะเป็นตัวยืนตำแหน่งเครื่องหนึ่งและซ้อย ก็เป็นตัวยืนที่ต้องเป่าปี่ในวงปีจะบรรเลงสี่คนกลองสอง ปี่หนึ่ง ฉิ่งหนึ่ง ในการเลือกคนไปจำชวณแกก็จะเป็นผู้เลือกกว่าแต่ละงวดคนนั้นไปคนนี้ไปตามแต่โอกาส สมัยนั้นครูก็ตีฉิ่งผลัดกันไป วิทยะนั้นค่าตัวคนละ 20 บาท ตอนหลังเพิ่มมาเป็น 25 บาท 4 คนร้อย ซึ่งในราชการจะทำอะไรเบี้ยเลี้ยงก็ต้องได้เท่ากันหมดในยุคนั้น บางทีคนปี่เราก็เห็นใจนะเหนื่อยที่สุดแต่ได้เท่ากัน (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

ผู้วิจัยได้สอบถามถึงการได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงในการทำงานในหน้าที่นักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุมพินีของจำสิบเอกซ้อย เพิ่มผล กับจำสิบเอกประทุมชัย เพิ่มผล ได้ความว่าจำนวนเงินนั้นเป็นจำนวนเงินที่ไม่มาก และมีการปรับขึ้นมาไม่มาก แต่เมื่อถึงเวลาที่ทางวงปีมวยลุมพินีได้ร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสอาด เป็นหัวหน้าวงแทนจำสิบเอกซ้อย เพิ่มผล มีสถานภาพที่ดีขึ้น ซึ่งจะมีการนำเสนอของเนื่อหานี้ในส่วนของบทที่ 4 ต่อไป ซึ่งจำสิบเอกประทุมชัย เพิ่มผล ได้กล่าวถึงเรื่องราวของเงินค่าเบี้ยเลี้ยงเพิ่มเติมว่าดังนี้

เงินแรกเริ่มที่พ่อได้รับประมาณ 20 บาท ต่อได้มีการขยับขึ้นเงินมาเรื่อยๆโดยที่จะขึ้นทุกๆปี สมัยก่อนขึ้นทีละ 5 บาท 10 สิบบาท หรือขึ้นมาที่ 20 บาท ในช่วงที่อาฉลอง (ร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสอาด) เป็นหัวหน้าวงช่วงนั้นได้เงินเป็นหลัก 100 บาทแล้วซึ่งช่วงที่อาฉลองเป็นหัวหน้าวง มีการเพิ่มนักดนตรีให้เป็น 5 คน พ่อจะไปพร้อมกับอาวี อาวีกับพ่อจะผลัดกันเป่ากันตั้งแต่สมัยเริ่มแรกๆ เพราะบางวันถ้ามีงานพ่อก็จะสลับกับอาวีตลอด แต่ตอนนั้นในสนามมวยยุคแรกยังมีชื่อของวงปีกลองแค่ 4 คน เพิ่งมาเปลี่ยนเป็น 5 คน ในยุคของอาฉลอง (ประทุมชัย เพิ่มผล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

จากข้อความข้างต้นได้รับรู้ถึงในยุคสมัยของช่วงรายได้เบี้ยเลี้ยงในยุคสมัยนั้น จะเป็นรายได้ที่เริ่มจากราคา 20 บาท ปรับเพิ่มขึ้นในแต่ละปีจะไม่เกินทั้งสิ้น ปีละ 5 หรือ 10 บาท โดยในแต่ละปีจะมีการขึ้นค่าแรงให้ตามแต่สมควรจากผู้บังคับบัญชา ซึ่งทางสนามมวยลุมพินีจะปรับขึ้นพร้อมกันทั้งระบบ ในเรื่องของค่าเบี้ยเลี้ยงทั้งหมดทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันในเรื่องของเบี้ยเลี้ยงไว้ว่า ในช่วงแรกทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร มีโอกาสได้เข้าไป

มีส่วนรวมกับทางวงปีมวดยลุมพินีนักลักษณะของผู้บรรเลงจึงให้กำบัง ด้วยการรับค่าเบี้ยเลี้ยงสมัยนั้นอยู่ที่ 20 บาท ในระยะเวลานั้นเมื่อทางจำสับเอกช้อย เพิ่มผล ไปต่างประเทศทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร จึงได้รับหน้าที่บรรเลงปี่ชวาต่อ ซึ่งในระยะเวลาที่ทำงานตรงนี้ ทางด้านของเงินเบี้ยเลี้ยงจะปรับแต่ละครั้ง 5 บาท โดยไม่มีเงินพิเศษเข้ามาในสมัยนี้ รายได้খনัยมาเรื่อยจนถึงราคา 75 บาท ซึ่งเป็นช่วงที่พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้ขอลออกจากวงปีมวดยลุมพินีไป พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ได้เปรียบเทียบถึงรายได้ของส่วนอาชีพนักดนตรีไทยสมัยนั้นว่า สมัยช่วงที่รับเงินเบี้ยเลี้ยงของทางสนามมวยที่ 20 บาท ตอนนั้นค่าจ้างที่ได้รับจากการเล่นดนตรีไทยตามงานต่างๆจะอยู่ที่ 30 ซึ่งเป็นเงินที่มากกว่าของทางสนามมวยลุมพินีจ่ายให้ ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างงาน แต่ทั้งหมดขึ้นอยู่กับตัวนักดนตรีของวงว่าพึงพอใจหรือไม่ เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดในการมาทำงานที่สนามมวยลุมพินี

ในระหว่างที่ครูเริ่มเข้าไปในวงปีกลองที่ลุมพินีนี้ครูเข้าไปตีฉิ่งก่อนอันดับแรก หลังจากนั้นครูถึงได้เป่าปี่ เงินช่วงนั้น 20 บาท อีกสักปีสองปีถึงขึ้นมาที่ 25 บาท ยังไม่มีเงินพิเศษอะไรเพิ่มมา หลังจากที่ครูออกไม่ได้เป่าแล้วนั้นก็จะได้ 75 บาทถึง 100 บาท ตอนนั้นค่าตัวปี่พาทย์มอญจะอยู่ที่ 25 บาท สำหรับคนเครื่อง ส่วนคนปี่คนระนาดเอกจะได้ประมาณ 30 บาท ถ้าบอกว่าเป็นรายได้ที่ดีใหม่สำหรับงานปีกลอง ก็พอเป็นเงินเสริมได้เพราะดีกว่าไม่มีอะไรทำ ตอนนั้นที่ครูเป่ายังมีรถรับส่งจากกองดุริยางค์เก่าไปสนามมวย แต่ชากลับต้องกลับกันเอง ข้าวแกงหน้าสนามมวยก็แพง 5 บาท วันหนึ่งก็เหลือไม่เท่าไร ค่ารถกลับบ้านก็สละหนึ่ง กว่าครูจะกลับถึงบ้านแถวท่าพระก็เสียเยอะอยู่ ก่อนนี้อาติศย์หนึ่งยังเป่าไม่มากประมาณ 2 วัน วันอังคารและวันเสาร์ แต่ก่อนเวลาที่ก็จะออกห่างจากวงปีกลองมาก มีคอกไว้กั้นมีตาข่าย และในทางการขอเพลงหรืออะไรระหว่างคนดูกับวงดนตรีก็ไม่ได้ส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ส่วนนายสนามมวยก็จะไม่ได้มาบังคับเกี่ยวกับการบรรเลงขอเพียงแต่มาปฏิบัติหน้าที่เพราะหน้าที่ในสนามมวยลุมพินีจะเหมือนกับปฏิบัติราชการเช่นกันเพราะมีคำสั่งออกมาเป็นหนังสือราชการ (เสนาะ หลวงสุนทร, สัมภาษณ์, 1 ตุลาคม 2557)

รายได้ที่ได้รับเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2499 ได้รับอยู่ที่ 20 บาท จะมีการขึ้นเงินเบี้ยเลี้ยงให้ซึ่งสองปีเพิ่ม 5 บาท จ่ายให้ทุกคนในวง พันโทเสนาะ ได้เปรียบเทียบถึงค่าตัววงปีพาทย์มอญ ในสมัยเดียวกันก็จะได้รับอยู่ที่ครั้งละ 30 บาท ซึ่งจะได้เฉพาะในตำแหน่งปี่และระนาดเท่านั้น ดังนั้น

สถานภาพของนักดนตรีปี่มวายนามมวyclุมพินี่ จึงเกิดปัญหาที่ทำให้มีการเป็นการเปลี่ยนแปลงผู้ที่เป็นหัวหน้าวงปี่มวายเป็นเรื่องของค่าเบี้ยเลี้ยง ผู้วิจัยจึงจะนำเสนอในช่วงของการเปลี่ยนหัวหน้าวงดนตรีปี่มวายนามมวyclุมพินี่ ซึ่งจะได้แสดงข้อมูลในบทที่ 4 ต่อไป

ในบทที่ 3 นี้ผู้วิจัยจึงอธิบายข้อมูลของเนื้อหาทั้งหมดภายในช่วงนี้คือ เริ่มต้นจากที่สนามมวyclุมพินี่ในปี พ.ศ. 2557 วงดนตรีปี่มวายเกิดขึ้นพร้อมกับสนามมวyclุมพินี่ ซึ่งในช่วงพ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519 ผู้บรรเลงทั้งหมดของวงนี้คือผู้ที่รับราชการทหารในกองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งมีความสามารถและเชี่ยวชาญในด้านดนตรีไทย วงดนตรีปี่มวายในขณะนั้นผู้ที่รับผิดชอบในตำแหน่งหัวหน้าวงดนตรีปี่มวyclุมพินี่นั้นคือจำสืบเอกชวณ ชอบชื่นสุข โดยท่านรับหน้าที่บรรเลงกลองแขก ด้วย ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมดภายในวงดนตรีปี่มวาย ผู้วิจัยจะนำเสนอโดยตารางดังนี้

ตารางแสดงรายชื่อนักดนตรีประจำวงปี่มวายนามมวyclุมพินี่ พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519

ผู้ทำหน้าที่ตีกลองแขกและฉิ่ง	ผู้ทำหน้าที่บรรเลงปี่ชวา
1. จำสืบเอกพิน เฉลยอาจ	1. จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล
2. จำสืบเอกอนันต์ ดุริยะพันธ์	2. สิบตรีสมนึก บุญจำเริญ
3. จำสืบเอกมนู เขียวขจี	3. พันโทเสนาะ หลวงสุนทร
4. จำสืบเอกบุญรอด ทองวิวัฒน์	4. จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์
5. ร้อยตรีประมวล อรรถชีพ	
6. จำสืบเอกชวณ ชอบชื่นสุข	

ซึ่งในระหว่างนั้นนายสนามมวyclซึ่งดูแลการทำงานทั้งหมดของสนามมวyclุมพินี่ประกอบไปด้วย 6 ท่าน มีดังต่อไปนี้

ตารางแสดงรายชื่อของนายสนามมวยลุมพินี

พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519

ชื่อและนามสกุล	ปีที่ดำรงตำแหน่งนายสนามมวย
1. พันโทเอิบ แสงฤทธิ์	พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2504
2. พันโทเทพ กรานเลิศ	พ.ศ. 2504
3. พลจัตวา ขุนชิตผดุงพล	พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2511
4. พลตรีประเสริฐ ธรรมศิริ	พ.ศ. 2511 ถึง พ.ศ. 2515
5. พันเอกทองเต็ม พบสุข	พ.ศ. 2515 ถึง พ.ศ. 2518
6. พันเอกชาย ดิษยเดช	พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2522

ในการเริ่มต้นกำหนดจ่ายเบี้ยเลี้ยงของทางสนามมวยลุมพินี ช่วงแรกทางสนามมวยลุมพินีโดยการบริหารงานของพันโทเอิบ แสงฤทธิ์ ได้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงอยู่ที่ 20 บาท ในพ.ศ. 2499 ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ถือว่าเป็นรายได้พิเศษเพิ่มเติมจากรายได้หลักที่รับราชการทหาร โดยที่นักดนตรีปี่มวยท่านแรกคือจ่าสิบเอกช้อย เพิ่มผล เป็นผู้รับหน้าที่นี้ในช่วงแรกของวงโดยจ่าสิบเอกช้อย เพิ่มผล รับราชการทหารในสังกัดกองดุริยางค์ทหารบก มีความเชี่ยวชาญในด้านเครื่องเป่าไทยอยู่ก่อนแล้ว และพอมีงานปี่มวยที่ลุมพินี ทางจ่าสิบเอกชวณ ชอบชื่นสุข จึงได้ชักชวนให้เข้ามาอยู่ในวงดนตรีปี่มวยลุมพินี โดยในเรื่องของเบี้ยเลี้ยงที่ทางจ่าสิบเอกช้อย เพิ่มผล ได้รับจะอยู่ที่ 20 โดยมีการปรับค่าเบี้ยเลี้ยงเพิ่มขึ้นเรื่อยมาจนถึงช่วงของการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าวง ภายในวงดนตรีปี่มวยนักดนตรีทุกท่านจะได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงที่เท่ากันทั้งหมด ซึ่งนักการทำงานแต่ละวันทางผู้บรรเลงปี่มวยจะต้องทำหน้าที่ตรงนี้ตั้งแต่เวลา 18.00 น. เรื่อยไปจนถึงเสร็จสิ้นงานในวันนั้น ซึ่งนักดนตรีปี่มวยจะต้องบรรเลงทั้งหมดต่อวันตามคู่มวยที่ชกในแต่ละวัน โดยจะอยู่ที่ 8 ถึง 10 คู่

การบรรเลงแต่ละครั้งจะประกอบไปด้วยเริ่มต้นที่การเป่าเพลงโยน ให้นักมวยประกอบการไหว้ครูมวยไทย ซึ่งจะใช้เวลาตรงนี้ประมาณ 1 ถึง 2 นาที จากนั้นเมื่อระฆังตีให้สัญญาณการชกยกที่ 1 ทางนักดนตรีปี่มวยจะบรรเลงเพลงแขกเจ้าเซ็น ซึ่งในส่วนของเพลงแขกเจ้าเซ็น ผู้บรรเลงปี่มวยสามารถบรรเลงเพลงแขกเจ้าเซ็น ได้และสามารถบรรเลงเพลงนี้ในทุก ๆ ยก จนถึงช่วง 1 นาทีสุดท้าย ธรรมเนียมปฏิบัติของการบรรเลงวงปี่มวยลุมพินีจะต้องเปลี่ยนเพลงบรรเลงไปเป็นเพลงเชิด ชั้นเดียว ซึ่งความหมายในการบรรเลงเพลงเชิดนั้นคือการแจ้งให้รู้ถึงสัญญาณในการใกล้จะหมดของเวลาในการแข่งขันชกมวย ในส่วนบทเพลงที่นักดนตรีปี่มวยลุมพินี จะทำการบรรเลงในยกที่ 2 ถึง 4 และยกที่ 5 ในสองนาทีแรก เพลงไม่ได้ถูกกำหนดไว้ตายตัวว่า

จะต้องใช้ในการบรรเลง แต่โดยส่วนมากของทางจำลิบเอกซ้อย เพิ่มผล ลิบตรีสมนึก บุญจำเริญ พันโทเสนาะ หลวงสุนทร จำลิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ จะนิยมใช้เพลงในสำเนียงแขก ซึ่งมีอัตราจังหวะ ชั้นเดียวหรือ 2 ชั้น ซึ่งในบทเพลงสำเนียงอื่น ๆ นั้น สามารถนำมาใช้ได้ไม่ได้ผิดแปลกอย่างใด ซึ่งเหตุผลที่ทำให้นักดนตรีปี่มวญลุมพินีนิยมการบรรเลงเพลงสำเนียงแขกนั้น มาจากที่การเริ่มต้น บรรเลงเพลงแรกในการแข่งขันยกที่ 1 เริ่มต้นด้วยเพลงแขกเจ้าเซ็น ซึ่งเป็นเพลงสำเนียงแขก จึงได้นิยมเลือกเพลงที่สำเนียงเดียวกันเป่าต่อไปยังยกต่อไปจนถึงจบ หรือแม้แต่ในการเลือกเพลง ลูกทุ่งหรือเพลงสมัยนิยม ในยุคนี้นักดนตรีปี่มวญลุมพินีก็ได้แสดงให้เห็นถึงการมีไหวพริบและความสามารถในการนำเพลงลูกทุ่งหรือเพลงสมัยนิยม มาบรรเลงประกอบกับการชกมวยไทยได้

ตารางแสดงตัวอย่างบทเพลงที่นักดนตรีปี่มวญลุมพินีใช้บรรเลง

พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519

ยกที่ 1	เพลงโยน
ยกที่ 2	เพลงแขกเจ้าเซ็น
ยกที่ 3	เพลงแขกไท
ยกที่ 4	เพลงแขกสะดาบ
ยกที่ 5	เพลงแขกยี่งก และเพลงเชิด ชั้นเดียว

ทางด้านนักดนตรีปี่มวญลุมพินีทั้ง 4 ท่านนี้ มีความเกี่ยวข้องกันในด้านของการเป็นเพื่อนร่วมงานที่กองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งทั้ง 3 ท่านคือจำลิบเอกซ้อย เพิ่มผล ลิบตรีสมนึก บุญจำเริญ จำลิบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ จะเป็นผู้ที่มีตำแหน่งเครื่องมือเอกคือเครื่องเป่าไทยในการปฏิบัติราชการทางด้านดนตรีไทยในกองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งจะมีเพียงทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร ที่เป็นผู้ที่มีตำแหน่งเครื่องมือเอกคือระนาดเอก ในกองดุริยางค์ทหารบก แต่ทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร เป็นผู้มีความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยหลายชนิด จึงสามารถทำงานตำแหน่งนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวญลุมพินีได้เป็นอย่างดี โดยทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร จะได้รับการถ่ายทอดกลวิธีในการเป่าปี่ชวาประกอบมวญไทยกับทางลิบตรีสำนึก บุญจำเริญ ในช่วงระหว่างที่ทั้งสองท่านได้รับหน้าที่นักดนตรีปี่มวญแทนทางจำลิบเอกซ้อย เพิ่มผล ที่ไปราชการในต่างประเทศ ซึ่งหลังจากที่ทั้งสองท่านได้ทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวญสนามมวญลุมพินีนั้น ก็จะมีหน้าที่การเป่าปี่ชวาทั้งในส่วนของการราชการที่ทางกองดุริยางค์ทหารบกออกมาเป็นคำสั่ง จึงทำให้ในเวลานั้นคนที่เป่าปี่ชวา

ปีมวยจะมีจำนวน 2 ท่าน เพื่อที่จะสลับกันไปตามงานและยังคงทำหน้าที่อยู่สนามมวยลุมพินีด้วย ซึ่งในแต่ละวันสมาชิกในการไปบรเวงที่สนามมวยลุมพินีจะมีจำนวนทั้งสิ้น 4 ท่าน ประกอบไปด้วยผู้บรเวงปีชวา 1 คน ผู้บรเวงเลงกลองแขก 2 คน และผู้บรเวงฉิ่ง 1 คน

เมื่อถึงเวลาที่ทางจำสับเอกช้อย เพิ่มผล ได้เดินทางกลับมาจากราชการที่ต่างประเทศแล้วนั้น ทางสืบทวีสมนึก บุญจำเริญ และทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร จึงได้ขอยกจากการเป็นนักดนตรีปีมวยลุมพินี เนื่องจากภาระงานในช่วงนั้นของทางพันโทเสนาะ หลวงสุนทร มีเพิ่มมากขึ้น มีการหารายได้ที่เพิ่มมากกว่าการเป็นนักดนตรีปีมวยลุมพินี จึงทำให้ออกไปโดยส่วน ของทางสืบทวีสมนึก บุญจำเริญ ได้โอนย้ายไปอยู่ในส่วนราชการของกองการสังคีต วงดนตรีไทย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเวลาที่ทางจำสับเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ เข้ามารับราชการในกองดุริยางค์ทหารบก จึงทำให่วงดนตรีปีมวยได้เปลี่ยนนักดนตรีปีมวยใหม่ ซึ่งทางจำสับเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ เข้ามาทำหน้าที่ตรงนี้คู่กับจำสับเอกช้อย เพิ่มผล ซึ่งในช่วงนั้นนักดนตรีปีมวยลุมพินียังสลับกันทำงานที่สนามมวยลุมพินีคนละวัน ซึ่งสนามมวยลุมพินีจะเปิดให้บริการในวันอังคาร วันศุกร์ และวันเสาร์

ในการทำงานของวงปีมวยลุมพินีสถานะภาพทางสังคมของนักดนตรีปีมวย เป็นที่ยอมรับของทางสังคมภายนอกและสังคมดนตรีไทย ซึ่งเป็นที่สวนทางกับรายได้ในสมัยนั้นเพราะทางนักดนตรีปีมวย จะได้ค่าเบี่ยเลี้ยงที่เท่ากันกับพนักงานในสนามมวยทุกคน ซึ่งในการทำงานแต่ละวันมีการจัดแข่งขันไม่ต่ำกว่า 8 คู่ชก จึงทำให้ทางนักดนตรีปีมวยและคนภายในวงดนตรี เกิดความไม่พอใจในส่วนของรายได้ที่ได้รับอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นจำนวนเงินอยู่ที่ 75 บาท ใน พ.ศ. 2518 ซึ่งทำให้การทำงานต้องหยุดลง ซึ่งก่อนหน้านั้นทางหัวหน้าวงปีมวยคือจำสับเอกชวณ ชอบชื่นสุข ยังคอยเป็นผู้ดูแลวงดนตรีปีมวยลุมพินี แม้แต่ท่านเกษียณอายุราชการทางสนามมวยก็ยังเรียกใช้งานตรงนี้อยู่เสมอ พอถึงในช่วงที่จำสับเอกชวณ ชอบชื่นสุข ได้เสียชีวิตลง ทางวงปีมวยลุมพินีไม่ได้ตั้งใครเป็นหัวหน้าวงแทนทันที ซึ่งในการควบคุมไปแสดงแต่ละครั้งนักดนตรีปีมวยจะรับบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้ควบคุมวงเปรียบเสมือนหัวหน้าวงหรือบางครั้งผู้ควบคุมวงก็จะใช้เป็นผู้ที่มีความอาวุโสที่สุดในวงก็เป็นได้ ผู้วิจัยจึงขอแนะนำเสนอรายชื่อกลุ่มคนในช่วงท้ายที่ทำงานกับวงดนตรีปีมวยลุมพินี

รายชื่อนักดนตรีในวงดนตรีปี่มวายนามมวয়ลุมพินี พ.ศ.2519

นักดนตรีปี่มวয়	ผู้บรรเลงกลองแขกและฉิ่ง
1. จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล	1. จำสืบเอกเสนาะ คงปรีชา
2. จำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์	2. จำสืบเอกพิน เฉลยอาจ
	3. จำสืบเอกประมวล อรรถชีพ

ในระยะเวลาที่เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เกิดขึ้นกับวงดนตรีปี่มวয়ลุมพินีคือการหยุดทำหน้าที่ในสนามมวয়ลุมพินีทันที จึงทำให้ทางสนามมวয়ลุมพินีต้องทำการหาผู้ที่จะมาทำงานและควบคุมวงดนตรีแบบประจำ ซึ่งก็ยังคงเป็นในส่วนของบุคคลที่เป็นข้าราชการของทางทหารบก จึงทำให้มีการแต่งตั้งผู้รับหน้าที่หัวหน้าวงขึ้นใหม่ สิ่งที่กระทบต่อการเป็นนักดนตรีปี่มวয়ลุมพินี ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์จากการเก็บข้อมูลนั้น หน้าจะเกิดจากการที่นักดนตรีปี่มวয়และนักดนตรีในวง ได้รับรายได้ที่ไม่สมเหตุสมผลในของทางวง จึงทำให้เกิดการหยุดการทำงานทันทีในช่วงของนายสนามมวয়คือพันเอกชาย ดิษยเดช พ.ศ.2518 ซึ่งในการเกิดเรื่องราวในครั้งนี้อาจจะเป็นที่ทางวงดนตรีปี่มวয়ไม่หัวหน้าวงเพื่อคอยขอความอนุเคราะห์ในการขึ้นค่าเบี้ยเลี้ยง หรือในสังคมยุคนั้นมีการปรับขึ้นของราคาเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง จึงทำให้ทุกคนเดือดร้อนและเลือกวิธีนี้เป็นทางออก

จากนั้นในเมื่อมีการปรับเปลี่ยนหัวหน้าวงจึงทำให้สถานภาพของนักดนตรีปี่มวয়เริ่มดีขึ้น จากการที่ทางร้อยตรีฉลอง เขียมสะอาด เข้ามารับหน้าที่หัวหน้าวงปี่มวয় ซึ่งได้เข้าไปเจรจาในการปฏิบัติหน้าที่ของวงดนตรีปี่มวয় และจัดหานักดนตรีวงนี้ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับนักดนตรีปี่มวয়ต่อมาอย่างไร ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อมูลส่วนต่อในบทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 4

สถานภาพของนักดนตรีปี่มวีสนามมวยลุมพินี

ปี พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2557

ในการศึกษาด้านสถานภาพของนักดนตรีปี่มวีสนามมวยลุมพินี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาข้อมูลในด้านของสถานะภาพกับนักดนตรีปี่มวีสนามในอดีตและปัจจุบัน นักดนตรีปี่มวีสนามในอดีตที่ถึงแก่กรรมแล้วผู้วิจัยจะใช้การสืบหาข้อมูลจากบุคคลสนิทรอบข้างของนักดนตรีปี่มวีสนามคนนั้นๆ โดยมีทั้งคนในตระกูลเดียวกัน ลูกศิษย์ นักดนตรีในวงปี่กลองของลุมพินีที่ยังคงปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน ส่วนของนักดนตรีปี่มวีสนามในปัจจุบันและนักดนตรีปี่มวีสนามในอดีตที่ยังมีชีวิต ผู้วิจัยจะไปเก็บข้อมูลกับตัวของนักดนตรีปี่มวีสนามโดยตรง ซึ่งการทำงานในหน้าที่นี้บุคคลสำคัญในการให้และเทียบเคียงข้อมูลได้ของสถานภาพของนักดนตรีปี่มวีสนามนั้น ยังมีผู้ที่รับหน้าที่รับผิดชอบคือบรรเลงกลองแขก ประกอบพร้อมกัน และหัวหน้าวงซึ่งผู้วิจัยได้รับการให้ข้อมูลจากร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด หัวหน้าวงดนตรีปี่กลองตั้งแต่พ.ศ. 2519 ถึงปัจจุบัน ซึ่งก่อนหน้านั้นร้อยตรีฉลองก็เป็นตัวแทนเมื่อนักดนตรีวงปี่กลองหลักของลุมพินีติดภารกิจอื่น ซึ่งทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด จึงได้มารับหน้าที่หัวหน้าวงปี่มวยลุมพินี ซึ่งจะเป็นผู้ให้ความกระจ่างในข้อมูลเป็นอันดับ ส่วนข้อมูลในสถานภาพของนักดนตรีปี่มวีสนามมวยลุมพินีปัจจุบัน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากครูสมพงษ์ ภูธร และครูลำเพย ลำอางค์ เป็นสองข้อมูลหลักในการถ่ายทอดงานวิจัยในเรื่องนี้ แล้วจึงเรียบเรียงลำดับข้อมูลจากนักดนตรีปี่มวีสนามซึ่งได้เลิกทำงานหน้าที่ตรงนี้เข้ามาประกอบกัน โดยในการนำเสนอข้อมูลผู้วิจัยจะมีหัวข้อหลักของแต่ละบุคคลในการนำเสนอ ดังนี้

- 4.1 บทบาทและหน้าที่ของนักดนตรีปี่มวีสนามมวยลุมพินี
- 4.2 ลักษณะการบรรเลง
- 4.3 สถานภาพนักดนตรีปี่มวีสนามมวยลุมพินี

4.1 บทบาทและหน้าที่ของนักดนตรีปี่มวีสนามมวยลุมพินี

ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด ผู้ซึ่งได้รับหน้าที่หัวหน้าวงปี่มวีสนามตั้งแต่พ.ศ. 2519 โดยที่ท่านได้เริ่มทำหน้าที่ตรงนี้มีมายาวนานจนถึงปัจจุบัน ซึ่งได้ให้ข้อมูลกับผู้วิจัยว่าก่อนทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด มารับหน้าที่หัวหน้าวงปี่มวีสนามมวยลุมพินีนั้น ทางด้านร้อยตรีฉลอง ได้เคยเข้ามา

รับรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ตรงนี้ ด้วยการเป็นตัวแทนนักดนตรีประจำของวงที่ติดภาระกิจงานด้านอื่นๆ ซึ่งทำให้รับรู้เห็นถึงเหตุการณ์ที่วงดนตรีปี่มวญลุมพินีในตอนนั้น ไม่ไปทำงานตามหน้าที่จึงเป็นที่มาให้ทางร้อยตรีฉลอง ได้เข้ามารับหน้าที่ต่อจากช่วงที่ว่างเว้นไม่มีวงบรรเลงพอดี ซึ่งทางร้อยตรีฉลอง ได้รู้จักกับทางพลตรีชาย ดิษยเดช ซึ่งในขณะที่ท่านได้รับหน้าที่เป็นนายสนามมวยของลุมพินีศทางทหารบกในตอนนั้นคือพันเอก ซึ่งได้มอบหน้าที่การเป็นหัวหน้าวงปี่มวญสนามมวยลุมพินีให้กับทางร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด ซึ่งทางพลตรีชาย ทำหนังสือโดยตรงไปยังกองดุริยางค์ทหารบกเพื่อที่จะขอความร่วมมือในการจัดกำลังพลวงดนตรีปี่มวญมาบรรเลงที่สนามมวยลุมพินี โดยก่อนหน้าที่ร้อยตรีฉลอง เข้ามารับหน้าที่หัวหน้าวงสมาชิกภายในวงปี่มวญลุมพินีประกอบไปด้วยจำสิบเอกช้อย เพิ่มผล และจำสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ รับหน้าที่บรรเลงปี่ชวา ส่วนทางผู้บรรเลงกลองแขกและฉิ่งประกอบไปด้วยจำสิบเอก เสนาะ คงปรีชา จำสิบเอก ฟิ้น เฉลยอาจ จำสิบเอก ประมวล อรรถชีพ กลุ่มบุคคลที่กล่าวมานี้เป็นกลุ่มบุคคลซึ่ง ได้รับหน้าที่ในการบรรเลงประจำก่อนหน้าที่ร้อยตรีฉลอง มาเป็นหัวหน้าวงโดยหลังจากที่รับตำแหน่ง ทางร้อยตรีฉลอง จึงชักชวนผู้ที่จะทำงานในวงปี่มวญลุมพินีในหลายๆท่านประกอบไปด้วย จำสิบเอกช้อย เพิ่มผล และจำสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ได้เข้ารับหน้าที่ผู้บรรเลงปี่ชวาตามเดิม ผู้บรรเลงกลองแขกและฉิ่งจะเป็นทางร้อยตรีฉลอง กับร้อยตรีสนั่น เพชรเนียม และจำสิบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ผู้วิจัยจึงนำเสนอบทสัมภาษณ์ของทางร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด ดังนี้

ในสมัยก่อนมีคนที่ครูเคยเข้าไปแทนตีฉิ่งแทนก็คือพี่ช้อยกับจำทวิ คนกลองมีก็จำสิบเอกเสนาะ คงปรีชา จำสิบเอกฟิ้น เฉลยอาจ จำสิบเอก ประมวล อรรถชีพ ที่ทำกันประจำมา ก่อนหน้าที่จะได้เป็นหัวหน้าวงคอยจัดการถึงตอนนี้อยู่ยุคที่เริ่มเป็นหัวหน้าวงที่จริงหน้าจะอยู่ที่ พ.ศ. 2519 ครูรู้จักกับทางหัวหน้าในช่วงนั้น ก่อนหน้าที่จะมาเป็นหัวหน้าวงปี่มวญนี้มีเหตุการณ์ทางวงปี่มวญตอนนั้นเกิดมีปัญหาไม่ไปบรรเลง เลยทำให้นายในตอนนั้นจัดการหานักดนตรีวงปี่มวญใหม่ทั้งหมด โดยทำเป็นหนังสือทางราชการเป็นหนังสือมาจากนายสนามมวยยุคนั้นคือพันเอกชาย ดิษยเดช มีคนกลองที่เรียกใช้งานคือสนั่น เพชรเนียม มาช่วยตีกลองคู่กัน ช่วงที่เริ่มรับหน้าที่ตอนนั้นถึงคนปีคือพี่ช้อยกับจำทวิ มาช่วยเป่าสลับกันเหมือนเดิม แต่คนฉิ่งคือหลานและคนกลองพี่ชายชื่อจำลอง โนรี ให้มาเล่นประจำด้วย สักระยะประมาณ 1 ถึง 2 ปี เสธ.ชาย นายสนามมวยได้เรียกเข้าไปคุยว่านักดนตรีวงปี่มวญทั้งหมดต้องเป็นทหาร ตามกฎระเบียบในสนามมวยไม่อนุญาตให้เอาพลเรือนมาเล่นในการทำงานตรงนี้ เลย

ทำให้ต่อนั้นมีเปลี่ยนแปลงคนกลองคนฉิ่งให้เป็นข้าราชการทหารทั้งหมด ก็มี จ่าสิบเอกประโยชน์ กิจวิถิ กับครุฑีกลอง มีคนปีสองคนคือจ่าสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ จ่าสิบเอกซ้อย เพิ่มผล คนฉิ่งจ่าสิบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ส่วนจ่าสิบเอกอนันต์ ดำนิล ช่วงแรกมาตีกลองแต่ค่อยๆเปลี่ยนมาเป่าปี่จากการได้รับการสอนจากพี่ทวีและเป็นช่วงที่พี่ซ้อยเสียชีวิต (ฉลอง เขี่ยมสะอาด, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2557)

จากข้างต้นในการได้รับตำแหน่งหัวหน้าวงของร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสะอาด จะได้รับหน้าที่คัดเลือกคนที่เข้ามาร่วมวง โดยที่ร้อยตรีฉลอง จะเลือกผู้ที่เป็นนักดนตรีที่อยู่รับราชการกองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งยังคงใช้คนปีสองท่านเดิมคือจ่าสิบเอกซ้อย เพิ่มผล และจ่าสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ โดยเข้ามาในยุคของพันเอกชาย ดิษยเดช เป็นนายสนามมวย การเปลี่ยนแปลงอีกสิ่งหนึ่งที่ร้อยตรีฉลอง บอกให้ผู้วิจัยได้ทราบคือ

ภาพที่ 53 วงปี่มวยสนามมวยลุมพินีในอดีต

เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในการได้มาทำหน้าที่หัวหน้าวงเพราะนักดนตรีปี่มวยทั้งวงได้เข้าไปขอขึ้นค่าเบี้ยเลี้ยงใหม่กับนายสนามในยุคคนั้น ซึ่งเป็นการพูดคุยกันอยู่เป็นเวลานานเท่าที่รู้คือตอนวันที่เกิดเรื่องนักดนตรีทั้งหมด สไตรค์ไม่ยอมมาทำงานกันหมด 6 โมงแล้วมวยจะต๋อยทางสนามมวยลุมพินี

ได้ติดต่อไปทางพวกทหารอากาศมาช่วยบรรเลงแทนให้วันนั้น (ฉลอง เขียม
สอาด, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2557)

ความเป็นมาของครูสมพงษ์ ภูธร ครูได้ให้ข้อมูลของการเริ่มต้นกับงานเป็นนักดนตรี
ปี่มวญลุมพินีให้กับผู้วิจัยดังนี้

ครูเข้ามาทำงานเป่าปี่มวญที่ลุมพินี จากที่ตัวครูเองรู้จักกับร้อยตรีฉลอง
และลำเพย มาอยู่ก่อน แล้วก็ไปเจอกันตามงานจ้างดนตรีต่างๆ แต่ก่อนที่จะมา
เป่าที่สนามมวญลุมพินี ครูก็เคยเป่ามวญไซวให้ฝรั่งดูในย่านพัฒนาพงษ์อยู่ก่อน
แล้วก็ทำที่สี่ลมวิลเลจด้วย พอคนปี่มวญที่ลุมพินีก่อนหน้าที่ชื่อหม่อง เขาลาออก
จากปัญหาสุขภาพ ครูก็เข้ามาแทนในตำแหน่งของเขาจากการชวนของลำเพย
และร้อยตรีฉลอง ก็ถึงตอนนี้ก็อยู่มาได้ 14 ปี ถ้านับแบบมาเป่าจริงๆจังๆ แต่
ก่อนหน้านั้นก็มาแทนขลุ่ย (ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ) บ้างเพราะรู้จักกัน
(สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นในด้านของการเข้ามาทำงานของครูสมพงษ์ ซึ่งมีความ
สนิทสนมรู้จักกับหัวหน้าวงปี่กลองคือร้อยตรีฉลอง เขียมสอาดและครูลำเพย สำอองค์ รวมไปถึงก็
คุ้นเคยกับงานในสนามมวญลุมพินีเป็นอย่างดี จากการได้มาแทนให้กับร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ
ในบางโอกาสจึงทำให้การเข้ามาทำงานของครูสมพงษ์ ภูธร มีระยะเวลายาวนานตั้งแต่ปี
พ.ศ. 2543 ซึ่งมีอายุงานถึงปัจจุบันอยู่ที่ 14 ปี ซึ่งถือว่าครูสมพงษ์ ภูธร มีประสบการณ์ในการเป็น
นักดนตรีปี่มวญที่ยาวนาน ครูสมพงษ์ ได้ให้ข้อมูลของนักดนตรีที่ร่วมวงในยุคนั้นกับผู้วิจัย
ดังต่อไปนี้

ตอนเข้ามาก็มีร้อยตรีฉลอง จำสิบเอกวิบูลย์ ร้อยตรีสนั่น สามคนนี้
เขาจะสลับๆกันตีกลองตีฉิ่ง แล้วก็หีหlananร้อยตรีฉลอง ชื่อหนุ่ยมาแทนร้อยตรี
ฉลอง ถ้าเขาไม่ว่าง ครูเป่าสลับกับลำเพย แบ่งกันลำเพย เป่าวันอังคาร ครูเป่า
วันศุกร์ วันเสาร์มีสองรอบครูก็เป่าก่อนรอบแรกให้เพยเขาเป่ารอบหลัง ปัจจุบันมี
ทวีศักดิ์มาแทน ร้อยตรีสนั่น เพราะท่านอายุเยอะมาไม่ไหวแล้ว (สมพงษ์ ภูธร,
สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

ภาพที่ 54 สมาชิกปัจจุบันของวงปี่กลองสนามมวยลุมพินี

ในสิ่งที่ครูสมพงษ์ กล่าวมานั้นทำให้เห็นถึงการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานของครูสมพงษ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันว่ามีจำนวน 6 คน โดยในยุคนั้นจะมีผู้ร่วมวงดังต่อไปนี้

ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด หน้าที่คือหัวหน้าวงและตีกลองแขกตัวเมีย

ร้อยตรีสนั่น เพชรเนียม หน้าที่คือบรรเลงกลองแขกตัวผู้ ปัจจุบันท่านมีปัญหาทางด้านสุขภาพประมาณ 4 ปีที่แล้วจึงได้ครูทวีศักดิ์ บัณฑิตมา เป็นนักดนตรีประจำแทนในปัจจุบัน

จำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข หน้าที่คือกลองแขกและฉิ่งสลับกัน

ครูลำเพย ส่ำอวงค์ นักดนตรีปี่มวญ

ครูสมพงษ์ ภูธร นักดนตรีปี่มวญ

ครูนริศ เอี่ยมสอาด หน้าที่คือฉิ่งเป็นคนแทนประจำในวันที่ร้อยตรีฉลองไม่สะดวกทำหน้าที่

ครูทวีศักดิ์ บัณฑิต หน้าที่ตีกลองแขกประจำ

ในการปฏิบัติงานหลักของการบรรเลงวงปี่กลองที่สนามมวยลุมพินี โดยมากได้แบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน แต่สำหรับคนกลองแขกและฉิ่งจะสามารถสลับกันเล่นได้ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่

ครูลำเพย ส่ำอวงค์ ก่อนที่จะมาเป็นนักดนตรีปี่มวญนั้น ได้ประกอบอาชีพนักดนตรีอาชีพอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งก็ได้มีความรู้จักสนิทสนมกับนักดนตรีในวงการดนตรีไทยอยู่แล้ว โดยจุดเริ่มต้นของการได้มาอยู่ในแวดวงนักดนตรีปี่มวญลุมพินีนั้นครูได้กล่าวให้กับผู้วิจัยว่า

ก่อนหน้าที่จะเข้ามาอยู่สนามมวยลุมพินี ครูก็เข้าไปทำงานที่สีลมวิลเลจก่อน ประจำตำแหน่งดีเครื่องเป่าพาทย์ ที่สีลมวิลเลจนี่ละที่ครูได้เจอกับพี่พงษ์ และสนิทกันจากการได้ทำงานที่สีลมวิลเลจ ตอนนั้นสมัยก่อนมีมวยโชว์ ชาวต่างชาติที่ย่านพัฒพงษ์ ครูเองนับถือพี่พงษ์ เหมือนพี่ชายคนหนึ่งอยู่แล้ว ก็ชอบไปหาพูดคุยนั่งดูพี่พงษ์ แสดงเป่าปี่มวยประกอบงานโชว์ บางครั้งก็ขอเป่าบ้างแล้วแต่สะดวก ท่านก็แนะนำมาเรื่อยๆยังทำสีลมวิลเลจด้วยกันก็ทำให้ยังได้ความรู้จากพี่พงษ์ มาพอสมควรเกี่ยวกับเป่าปี่มวย พอถึงวันนั้นมีโอกาสเข้าไปดูมวยที่ลุมพินี ก็เลยเข้าไปทักพี่ช้อย ซึ่งรู้จักกันอยู่แล้ว วันนั้นก็คุยกันซึ่งอยู่ในช่วงที่จำอรรถ เขาลาออกไปจากเป่าที่ลุมพินี พี่ช้อย เลยชวนเข้ามาเป็นคู่เป่าร่วมกับเขา ครูก็ตกลงแล้วก็ได้ทำมาจนถึงทุกวันนี้ (ลำเพย สำอางค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากการบอกเล่าถึงที่มาในการเริ่มงานที่สนามมวยลุมพินีนั้น ครูลำเพย สำอางค์ ท่านได้รับความรู้ด้านของเป่ามวยจากครูสมพงษ์ ภูธรณ์ โดยเมื่อพอที่จะเริ่มที่จะเข้าใจในการเป่าปี่มวยครูลำเพย ก็ได้มาเที่ยวชมมวยที่สนามมวยลุมพินีโดยบังเอิญ ประจวบเหมาะซึ่งในเวลานั้นจำสิบเอกอนันต์ ดำนิล ได้ออกจากการทำหน้าที่เป่าปี่มวยที่สนามมวยลุมพินี จึงทำให้ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ซึ่งในขณะนั้นเป็นคนเป่ามวยประจำสนามมวยลุมพินีได้ชักชวนให้มาเป่าปี่มวยที่สนามมวยลุมพินีแทนที่ของจำสิบเอกอนันต์ ดำนิล ถึงปัจจุบันซึ่งเป็นเวลารวมแล้วกว่า 21 ปีที่ครูลำเพย สำอางค์ ได้ทำหน้าที่นักดนตรีเป่ามวยให้สนามมวยลุมพินี ครูลำเพย สำอางค์ ได้ทำหน้าที่ตรงนี้อย่างยาวนานซึ่งนักดนตรีที่ได้ร่วมงานกัน ก็ถือว่าเป็นผู้ที่สำคัญที่ทำให้งานสำเร็จไปได้ด้วยดี โดยครูลำเพย สำอางค์ ท่านได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ได้ร่วมงานด้วยกันมาดังนี้

ตอนที่ครูเริ่มเป่าปี่มวยที่สนามมวยลุมพินี ครูเริ่มจากการเข้ามาแทนจำอรรถ ซึ่งตอนนั้นก็ต้องเป่าสลับกับพี่ช้อย ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ตอนนั้นผลัดกันสลับวัน ครูมาวันอังคาร เสาร์ พี่ช้อย มาศุกร์ เสาร์ ก็สลับกันทำมาเรื่อย คนกลางก็มีร้อยตรีฉลอง จำวิบูลย์ ร้อยตรีสนั่น ผลัดๆกันตีกลองตีฉิ่ง เข้ามาตอนนั้นร้อยตรีฉลอง ก็เป็นหัวหน้าวงแล้ว ส่วนช่วงหลัง ร้อยตรีสนั่นออกก็ให้ทวีศักดิ์ เข้ามาแทน บางที่ร้อยตรีฉลองให้หลานมาแทนบ้าง ส่วนพอพี่ช้อยออกไปร้อยตรีฉลอง ก็พาหม่อง เข้ามาทำแทนได้ประมาณ 3 ถึง 4 ปี พักหลัง

หม่องเขามีปัญหาสุขภาพช่วงนั้นทำงานไม่ได้ คนปีก็ขาดครูก็เลยชวนพี่พงษ์ มาทำด้วยกันจนถึงวันนี้ (ลำเพย ลำอางค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากการที่ครูลำเพย ลำอางค์ ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร่วมงานวงปีกลอง ก็จะได้เห็นว่า ในช่วงที่ครูลำเพย ลำอางค์ เข้าไปแต่แรกนั้นจะมีร้องตรีธลอง จำสับเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ร้อยตรี สนั่น เพชรเนียม ตีกลองแขกและฉิ่งสลับกัน โดยที่มีการเปลี่ยนแปลงคนที่ทำคู่กับครูลำเพย ลำอางค์ สามท่านคือ ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เป็นคู่ในการเป่าปี่มวยสลับกันก่อนท่านแรก ต่อมาจึงเปลี่ยนมาเป็นครูพิน เปี่ยมอยู่สุข ท่านที่สองแล้วจึงมาถึงครูสมพงษ์ ภูธร คือคนเป่าคู่ใน เวลานั้นถึงปัจจุบัน โดยครูลำเพย ลำอางค์ ได้ชักชวนครูสมพงษ์ ภูธร เข้ามาทำงานตรงนี้ด้วยกัน ซึ่งส่วนของกลองแขกมีการเปลี่ยนแปลงมีครูทวีศักดิ์ บันบุญมา เข้ามาแทนที่ของ ร้อยตรีสนั่น เพชรเนียม ในการตีกลองและครูนริศ เขียมสะอาด มาแทนในวันที่ร้อยตรีธลอง ไม่มาทำงาน

ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าไปสอบถามถึงสถานภาพต่างๆกับจำสับเอกอนันต์ ดำนิล เกี่ยวกับการทำงานหน้าที่นักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุมพินีดังต่อไปนี้

ในตอนแรกผมเข้ามาในสนามมวยด้วยการเป็นคนฉิ่งตั้งแต่ พ.ศ. 2519 ตอนนั้นเข้าไปในหน้าที่คนฉิ่ง ซึ่งตอนที่เข้าไปในเวลานั้นคนปีคือครูทวี กับ ครูช้อย มีพี่ธลองเป็นหัวหน้าวงกับตีกลองคู่กับพี่สนั่น มีจำเล็กตีฉิ่งสลับกันถ้า เขาไม่ว่างมาผมก็จะไปแทน ที่จริงพวกฉิ่งพวกกลองจะแทนกันได้หมดใครลุกไป ห้องน้ำหรือทำธุระก็จะสับเปลี่ยนกันได้ มีอยู่วันหนึ่งครูทวี ท่านลุกไปเข้าห้องน้ำ นาน มวยกำลังจะเริ่มแล้วเหมือนท่านแกล้งผมเพราะท่านรู้ว่าเราเป่าปี่ชาวพอได้ ตอนนั้นมวยกำลังจะเริ่มท่านก็ไม่มาผมก็เลยคิดว่าปีมาเป่าแทน พอครูทวี ท่าน กลับมาเห็นได้ยินก็ชมว่าเป่าเสียงปีโตดี ฮ้อ เป็น ฮ้อ ใช้ได้ พอหลังจากนั้นพอครู ช้อยไม่ว่างหรือครูทวีไม่ว่างผมก็จะไปเป็นคนแทนท่านให้ ช่วงนั้นผมจะไปสนาม มวยลุมพินีตลอดไม่ว่าจะไปตีฉิ่งตีกลองหรือบางครั้งเป่าปี่ เพราะเป็นรายได้ พิเศษที่หาได้ดี ตอนเริ่มที่จะเป่าปี่มากขึ้นบ้านผมแต่ก่อนอยู่ที่ในแฟลตกอง ดุริยางค์ทหารบกก็เป็นร้านขายของชำด้วย ตอนนั้นครูทวีท่านมานั่งคุยนั่งกิน ข้าวบ้านผมบ่อยๆ ผมก็เลยเริ่มที่จะขอวิชาปี่ชาวของท่าน ครูทวีท่านใจดีสอนให้ หมดสงสัยอะไรก็ตาม พอถึงเวลาไปสนามมวยกับครูท่านก็จะให้ผลัดกันกับท่าน เป่าปี่มวย บางวันครูช้อยไม่ว่าง ครูทวีไม่ว่างผมก็ไปเป่าแทนทั้งวัน พอมาครู

ช้อยใกล้เกษียณจากทหาร แก่ก็ออกจากสนามมวยลุมพินีพอดี ผมก็เลยได้เป็นคนเป่าปี่มวดยี่ลุมพินีแทน จากนั้นก็เป่าคู่กับครูทวีมาเรื่อยมาจนครูทวีเล็ก จึงเปลี่ยนมาเป็นช้อย เป่าแทนครูทวี (อนันต์ ดำนิล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

จากข้อความข้างต้นบอกได้ถึงการเริ่มเข้างานของจำสับเอกอนันต์ ดำนิล ด้วยการมีตำแหน่งเป็นคนแทนเพื่อตีฉิ่งแล้วขยับมาเป็นนักดนตรีประจำในการตีฉิ่งภายหลัง โดยการเป็นนักดนตรีวงปี่กลองทำให้จำสับเอกอนันต์ สามารถบรรเลงได้หมดทุกเครื่อง ซึ่งการเป่าปี่ชวานั้น จำสับเอกอนันต์ ได้พอมีพื้นฐานมาอยู่ก่อนแล้ว พอถึงเหตุการณ์ที่จำสับเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ให้โอกาสจำสับเอกอนันต์ เป่าปี่ชวาท่านก็สามารถเป่าแทนได้และพร้อมกันนั้นจำสับเอกทวี ก็ได้ถ่ายทอดวิชาการเป่าปี่ชวาให้ด้วย ซึ่งทำให้มีความรู้ในการเป็นนักดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินีมากขึ้น สามารถบรรเลงทดแทนจำสับเอกช้อย เพิ่มผล ผู้เป็นนักดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินีคนแรกของสนามมวยลุมพินีซึ่งในตอนนั้นท่านได้ออกจากการเป็นนักดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินีเนื่องจากปัญหาทางด้านสุขภาพ ส่วนในเรื่องของรายได้ จำสับเอกอนันต์ ดำนิล ได้พูดถึงรายได้ในการเริ่มทำงานที่สนามมวยลุมพินีซึ่งเป็นรายได้ที่ดี

ในช่วงถอยหลังไปสามสิบปีที่ผ่านมา คุณพ่อได้เป็นมือเป่าให้วงปี่มวดยี่ลุมพินี ยุคนั้นเป็นยุคของเจ้าพ่อดัง แคล้ว ธนิกุล และโหวง ห้าพลัง ก็จะมีการเขี่ยระเบิดกันหรือยิงกันที่สนามมวยบ้างในยุคนั้น แต่ก็ควบคุมได้รวดเร็ว เพราะเป็นพื้นที่ของทหารซึ่งคุณพ่อก็ไม่ได้หวาดหวั่นกับการทำงานนี้ ซึ่งเขามีแต่ความสนุกสนานในการทำงานตรงนี้ สมัยนั้นค่าแรงจะอยู่ที่ 100 กว่าบาท โดยมีลุงฉลอง เป็นหัวหน้าวง ลุงบุญรัตน์ ลุงเต๋อ ลุงสนั่น เป็นมือกลองมือฉิ่งสลับกัน ในยุคนั้นจะได้รับการชื่นชมอย่างมากกับการทำงานของวงปี่มวดยี่ลุมพินี โดยเฉพาะคุณพ่อ ผมจะได้รับการยอมรับในส่วนของเซียนมวยและคนทั่วไป เนื่องจากมีลีลาในการเป่าปี่ที่สนุกไม่เหมือนใคร ในสนามมวยจะเป็นไม้ทั้งหมด วงดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินีจะอยู่ข้างเวทีเป็นชั้นลอย ซึ่งสนามมวยก็ได้มีการพัฒนาจนเป็นปูนทั้งสนามมวยลุมพินี (เจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2557)

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ นักดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินีเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านของการบรรเลงเครื่องเป่าไทยซึ่งในปัจจุบันท่านเป็นข้าราชการบำนาญของกองทัพก โดย

ในการเก็บข้อมูลนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากนายเจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ บุตรชายของร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ

ภาพที่ 55 นายเจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ

ช่วงเปลี่ยนคนปีจากขลุ่ยมารำเพยนี้ ก็มาจากการที่ขลุ่ยมาสายสอง ครั้งในการทำที่ลุ่มพินี่ จนทำให้เกิดความไม่พอใจจากทางเจ้านายเลยให้เปลี่ยนคนประกอบกับขลุ่ยเขาอยากออกเองอยู่แล้วด้วย ทางอนันต์เลยแนะนำให้รู้จักกับรำเพย แต่นั่นมาก็เลยให้รำเพยมาแทนขลุ่ย ส่วนหม่องหรือชื่อจริงว่านายพิน เปี่ยมอยู่สุข ในสมัยนั้นหามาเพราะไม่มีคนปีมอญของวงที่บ้านครู เลยชวนมาทำปีพาทย์มอญด้วยกัน ก็ฟังเสียงปีมอญแล้วประทับใจก็เลยชวนมาลองทำวงปีมวดยด้วยกันที่ลุ่มพินี่หลังจากที่อนันต์ออกไปจากวง (ฉลอง เอี่ยมสอาด, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2557)

ในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงผู้บรรเลงปีมว้ยร้อยตรีฉลอง ได้มีการชักชวนคนนอกซึ่งเริ่มที่ของครุรำเพย สำอองค์ ที่มาแทนร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข แทนจำสิบเอกอนันต์ ดำนิล

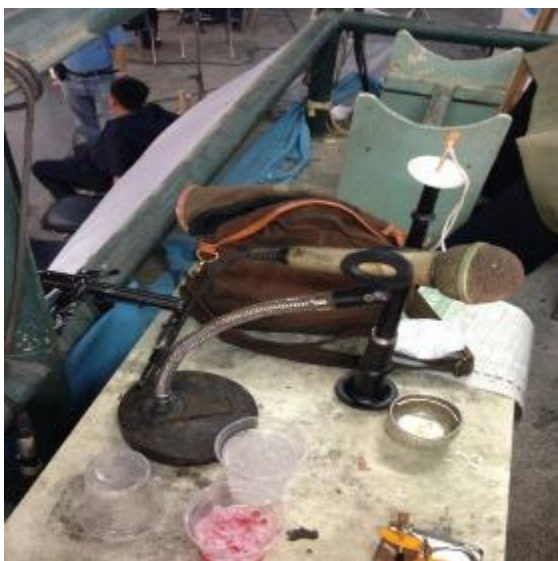
ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสะอาด ซึ่งเป็นหัวหน้าวงปี่กลองที่สนามมวย ลุมพินี ครูฉลอง ได้บอกให้ครูพิน ว่าให้ลองเป่าปี่ชวาแบบที่ประกอบเป่ามวยให้ฟัง ซึ่งในเวลานั้นครูพิน เป่าได้แค่ขึ้นต้นของเพลงโยนที่อยู่ในเพลงเรื่องสระระหม่า เท่านั้น ซึ่งก็ได้เป่าให้ร้อยตรีฉลอง ฟังแล้วเกิดการชอบจึงชักชวนเข้าไปทำงานใน สนามมวยลุมพินี แต่ก่อนหน้านั้นทางครูพิน ได้รับการติดต่อจากอาสุข (ไม่ทราบ นามสกุล) ซึ่งในเวลานั้นเป็นหัวหน้าปี่กลองที่สนามมวยราชดำเนินได้ติดต่อผ่านทาง ร้อยตรีฉลอง ให้หาคนเป่ามวยมาทำงานที่สนามมวยราชดำเนิน ครูพิน จึงได้ เข้าไปทำงานที่สนามมวยราชดำเนินเป็นที่แรกของอาชีพนักดนตรีเป่ามวย ต่อมา จากการทำงานก็ได้เก็บความรู้เพลงที่ใช้ในการเป่าเป่ามวย โดยจากฟังจากผู้ใหญ่ ที่เป่าสลับกันที่สนามมวยราชดำเนินโดยครูพิน ได้เข้ามาแทนร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ และเป่าสลับคู่กับครูลำเพย สำอางค์ เป็นเวลา 3 ปี ที่ทำงานที่ สนามมวยลุมพินี ครูหม่อมทำสลับช่วงนั้นคือ จันทร พุฒ พฤษดี อาทิตย์ วันอาทิตย์ แล้วก็มาทำที่ลุมพินีวันอังคาร วันศุกร์และวันเสาร์ (พิน เปี่ยมอยู่สุข, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2557)

ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข ได้ถูกชักชวนจากร้อยตรีฉลอง ซึ่งครูพินได้ตอบตกลงกับ ร้อยตรีฉลอง ในการรับหน้าที่เป็นคนเป่ามวยซึ่งเข้ามาแทนจำสิบเอกอนันต์ ดำนิล ซึ่งออกไปก่อนหน้านั้น

ในส่วนภาระหน้าที่ของครูสมพงษ์ จะเป็นการปฏิบัติแบบพนักงานประจำของสนาม มวยลุมพินี โดยครูสมพงษ์ ได้อธิบายงานเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

งานในแต่ละวันจะเป็นการเริ่มต้นจากพอมมาถึงสนามมวยก็ไปประจำ ที่ของเรา หลังจากนั้นก็รอเวลา วันอังคารกับวันศุกร์จะเข้างานตอนหกโมงเย็น ทำถึงเกือบเที่ยงคืน ส่วนวันเสาร์ก็เริ่มเวลาสี่โมงเย็น วันเสาร์มีสองรอบพอรอบ คำก็เริ่มสองทุ่มไปเลิกเอาตอนเกือบเที่ยงคืนเหมือนกัน ก็มาถึงเตรียมแซ่ลั่นอะไร ไปก่อน พอก่อนเริ่มชกมวยไทยส่วนใหญ่เขาจะมีมวยสากลสมัครเล่นมาเปิด สนามก่อนทุกครั้งประมาณ 2 คู่ พอจบมวยสากลก็ถึงเริ่มที่จะชกมวยไทย พอ โฆษกสนามประกาศคู่มวยไทยคู่แรก ปี่กลองก็บรรเลงไปเลย ส่วนใหญ่จะมีชก ประมาณ 9 ถึง 10 คู่ ส่วนมวยโชว์ก็จะมาแทรกกลางช่วงไหนก็แล้วแต่ มวยโชว์ จะชกยกเดียวเราก็เล่นประกอบให้เขาแค่นิดหน่อย พอหมดมวยวันนั้นเขาก็จะ

จ่ายเงินทันทีให้ไปรับกับเจ้าหน้าที่การเงิน จ่ายตั้งวันต่อวันไม่เหมือนราชดำเนิน ราชดำเนินจะได้เป็นเงินเดือน ส่วนเวลาหมดยกถ้าเป่าๆอยู่จะน็อคหรือหมดยก เราก็หยุดเป่าได้เลย ไม่ต้องหาทางลงจบสอยจบขาดไปเลย นักดนตรีปี่กลองก็ต้องมารอเวลาก่อนเริ่มงาน ต้องรีบมาให้ทันไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะโดนตำหนิ ถ้าวันไหนมีน็อคเยอะก็สบายหน่อยไม่เหนื่อยมากและได้กลับบ้านเร็วกว่าเดิม (สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

ภาพที่ 56 ปี่ชวาและลิ้นปี่ที่ครูสมพงษ์ เตรียมก่อนปฏิบัติหน้าที่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

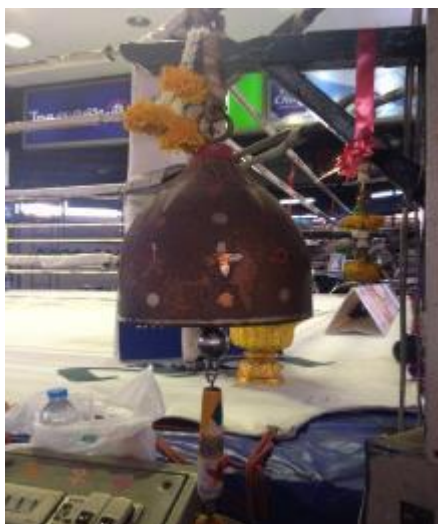
จากที่ครูสมพงษ์ ได้กล่าวไว้ นั้นจะบอกถึงเวลาเข้างานซึ่งนักดนตรีปี่กลองต้องมาก่อน เวลา ซึ่งก่อนจะเริ่มการแข่งขันจะมีการเปิดเพลงสรรเสริญพระบารมีก่อนด้วย และในเวลา 18:00 น. จะได้ทันเตรียมตัวก่อนเริ่มบรรเลงและบรรเลงไปจนถึงเวลา 00:00 น. ซึ่งในเวลาก่อนเริ่มการแข่งขันจะมีการเปิดเพลงสรรเสริญพระบารมีก่อนด้วย แล้วพอมมาถึงหมดหน้าที่ในแต่ละวัน โดยในแต่ละวันนั้นจะมีการชกทั้งหมดประมาณ 9 ถึง 10 คู่ ทางสนามมวยลุมพินีจะมีการนำมวยสากลสมัครเล่นมาชกเริ่มต้นก่อนการชกมวยไทย ส่วนเรื่องมวยโครีจะมีวันละคู่เพื่อเป็นการแสดงการชกที่มีท่าทางสวยงามเป็นหลักเพื่อโชว์ชาวต่างชาติ ซึ่งนักดนตรีปี่มวาก็ต้องบรรเลงประกอบแต่บรรเลงแค่เพียงช่วงไหว้ครูและมีการชกเพียง 1 ยกเท่านั้นสำหรับมวยโครี ส่วนหน้าที่ในแต่ละวัน การเลิกงานขึ้นอยู่กับการน็อคของนักมวย ถ้าวันไหนมีการน็อคกันมากคู่เวลาเลิกงานก็จะเร็วขึ้นตามแต่ละวัน ส่วนถ้าวันใดที่มวยชกกันเต็มเวลาทุกคู่ก็ต้องเลิกเวลาประมาณ 00:00 น. สำหรับวันศุกร์และวันเสาร์ก็จะเลิกประมาณ 20:00 น. ในเวลารอบเย็น

สัญลักษณ์ของการสังเกตของการทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวญเมื่อกำลังบรรเลงอยู่นั้น ถือเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้อำนวยความสะดวกในการทำงานในแต่ละวัน ซึ่งเรื่องราวของการสังเกตสัญลักษณ์ต่างๆ ของครูสมพงษ์ ซึ่งจะมีรายละเอียดคือ พอถึงในเวลาก่อนเริ่มการชกมวยไทยทุกครั้ง จะต้องมีการไหว้ครูซึ่งครูสมพงษ์ ได้อธิบายไว้ว่า

พอโฆษกสนามเขาประกาศว่าใครชกกับใคร คราวนี้เราก็มาเตรียมเป่าได้พอเขาเริ่มไหว้ครูจะใช้เวลาตรงนี้ไม่เกิน 3 นาที หลังจากนั้นก็เข้ามาเราก็รอสัญญาณระฆัง ซึ่งจะฟังแต่ระฆังอย่างเดียวไม่ได้ เพราะเราต้องรอให้กรรมการบนเวทีสับมือระหว่างกลางคุ่มวย ถึงจะเริ่มเป่าจะต่างกับบางที่ถ้าตีระฆังก็เริ่มเป่า แต่ที่ลุมพินี สัญญาณระฆังของเขาจะไปก่อนที่กรรมการจะสับมือให้ชกกันเล็กน้อยต้องคอยสังเกต ต่อมาพอเป่าไปก็ต้องคอยสังเกตป้ายบอกเวลา จะคอยบอกว่าถึงยกที่เท่าไร เหลือเวลาอีกเท่าไรของยกนี้ ซึ่งต้องคอยสังเกตห้ามเผลอ พอในเวลาที่ยมวยชกไปหมดยกจะมีเสียงระฆังทันที โดยจะทำให้เรานั้นต้องหยุดทันทีเช่นกัน ไม่ต้องเป่าต่อ (สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากข้อความด้านบนแสดงให้เห็นว่าการเป็นนักดนตรีปี่มวญที่ลุมพินี จะต้องคอยสังเกตสัญลักษณ์ของการทำงานในทุกๆวัน โดยทางสนามก็จะมีคอยบอกให้นักดนตรีปี่มวญรู้และที่สิ่งให้นักดนตรีปี่มวญนั้นต้องสังเกตแล้วใช้ความคุ้นชิน

ภาพที่ 57 ระฆังของสนามมวยลุมพินี

ภาพที่ 58 ป้ายบอกเวลาในการชกมวยไทยที่สนามมวยลุมพินี

สภาพแวดล้อมของสนามมวยลุมพินีนั้นถ้าพูดถึงที่ตั้งในสมัยที่อยู่ย่านพระราม 4 จะเป็นพื้นที่สนามที่มีการสร้างขึ้นด้วยปูนและไม้ ไม่มีเครื่องปรับอากาศมีเพียงพัดลม ซึ่งจะมีความไม่สะดวกสบายบ้าง ที่นั่งของวงปีกลองจะเป็นโดมยกสูงขึ้นจากพื้นปูน ซึ่งจะอยู่เหนือของของควบคุม

เสียงต่างกับสนามมวยลุมพินี ราชอินทรา ซึ่งจะสะดวกสบาย ซึ่งในการทำงานแต่ละครั้งของสถานที่ตั้งเก่าครูก็ต้องปีนขึ้นไปด้านบนเพื่อบรรเลง

ภาพที่ 59 ที่ตั้งของวงปี่กลองในสนามมวยลุมพินี

เมื่อเริ่มการแข่งขันสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกันออกไปตามวันตามคำบอกกล่าวของครูสมพงษ์ ภูธร ดังต่อไปนี้

ในสนามมวยจะคนเยอะไม่เยอะอยู่ที่วันในการแข่ง ถ้าจัดแข่งวันอังคารและวันศุกร์ คนจะเยอะ ยิ่งถ้าได้พวกโปรโมเตอร์ต่างๆจัดมวย คนดูก็จะเยอะทำให้มีความสุข เสียงพอเวลาเขียนมีอารมณ์ร่วมกับการแสดงจะทำให้ครูเวลาเป่าปี่ก็จะมีอารมณ์ร่วมไปด้วย ครูอาจจะเป่าดังใกล้ไม้คั่นหน่อยเพื่อให้คนได้ยินมากขึ้น มวยวันอังคารกับวันศุกร์เขาเรียกว่ามวยแม่เหล็ก คนจะเยอะ ส่วนมวยวันเสาร์ส่วนใหญ่เป็นมวยรุ่นเด็กๆมาชกแล้วก็เน้นถ่ายทอดสดเสียมากกว่า ส่วนใหญ่จะมีแต่ฝรั่งมาดูและเราก็จะไม่ค่อยได้เงินเท่าเพิ่มเพราะคนน้อย (สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากที่ครูได้ให้ข้อมูลมานั้นทำให้สามารถบอกถึงความสนใจของผู้ชมในแต่ละวันซึ่งมีความแตกต่างกันของจำนวนผู้ชมและค่าเงินเท่าพิเศษนั้นด้วย ซึ่งครูสมพงษ์ ภูธร ยังได้กล่าวถึงเรื่องของเซียนมวยไว้ด้วยว่า

เซียนมวยมีความสำคัญต่อสนามมวยลุมพินีอย่างมาก รายได้บัตรเข้าชมก็มากจากพวกนี้ สมัยก่อนวงปีกลองจะอยู่ใกล้ๆกับพวกเซียนมวยทั้งหลายซึ่งพวกเซียนมวยต่างๆจะอยู่รวมกันใกล้ๆมุมแดง ซึ่งเป็นที่เก่าของวงปีกลองตั้งอยู่ก็จะมีการขอเพลงจากเซียนมวยว่า ขอเพลงต่างๆ ครูก็แอบเป้าให้เขียนบ้างตามโอกาสแต่ไม่บ่อย เพลงที่เขียนขอก็พวก เพลงอัศวะลีลา เพลงค่างควากินกล้วย เพลงลอยกระทง แล้วก็อีกหลายเพลง ลูกทุ่งสมัยเข้ามาใหม่ๆเซียนก็ขอเพลงสามสิบยังแจ๋ว บ่อยๆ ถ้าพอเป้าให้พวกเขียนแล้วเขาก็จะมีสินน้ำใจให้บ้างเล็กๆน้อยๆ ทั้งเงินแล้วก็ของกิน ซึ่งเซียนบางคนก็จะรู้จักกัน เห็นหน้าบางทีก็ตะโกนให้เป้ากระตุ้นนักมวยฝั่งตนที่ดูท่าว่าคะแนนตามอยู่ ให้มีลุ้นขึ้นมาอีก (สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากการที่ครูสมพงษ์ ภูธร ได้พูดถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเซียนมวยในหลายๆเหตุการณ์สามารถบอกได้ว่าเซียนมวยนั้นก็ไม่ได้ไม่สนใจวงปีกลองที่สนามมวยลุมพินี ซึ่งในแต่ละครั้งตามแต่โอกาสก็จะมีการเดินมาขอเพลงซึ่งที่เขียนขอหรือที่รู้จักกันโดยมาก

ภาพที่ 60 ผู้เข้าชมนัดส่งถ่ายสนามมวยลุมพินีย่านพระราม 4

ครูลำเพย ลำอรงค์ ท่านได้มาทำหน้าที่ตรงนี้เป็นเวลายาวนาน โดยครูได้อธิบายถึงการทำงานหน้าที่ของการเป็นนักดนตรีปี่มวดยสนามมวดยลุมพินีไว้ดังนี้

ในการเป่าปี่ที่ลุมพินีครูก็จะเริ่มงานที่ 18:00 น. ครูก็มาเตรียมตัวก่อนการเป่าสักครึ่งชั่วโมง เพื่อที่จะได้ไม่เร่งรีบมาก พอมาถึงก็เตรียมลั่นปี่ให้พร้อมจากนั้นก็เป่าไปวันละ 9 คู่ 10 คู่ แต่ก่อนจะมีการจัดชกเป็น 9 คู่ เขาจะเรียกคู่ที่ชกคู่แรกไม่ใช่คู่หนึ่งอย่างปัจจุบัน เขาจะเรียกคู่ชกก่อนเวลา บางวันมีมวดยโข้วก็จะเป่าด้วยเพราะรวมอยู่ในงานวันนั้น เป่าไปจนครบคู่ไหนชกกันแล้วน็อคก็จบไวในวันนั้น อาจได้กลับไม่ถึงเที่ยงคืน (ลำเพย ลำอรงค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากภาระหน้าที่ที่ในสนามมวดยลุมพินีนั้นจึงแสดงให้เห็นถึงการทำงานซึ่ง ครูลำเพย ลำอรงค์ จะมีหน้าที่ในการเป่าปี่ประกอบการชกมวยในวันละประมาณ 9 ถึง 10 คู่ จึงจะเป็นการจบหน้าที่ในวันนั้น ส่วนเวลาที่จะทำในหน้าที่ตรงนี้ก็อยู่ยู่ที่ 18:00 น. ถึงเวลาประมาณเที่ยงคืนของทุกวันทำการ ส่วนปัจจัยที่ทำให้เลิกงานเร็วต้องขึ้นอยู่กับการชกของมวยไทยในแต่ละวันว่าจะมีการน็อคหรือไม่สัญลักษณ์ในการทำงานของครูลำเพย ลำอรงค์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการทำงานที่จะต้องสังเกตอยู่ตลอดเวลาในการเป็นนักดนตรีปี่มวดยที่ลุมพินี โดยครูลำเพย ลำอรงค์ ได้ให้ข้อมูลดังนี้

ก่อนเริ่มแข่งทุกวันทางสนามจะเปิดเพลงสรรเสริญพระบารมีและจากนั้นก็การชกแล้วแต่วันซึ่งอาจจะเริ่มที่มวยสากลสมัครเล่นก่อนคู่สองคู่หลังจากนั้นจึงตามด้วยการชกมวยไทยซึ่งเมื่อโฆษกประกาศชื่อของนักมวยทั้งสองฝั่งเสร็จ ก็เริ่มเป่าได้ในการทำงานต้องคอยสังเกตเวลาจะชกมีเสียงระฆังมาก่อนซึ่งจะเริ่มเป่าแต่ต้องคอยให้กรรมการบนเวทีตีมือเป็นสัญลักษณ์การเริ่มแข่งครูถึงจะเริ่มเป่า ในระหว่างที่เป่าจะสังเกตป้ายบอกเวลาว่าเหลือในยกต่างๆกี่นาที ซึ่งที่สำคัญสุดคือถ้าคู่ชกกันไปถึงยกที่ 5 ครูก็รอป้ายปรับเปลี่ยนไฟเห็นขึ้นเลข 1 ในชองนาทีกี่เปลี่ยนเป็นเพลงเชิด (ลำเพย ลำอรงค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากคำอธิบายของครูลำเพย ลำอรงค์ แสดงให้เห็นถึงการสังเกตจากการประกาศคู่ชกของโฆษกสนามเพื่อที่จะเริ่มการเป่าให้ครู หลังจากนั้นก่อนชกในแต่ละคู่ใช้การฟังระฆังในสนาม

และมองสัญญาณสับมือของกรรมการ พร้อมทั้งสังเกตป้ายนาฬิกาของสนามมวยเพื่อมองบอกเวลาในการชกส่วนสำคัญถ้าในแต่ละคู่ชกกันถึงยกที่ 5 ก็จะเป็นการสังเกตุในช่องเลขนาฬิกาให้ขึ้นเลข 1 เพื่อเป็นสัญญาณบอกว่ให้เป่าเพลงเชิดในการปิดท้ายยกสุดท้าย ในการปฏิบัติหน้าที่ของนักดนตรีปี่มวดยคือครูลำเพย สำอองค์ ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามถึงการเปลี่ยนแปลงในสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมต่างๆในสนามมวยลุมพินีกับครูลำเพย สำอองค์ ตั้งแต่นั้นที่ครูเข้ามาจนมาถึงปัจจุบันโดยครูได้อธิบายไว้ว่า

ในสนามมวยแต่ก่อนที่ครูจะเข้ามาเป็นสนามไม้ วงดนตรีก็อยู่ในเขตของริงไซด์ เปลี่ยนทิศทางการบ้างนี้ที่ปัจจุบันที่อยู่ด้านบนก็เพิ่งมาขยับตอนช่วงปลายปี 56 เพราะมีแมทซ์สำคัญคนลันสนามวันนั้นมีสมรภักซ์ ต่อยเขาเลยให้ขยับวงปี่กลองขึ้นไปด้านบนแต่ก่อนหน้านั้นจะนั่งอยู่ใกล้ชาวต่างชาติเลย ส่วนใหญ่วันอังคาร ศุกร์ คนจะเยอะถ้าวันวันเสาร์คนจะน้อยเพราะคู่มวยยังไม่ค่อยดัง ส่วนถ้าย้ายไปที่ใหม่เวทีปี่มวดยคงดีกว่าเดิม ติดแอร์ไม่ร้อน เมื่อไม่กี่วันเจ้าที่สนามเขามาวัดขนาดที่นั่งเอาไปทำเวทีแล้ว (ลำเพย สำอองค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากการได้รับการอธิบายจากครูลำเพย สำอองค์ นั้นผู้วิจัยสามารถบอกได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากการเปลี่ยนแปลงของวัสดุในสนามมวยลุมพินี การปรับเปลี่ยนทิศทางการตั้งเวทีซึ่งมีการปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นตลอดเวลา

ภาพที่ 61 เวทีของนักดนตรีปี่กลองสนามมวยลุมพินี รามอินทรา สถานที่ตั้งแห่งใหม่

4.2 ลักษณะการบรรเลง

ในลักษณะการบรรเลงของคนปีในช่วงแรกที่ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ได้เข้ามารับหน้าที่นั้น ได้กล่าวถึงดังต่อไปนี้

ตั้งแต่ต้นคนปีคนกลองคนฉิ่งจะได้เงินเท่ากัน 25 บาท แล้วค่อยปรับมาเรื่อยปีละ 20 บาท โดยขึ้นมาเรื่อยๆจนถึงตอนนี้ได้ 300 บาท คนปีเริ่มแรกที่ทันตอนนั้นเป็นพี่ช้อย ซึ่งท่านจะเป่าออกลูกเล่นในเพลงต่างๆบ้าง แต่ก็อยู่ในสำเนียงแขก 2 ชั้น ชั้นเดียวว่ากันไป ส่วนพี่ทิวี่จะเป่าเพลงละครด้วยผสมๆเพราะช่วงนั้นแกทำละครอยู่ เพลงจะได้เยอะ อนันต์ก็จะเป็นคล้ายๆครูทิวี่เพราะเขาได้เรียนกันมา ส่วนขลุ่ยจะชอบออกเพลงลูกทุ่งเล่นเอาใจเขียนมวยเพราะขลุ่ยเป็นคนชอบคุยอ้อยาศัยดีกับพวกเขียนมวย มีขอเพลงมากในสมัยขลุ่ยชอบมีเขียนเดินมาขอเพลงลูกทุ่งบ่อยๆ มาให้เงินบ้างเวลาเขียน (ฉลอง เอี่ยมสอาด, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2557)

ร้อยตรีฉลอง ได้กล่าวถึงการบรรเลงในของแต่ละคนซึ่งจะมีความต่างกันไป ซึ่งก็ทำให้เกิดความหลากหลายในแต่ละครั้งของการทำงาน ซึ่งบางคนอาจจะมีลักษณะการบรรเลงที่คล้ายกันเช่นจำลีบเอกทิวี่ กับจำลีบเอกอนันต์ ซึ่งเป็นเหมือนครูศิษย์ซึ่งคอยสอนให้แก่กัน ในการบรรเลงแต่ละครั้งจะมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งร้อยตรีฉลองได้อธิบายว่า

เขียนมวยฟังเพลงออกหมดเหตุการณ์ในช่วงที่ทำอยู่ช่วงของขลุ่ยก็มีวันเสาร์จะมีเล่นสองรอบ พอหมดรอบแรกขลุ่ยออกไปนั่งกินข้าวสังสรรค์ด้านหน้าสนาม พอมวยด้อยไปแล้วก็ยังไม่เข้ามาเป่าเลยต้องเปิดเทปแล้วกลองฉิ่งก็ตีทับเทปไป เขียนมวยรู้วันนั้นเลยโดนเขียนมวยใหญ่ใหญ่เลย เพราะคนสมัยก่อนจะสนิทกับทางวงปีมวยมาก จะเอาน้ำจะกินอะไรก็หามาให้โดยจะแลกเปลี่ยนคือการขอเพลงที่ตัวเองชอบกันมามาก แต่ในช่วงพักหลังที่ขลุ่ยเป่าเพลงลูกทุ่งและเขียนมวยมาสนใจวงดนตรีมากเป็นพิเศษ ยุคนั้นเป็นยุคหลังของเสธ.ชาย เป็นนายสนามมวยแล้ว ก็มีเจ้าหน้าที่ในสนามมาขอให่วงดนตรีปีมวยไม่จำเป็นอย่าออกเพลงลูกทุ่ง ลูกกรุง มากนักพร้อมทั้งมีโปรโมเตอร์ชื่อทรงชัย ก็ได้ขอร้องมายังทางวงด้วยเช่นกันเพราะอาจจะทำให้จุดสนใจที่มวยจะกลายเป็นดนตรีแทน จึงมาถึงปัจจุบันที่บางวันที่มีเขียนมวยที่สนิทกันก็ยังมาขอเพลงบ้าง

นานๆที ถ้าไม่มากมายนักสมพงษ์กับเพย เขาก็จะเป่าให้บ้างตามโอกาส สมัยที่ พี่ช้อยก็ได้ถามความรู้เขาสมัยตีฉิ่งว่าเราจะเข้ากลองตอนไหนของเพลงสระระหมา พี่ช้อยตอบว่าให้เข้าไปในช่วงที่ปีโหนดลอยเสียงขึ้นต้นสัณนิทกลองก็ตีเข้าจังหวะได้เลย (ฉลอง เอี่ยมสอาด, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2557)

ในการบรรเลงเขียนมวดยจะมีส่วนบ้างในการขอเพลง ยิ่งถ้าวันใดเกิดการผิดพลาดทางเทคนิค ทางเขียนมวดยก็จะฟังการบรรเลงของวงปีมวดยออกเช่นกัน เพลงที่ใช้บรรเลงของนักดนตรีปีมวดยสนามมวดยลูมินีคือครูสมพงษ์ ภูธร นั้นผู้วิจัยได้สอบถามถึงการคัดเลือกเพลงที่นิยมใช้หรือสำเนียงเพลงที่ใช้ว่าปรากฏแบบไหน โดยการคำสัมภาษณ์ครูสมพงษ์ ภูธร มีดังนี้

สำหรับเพลงที่ใช้ในการเป่าประกอบมวดยไทยของครูเองก็คือ ตอนไหว้ครูก็เป่าเพลงโยน พอเขาเสร็จจากไหว้ครูเริ่มชกยกที่ 1 ก็เป่าเพลงแขกเจ้าเซ็น ต่อมาก็เข้ายกที่ 2 ถึงยกที่ 5 ครูก็จะเลือกเพลงสำเนียงแขกมาเป่าโดยส่วนมากเพราะเข้ากับจังหวะของกลองได้ง่ายและก็สนุกสนาน เพราะบางช่วงบางตอนมวดยชกกันไม่ค่อยหน้าสนใจเท่าไร แต่จะไม่ออกเพลงลูกทุ่งเพราะไปรโมเตอร์เขาอยากให้บรรเลงแบบไทยๆ บางครั้งถ้าเป่าลูกทุ่งให้ มวดยไม่สนุกจะทำให้พวกเขียนมวดยหันมาสนุกกับเราเกินไปและไม่สนใจมวดย อาจทำให้ไปรโมเตอร์เขาไม่พอใจ ส่วนเพลงสำเนียงแขกที่ครูชอบเอามาเป่าก็มี เพลงแขกกะเร็ง เพลงในระบำกวาง เพลงแขกอุลิต เพลงแขกสาดายง เพลงแขกอามัด เพลงแขกเชิญเจ้า เพลงแขกไทร เพลงแขกหนึ่ง เพลงแขกยิงนก เพลงสร้อยแขกลพบุรี เป็นต้น ส่วนถึงยกที่ 5 เหลือเวลาอีก 1 นาที ครูก็จะเป่าเพลงเชิด เพื่อให้หมั้นเจ้าอารมณ์ขึ้นมา โดยในแต่ละคู่พอจบการชกจะมีเวลาขอการได้พักคือ พักระหว่างคู่ประมาณ 1 นาที ส่วนพักระหว่างยกจะมีเวลาให้ได้พักประมาณ 2 นาที (สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากข้อความข้างต้นจะสามารถบอกถึงแบบการบรรเลงของครูสมพงษ์ ภูธร ว่าจะเริ่มเป่าปี่ชวาประกอบมวดยในช่วงเวลาของการไหว้ครู โดยจะเป่าเพลงโยน ในสระระหมา ซึ่งครูสมพงษ์ยึดหลักตามโบราณที่เป็นมา หลังจากนั้นพอถึงเริ่มชกในยกที่ 1 ครูสมพงษ์จะบรรเลงด้วยเพลงแขกเจ้าเซ็น ตามธรรมเนียมอีกเช่นกัน ซึ่งพอมาถึงในยกที่ 2 3 4 และ 5 จะใช้เพลงที่มีสำเนียงแขกซึ่งส่วนมากจะมีอัตราจังหวะชั้นเดียวและสองชั้น โดยบทเพลงที่ครูใช้จะสลับสับเปลี่ยนกันไปจน

หมดหน้าที่ในแต่ละวัน โดยครูจะไม่นิยมเป่าเพลงลูกทุ่งเพราะเพื่อไม่ให้เซียนมวยหรือผู้ชมสนใจแต่ในตัวดนตรีอาจทำให้เจ้านายไม่พอใจได้ หลังจากที่เริ่มยก 5 ได้ครบ 2 นาที ครูสมพงษ์ จะเป่าเพลงเชิด ตามขนบธรรมเนียมโดยเพลงเชิดนั้น ส่วนหนึ่งมีอัตราจังหวะและทำนองที่ดูเร่งเร้า จะทำให้นักมวยและผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วม ตื่นเต้น ไปกับมวยที่กำลังชกอยู่ ซึ่งเพลงสำเนียงแขกที่ครูสมพงษ์ ภูธร นิยมใช้บรรเลงเสมอๆมีดังต่อไปนี้

เพลงแขกกะเร็ง

เพลงแขกอุลิต

เพลงแขกสดาบง

เพลงแขกอามัด

เพลงแขกเชิญเจ้า

เพลงแขกไท

เพลงแขกหนึ่ง

เพลงแขกยึงนก

เพลงสร้อยแขกลพบุรี

ในการบรรเลงเป่ามวดยี่ลุ่มพินี้จะใช้ทักษะจากความชำนาญโดยที่จะเป็นการบรรเลงซึ่งจะต้องอาศัยการสังเกตสุขภาพแวดล้อมด้วย โดยครูสมพงษ์ ได้อธิบายดังต่อไปนี้

เวลาเป่าปี่จะมีไมค์วางไว้หน้าปี่เลย เราก็ตั้งปี่เข้าออกกับไมค์ได้ตลอดเวลา พอเวลาที่มวยถึงจุดช่วงเร้าอารมณ์เราก็เลือกเพลงที่สนุก เน้นเสียงปี่ให้ดัง เพราะเซียนในนั้นจะเริ่มไวววยเราก็เร้าให้เวลานั้นสนุกยิ่งขึ้น หรือถ้าเวลามวยบางคู่สู้กันมากต้องตัดสินยกสุดท้าย ครูก็จะพยายามหาเพลงที่จังหวะสนุกเข้ามาเพิ่ม แล้วก็จะเน้นช่วงท้ายที่เป็นเชิดให้เสียงปี่ดังขึ้นอีกเพื่อที่จะทำให้นักมวยกระตุนที่อยากจะสู้กัน (สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากการที่ครูสมพงษ์ ได้บอกกลวิธีในการเป่าเป่ามวดยี่มาแล้วนั้นก็สามารถบอกให้เห็นถึงการมีความชำนาญต่องานที่ทำ ซึ่งมีเทคนิคของการคัดเลือกเพลง หรือเทคนิคของการใช้วิธีตั้งปี่ขวาเข้าออกจากไมค์เพื่อให้เพิ่มความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 62 ครูสมพงษ์ ภูธร ขณะเป่าปี่ชวาสาธิตกลวิธีการเพิ่มน้ำหนักเสียงกับไม้ค้

ดังนี้

บทเพลงในการเป่าปี่ชวาประกอบมวยไทยของครูลำเพย ลำอางค์ นั้น ครูได้ให้ข้อมูลไว้

เพลงที่ใช้เป่าประกอบมวยต้นแรกก็ต้องเป่าเพลงโยน หลังจากนั้นพอเขาไหว้ครูกันเสร็จก็จะเป่าเพลงแขกเจ้าเซ็น ในยกที่ 1 ที่จริงสามารถเป่าแขกเจ้าเซ็น ได้ทั้งหมดจนถึงยก 5 แล้วค่อยออกเชิดก็ได้ แต่ครูกับพี่พงษ์ จะออกพวกเพลงแขกในช่วงของการเป่ายกที่ 2 ถึงยกที่ 5 สองนาที่แรก เพราะทำให้การเป่าหน้าฟัง เราไม่เบื่อพวกเขียนก็ไม่เบื่อ บางครั้งเขียนก็ขอเพลงบ้างก็เป่าให้ฟังบ้าง แต่พวกเพลงลูกทุ่งไม่ค่อยเป่าให้ เพราะเดี่ยวโปรโมเตอร์จะว่าเอาได้เพราะเขียนจะมาสนุกกับเรา ไม่สนุกกับมวย คนที่ชอบเป่าออกเพลงลูกทุ่งก็พี่ชลุ่ย เขารู้จักคนเยอะ เขียนชอบขอเพลงเขาก็เป่าให้บ่อยๆ แต่พวกเพลงที่คนทั่วไปรู้จักเช่น เพลงค่างควากินกล้วย ก็จะไม่เป่าให้ได้สำหรับครู (ลำเพย ลำอางค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากข้อความข้างต้นก็ทำให้เห็นถึงว่าครูลำเพย ลำอางค์ จะมีลักษณะการเป่าซึ่งเป็นแบบแผนของปี่มวยคือเริ่มต้นด้วยการเป่าเพลงโยนในสระหระหมา ประกอบขณะที่นักมวยกำลังไหว้ครู พอถึงช่วงเวลาของเข้าสู่ยกที่ 1 ครูจะเป่าเพลงแขกเจ้าเซ็น ในยกที่ 2 ถึง 5 ครูจะเลือกใช้เพลงสำเนียงแขกที่มีอัตราจังหวะ 2 ชั้นและชั้นเดียวในการบรรเลงประกอบ ถึงที่สุด ในยกที่ 5 หนึ่งนาที่สุดท้ายครูจะใช้เพลงเชิดในการบรรเลงเป็นอันจบการบรรเลงในมวย 1 คู่ ในเรื่องของการเป่า

เพลงนอกเหนือจากเพลงไทยเดิมสำเนียงแขกในอัตราจังหวะต่าง ๆ นั้น จะมีเพลงเช่นเพลงลูกทุ่ง หรือเพลงที่เขียนมวยรู้จัก ซึ่งจะแล้วแต่โอกาสในการเป่าบรรเลงให้แต่ไม่ตลอดนักเพราะครูลำเพย มีความเกรงใจนายสนามมวยและโปรโมเตอร์ ซึ่งบทเพลงที่เป็นลูกทุ่งนั้นมีเขียนมวยรู้จักมากมาย แต่อาจจะทำให้เกิดการไม่สนใจในมวยที่ชกได้ถ้ามวยรู้สึกไม่สนุก จึงทำให้ครูลำเพย เลือกที่จะเป่า เพลงไทยเดิมเป็นที่รู้จักเช่น ค่างควากินกล้วย เป็นต้น

ภาพที่ 63 ภาพเปรียบเทียบการจัดรูปแบบวงเป่ากลองของสนามมวยลุมพินี ที่สนามมวยลุมพินีเก่าสวนลิมพินี และสนามใหม่รามอินทรา

กลวิธีในการเป่าปี่ชวาของครูลำเพย สำอองค์ ประกอบการชกมวยนั้นครูได้ให้ คำอธิบายเกี่ยวกลวิธีว่าดังนี้

ครูจะเป่าด้วยการใช้เพลงสองชั้น ชั้นเดียว ในเพลงสำเนียงแขกเป็นหลัก จากนั้นถ้าถึงเวลาที่มวยเข้าได้เข้าเข็มครูจะกระเียบตัวครูเองเข้าใกล้ไมค์ เพื่อให้เสียงที่ได้ยินดังขึ้น ทำให้นักมวยรู้ถึงการเร้าอารมณ์ของวงดนตรีปี่กลอง ซึ่งกลองก็จะตีกระทู้เพื่อให้จังหวะเร็วขึ้น สร้างความสนุกต่อคนดูและนักมวย ครูจะเป่าด้วยการเล่นเสียง ฮ่อ ในการเน้นให้ได้ยินชัด เพราะเสียง ฮ่อ จะเป็นเสียงที่ทำให้ปี่ชวาดูมีความหนักแน่นในการเป่ามากที่สุด (ลำเพย ลำอางค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากการได้รับคำอธิบายเรื่องกลวิธีของการเป่าปี่ชวาในการประกอบมวยไทยของครูลำเพย ลำอางค์ ซึ่งผู้วิจัยได้เห็นถึงความชำนาญในกลวิธีในเรื่องของการใช้ลักษณะทางกายโดยดึงปี่ชวาเข้าและออกจากไมค์ หรือการเน้นเสียง ฮ่อ ในการเป็นสิ่งที่ทำให้คนในที่นั้นรู้ถึงอารมณ์ร่วมที่สร้างโดยนักดนตรีปี่มวยที่เป่าอยู่ขณะนั้น โดยที่ที่มีการเร้าจังหวะและอารมณ์ของกลองแขกเข้ามาช่วยทำให้ในเวลานั้น บทเพลงและการชกมวยไทยมีการสอดคล้องกันไปในทิศทางเดียวกันต่อมา จำสิบเอกอนันต์ ดำนิล ได้อธิบายถึงกลวิธีการเป่าปี่ชวาในการเป็นนักดนตรีปี่มวยที่สนามมวย ลุมพินีไว้ว่าดังนี้

เพลงที่ใช้ในการเป่าปี่มวยก็จะเริ่มที่เพลงโยน ต่อด้วยเพลงเจ้าเซ็น ส่วนใหญ่ครูจะได้พวกเพลงลิเกเยอะสมัยก่อนทำลิเกคู่กับปี่มวย เลยชอบเอาเพลงในลิเกตอนช่วงพันดาบของลิเกมาเป่า ถ้าดูว่ามวยสนุกสู้กันสู้สีกี่จะเป่าอัดไมค์ ตอนสมัยตีฉิ่งตีกลองพอถึงเวลาช่วงมวยเข้าได้เข้าเข็ม ถ้าได้ตีกลองตัวเมียก็จะตีกระทู้เสียงให้ดังมากขึ้น เพลงลูกทุ่ง ลูกกรุงที่ดังสมัยนั้นหรือไม่กี่เพลงไทยเดิมเช่นค่างควากินกล้วยจะเป่าบ่อยๆ เพราะถ้ามวยไม่สนุกเขียหรือคนดูที่มาอยู่ในสนามมวยเขาจะได้ไม่เบื่อ แต่ถ้าจะเน้นก็คือเพลงสำเนียงแขกเป็นหลักที่จะเป่าบ่อยๆและเป็นปกติ (อนันต์ ดำนิล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

จากการได้รู้ถึงข้อมูลของจำสิบเอกอนันต์ ดำนิล ก็สามารถบอกถึงการเลือกเพลงที่ท่านใช้ในการเป็นนักดนตรีปี่มวยโดยจะปฏิบัติทำตามแบบแผนคือการเริ่มต้นที่เพลงโยนในสระหมาเมื่อถึงเวลายกที่ 1 ก็จะใช้เพลงแขกเจ้าเซ็น ต่อจากนั้นยกที่ 2 ถึง 5 จะใช้เพลงที่ตนเองถนัดและได้รับความนิยมในสมัยนั้นหรือเป็นเพลงที่ผู้คนรู้จักกันเช่น เพลงค่างควากินกล้วย เพลงลูกทุ่ง อย่างเพลงนึ่งหน่อง เป็นต้น แต่ก็จะมีเพลงไทยเดิมซึ่งเป็นสำเนียงแขกไว้เป็นหลักด้วย จากนั้น

จำลองเอกอนันต์ ดำนิล จึงอธิบายความถึงโอกาสที่ได้รับการทำงานที่สนามมวยอ้อมน้อยโดยมีลักษณะการเลือกเพลงบรรเลงที่ต่างจากสนามมวยลุมพินีดังนี้

มีโอกาสจากการทำงานที่ลุมพินีได้ไปทำงานที่สนามมวยอ้อมน้อย ด้วย อ้อมน้อยจะเป็นวงปี่กลองที่ไม่เน้นรูปแบบแบบแผนมากนัก ส่วนมากจะใช้เพลงรำวงหรือออกลูกทุ่งไปเลย กลองก็จะตีสามช่าบ้าง พรบไก่ชั้นเดียวบ้าง เพราะเขาให้อิสระ แต่ก็ยังเป่าเริ่มที่เพลงโยน ต่อด้วยเพลงแขกเจ้าเซ็น แล้วค่อยเป่าเพลงตามอิสระจนไปจบที่เพลงเข็ด (อนันต์ ดำนิล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

ส่วนตัวของจำลองเอกอนันต์ ดำนิล ได้กล่าวต่อเรื่องของโอกาสได้เป็นนักดนตรีปี่มวอยู่ที่สนามมวยอ้อมน้อย ซึ่งลักษณะการบรรเลงจะแตกต่างกันโดยสนามมวยอ้อมน้อยจะเน้นความสนุกสนานให้กับคนชมด้วยการมีการเป่าเพลงลูกทุ่งทั่วไปให้ประกอบมวไทยได้ ซึ่งจะแตกต่างจากสนามมวยลุมพินีที่จะเน้นถึงการเป็นหลักของแบบแผนในการบรรเลง

โดยส่วนตัวคุณพ่อจะชอบเป่าเพลงแม่เสลียง ซึ่งเป็นบทเพลงที่สำคัญต่อคุณพ่อ เพราะเพลงนี้คุณพ่อเป่าและมอบให้แก่คุณแม่ จึงในการทำงานทุกครั้งคุณพ่อจะเป่าเพลงนี้ตลอด ในแต่ละวันจะเล่นประมาณ 10 ถึง 11 คู่ เงินก็อยู่ที่ 150 บาท ไม่เกินนี้ โดยจะมีการเพิ่มเงินค่าตัวให้ถ้าวันใดเป็นมวที่ดังมีชื่อเสียง ใช้ระยะเวลาในการทำงานประมาณไม่เกิน 8 ปี สมัยนั้นค่าเงินของทางราชการจะได้น้อยกว่าของทางเอกชน ซึ่งในการทำหน้าที่ครั้งหนึ่งจะได้เงินพันกว่าบาทในการทำงานที่สนามมวยของเอกชน ถ้าด้านเงินพิเศษสินน้ำใจจากเซียนมวก็จะมีมาบ้างจากการคอยส่งสัญญาณได้เปรียบเสียเปรียบของนักมวให้กับเซียนได้รับรู้ เพราะก่อนจะเข้าเวทีมวเกือบทุกวันก็จะมีตั้งวงทานอาหารก่อนบรรเลงซึ่งเซียนมวที่สนิทกันก็จะเป็นเจ้ามือให้อยู่บ่อยครั้ง ในยุครุ่งเรืองที่คุณพ่อทำอยู่ที่ลุมพินีคือยุคของนายสนามมวยชื่อพล.ต.ชลช คงสุวรรณ ซึ่งเงินที่ได้รับพิเศษจะเยอะมาก (เจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2557)

ร้อยเอกสุชาติ หอมจันทร์เจือ จะมีเพลงซึ่งเป็นเพลงที่ใช้ประจำคือเพลงแม่เสีียงในการเป่าปี่มวญ และมีข้อมูลสำคัญต่อไปนี้คือ

คุณพ่อจะมีทักษะในการเป่าด้วยวิธีการบอกหรือส่งสัญญาณให้นักมวญหรือแม้กระทั่งเขียนมวญยิ่งในยกที่ 5 จะมีการเร่งให้นักมวญสู้กัน ส่วนตัวคุณพ่อจะชอบเป่าเพลงลูกทุ่งด้วยเนื่องจากสนิทกับเขียนมวญเป็นอย่างมาก เขียนมวญจะมีการขอเพลงบ้างที่เคยไปกับคุณพ่อก็มีครั้งหนึ่ง เขียนมวญขอเพลงกระบี่ไร้เทียมทาน ท่านก็สามารถเป่าให้ได้หรือถ้าไม่ขอเพลงคุณพ่อเห็นว่าบรรยากาศมวญไม่สนุก ก็จะเป่าให้เกิดความครื้นเครงในนั้น โดยช่วงนั้นคุณพ่อจะทำงานในวันอังคาร วันศุกร์ วันเสาร์ ที่สนามมวญลุมพินี แต่ในสมัยนั้นที่สนามมวญราชดำเนินได้มีการทาบตามให้คุณพ่อไปเป่าด้วยเนื่องจากชอบในฝีมือการเป่าปี่มวญของท่าน ส่วนที่สนามมวญอ้อมน้อยก็ได้ไปด้วยจากการชักชวนของครูอนันต์ ซึ่งการรับงานตอนนั้นจะสลับกับครูอนันต์ ซึ่งช่วงนั้นครูอนันต์จะเป่าปี่สนามมวญหลายที่คือที่สนามมวญอ้อมน้อย สนามมวญลุมพินี สนามมวญช่อง 7 ซึ่งสองท่านจะคอยหมุนเวียนกัน (เจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2557)

ผู้วิจัยได้รับข้อมูลเพิ่มเติมจากจำสิบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ซึ่งเป็นผู้บรรเลงกลองแขกให้กับวงดนตรีปี่มวญคนปัจจุบันดังนี้

ในสนามมวญลุมพินีช่วงที่ครูช้อยหรือครูทวิเป่า ตอนยังไปแทนอยู่เขาจะบรรเลงเพลงชั้นเดียว สองชั้น สำเนียงแขก หรือบางทีก็ออกเพลงตามไหวพริบของคนเป่า มาช่วงที่ช้อยเข้ามาเขาชอบเป่าเพลงลูกทุ่ง ลูกกรุงบ่อย ก็เคยโดนนายเตือนมาครั้งหนึ่งเพราะทางโปรโมเตอร์เห็นว่าคนดูไม่สนใจมวญ แต่ไปสนุกกับวงปี่มวญจึงทำให้โดนเตือน หลังจากนั้นคนเป่าก็พยายามเป่าให้อยู่ในกรอบของดนตรีไทยไม่ค่อยออกเพลงลูกทุ่งหรือเพลงสมัยใหม่มากนัก มีช่วงบางครั้งคนเป่าไม่ทันทำให้ต้องเปิดเสียงวงปี่กลองขึ้นมาก่อนแล้วคนกลองฉิ่งที่เหลือก็ตีทับแก้ขัดไป แต่ที่ไหนได้พวกเขียนมวญฟังรู้แล้วว่าไม่เล่นดนตรีสดก็ทำให้เขียนให้กันใหญ่ วันนั้นโดนตำหนิจากนายมาด้วย แต่ถ้าบางครั้งถ้าเขียนที่เป็นผู้ใหญ่จะขอเพลงเขาก็จะขอเพลงพวก ม้าย่อง ค้างคาวกินกล้วย ก็จะเล่นให้บ้างเพราะเป็นเพลง

ไทยเดิม เวลาบรรเลงเดี่ยวนี้ถ้าไม่ได้ยินเสียงปี่กลอง นายสนามก็จะสั่งคนให้มาที่ห้องเครื่องเสียงเพื่อนมาจัดการทำให้ดีขึ้น เพราะเสียงปี่กลองจะดังไปในห้องของนายด้วย (วิบูลย์ อรุณสุขโช, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2557)

ในยุคของร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด ได้ปรากฏคนปีในยุคแรกมาทั้งสองท่านคือ จำสิบเอกซ้อย เพิ่มผล และจำสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ โดยจำสิบเอกวิบูลย์ได้ให้ข้อมูลถึงลักษณะการบรรเลงของนักดนตรีปี่มวยของแต่ละคนโดยที่มีความแตกต่างกัน จำสิบเอกทวีและจำสิบเอกซ้อย จะมีบรรเลงในบทเพลงที่อยู่ในสำเนียงแขก อัตรารจังหวะสองชั้นและชั้นเดียว ส่วนร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ก็จะมีบรรเลงเพลงลูกทุ่งด้วยตามแต่โอกาส

ภาพที่ 64 จำสิบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโช

ในข้อมูลของทางด้านจำสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ผู้วิจัยได้รับข้อมูลดังกล่าวมาจาก ร้อยเอกสมนึก แสงอรุณ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของท่านดังนี้

ในสมัยตอนที่ครูยังเป็นนักเรียนดุริยางค์ พ.ศ. 2532 อยู่那儿
ครูเสนาะได้ให้คำแนะนำครูไปฝากตัวกับครูทวี ขอเป็นลูกศิษย์เรื่องการเป่าปี่ชวา

ครูทิวท่านเรียนมากับครูเทียบ ถือว่าครูทิว เป็นคนสอนปี่ชวาคนแรกให้ครูเลย เวลาพักเที่ยงตอนสมัยเป็นนักเรียนก็จะเดินขึ้นวงดนตรีไทย ไปต่อกับครูทิว บางครั้งครูทิวก็จะพาไปนั่งดูท่านเป่าด้วยที่สนามมวยลุมพินี คอยบอกคอยสอน ในสนามมวยนั้นเลย ครูเขาจะให้ลองเป่าด้วยในบางครั้ง ในการสอนของครูทิว ท่านจะสอนว่าในการเป่ามวายนั้นจะต้องเป่าเสียงให้เข้มแข็งปี่ชวาถ้าปิดหมด ที่เรียกว่าเสียงฮ้อ ให้เสียงที่ออกมานั้นเต็มมีเสียงที่ดังกังวาน เพราะในเวลาเป่า ช่วงเพลงโยนตอนที่ไหว้ครู จะเป็นช่วงของการเป่าที่เน้นในการเป่าแบบลอยไม่ เน้นต้องลงตามจังหวะเสียทีเดียว ส่วนพอนักมวยไหว้ครูเสร็จแล้วก็จะใช้เพลง แหกเจ้าเซ็นในการเป่ายกที่ 1 ส่วนยกที่ 2 ถึง 5 จะเป่าเพลงแขกเจ้าเซ็นต่อไปยัน จบเลยก็ไม่ผิด เพียงแต่ว่าในการบรรเลงแต่ละครั้งจะมองดูว่าเราไม่ค่อยได้เพลง ก็ให้พยายามหาเพลงพวกสำเนียงแขก เพลงภาษา หรือเพลงอัตร่าจังหวะสอง ชั้น ชั้นเดียว มาบรรเลงประกอบอีกที่ ส่วนจนยกสุดท้ายเหลือ 1 นาทีก็ให้เป่า เพลงเชิดเป็นอันจบหน้าที่หนึ่งคู่มวย (สมนึก แสงอรุณ, สัมภาษณ์, 1 มิถุนายน 2557)

ภาพที่ 65 ร้อยเอกสมนึก แสงอรุณ

จากการข้างต้นทำให้เห็นถึงลักษณะในการเลือกเพลงของจำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ ซึ่งท่านจะเลือกเพลงในการบรรเลงประกอบมวยไทยซึ่งจะใช้เพลงสำเนียงแขก อัตราจังหวะสองชั้น และชั้นเดียว หรือใช้เพลงแขกเจ้าเขินได้ทั้งหมดตั้งแต่ยกที่ 1 ไปจนถึงยกที่ 5 ก็สามารถทำได้ เพียงแต่ในการบรรเลงเพลงเดี่ยวซ้ำกันหลายๆครั้ง ก็เกิดความเบื่อหน่ายในการบรรเลงจึงทำให้จำสืบเอกทวิ ผู้ซึ่งมีความสามารถสูงในการเป่าปี่จึงได้แนะนำและบอกกับร้อยเอกสมนึก ถึงหลักและวิธีการเลือกเพลงมาบรรเลงประกอบมวยไทย

4.3 สถานภาพนักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุมพินี

ในการให้ค่าตอบแทนในแต่ละวันของสนามมวยลุมพินีนั้น จะมีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายวันโดยจะมีการให้เซ็นชื่อในการรับค่าตอบแทนหลังจากที่ปฏิบัติหน้าที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยผู้วิจัยได้ทำการสอบถามครูสมพงษ์ ภู่อสร ได้ความดังนี้

ค่าตัวที่ได้ในสนามมวยเขาเรียกว่าเบี้ยเลี้ยง เบี้ยเลี้ยงนี้จะไม่ได้ไม่เท่ากันในแต่ละคน ยกตัวอย่างครูเป็นพลเรือนแบบครูจะได้เงินเบี้ยเลี้ยงเท่ากับทหารที่มียศตั้งแต่ชั้นประทวนลงมา คือจะได้ 300 บาทต่อครั้ง สมัยยุคที่ครูเข้ามาทำครั้งแรกก็ราคานี้แล้ว แต่ถ้าอย่างร้อยตรีรองลงเขายศสูงกว่าชั้นประทวน ก็จะได้ 440 บาท แต่ที่ครูตกลงกับคนปีด้วยกับกับลำเพย คือที่จริงสนามเขาจะต้องมีสมาชิกในวง 5 คน แต่ที่นี้ถ้ามากันสองคนปีก็จะทำให้เงินที่ได้มันน้อยก็เลยตกลงกันรับผิดชอบไปคนละวัน ก็จะได้เงินประมาณวันละ 600 บาท ส่วนคนฉิ่งคนกลองก็จะได้ 300 บาทตามระเบียบสนาม แต่ก็ต้องแลกกับการเหนื่อยเพราะแต่ละวันมีหลายคู่ (สมพงษ์ ภู่อสร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากข้อความข้างต้นจะแสดงให้เห็นถึงการรับค่าตอบแทนซึ่งราคา 300 บาทนี้ก็จะมีมาในระยะเวลาอันยาวนานแล้วซึ่งจะแบ่งระดับการได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงจากยศตำแหน่งในปัจจุบันด้วย แต่สิ่งที่ครูสมพงษ์ ภู่อสร ได้อธิบายไว้เพิ่มเกี่ยวกับการได้รับเงินพิเศษนั้นนั้นมันมีดังต่อไปนี้

ในสนามมวยลุมพินีเขาจะมีการให้เงินพิเศษ ซึ่งเป็นเงินที่เรียกว่าเงินเท่า ซึ่งเงินในแต่ละครั้งเขาจะได้รับการสนับสนุนจากโบรโมเตอร์ในการจ่ายเงินค่าตัวของพนักงานทั้งหมดตามรายชื่อที่ส่งไป โดยทางสนามมวยกับโบรโมเตอร์เขาใช้วิธีการให้เงินเพิ่มพิเศษขึ้นมาจากเงินประจำที่ได้อยู่แล้ว โดยจะสังเกตได้ว่าถ้าวันไหนมีมวยคู่ที่มีชื่อเสียง เขียนมวยให้ความสนใจพนักงานทั้งหมดก็จะได้เงินเพิ่ม ก็ถ้าเก็บค่าบัตรได้ถึง 1 ล้าน ไม่เกินล้าน 2 แสน ก็จะได้เงินค่าเท่า

พิเศษเพิ่มมาจากค่าเบี้ยเลี้ยงประจำอีก 200 บาท ถ้าเก็บค่าบัตรเข้าชมเกิน 1 ล้าน 2 แสนบาท ก็จะได้เพิ่มเป็น 400 บาท ถ้าถึง 2 ล้านบาท ก็จะได้เพิ่มเป็น 700 บาท ถ้าเก็บเงินได้ถึง 3 ล้านบาท ก็จะได้เพิ่มเป็น 1200 บาท โดยค่าตัวของคนปีเดิมก็ 600 บาท ก็บวกเท่าไปตามที่บอก ซึ่งระบบเท่าแบบนี้มีมานานมากแล้วแต่ เพิ่งมาเพิ่มเงินเท่าให้สูงขึ้นก็ 4 ปีมานี้ อยู่ในสมัยของนายสนาม มวยพลตรีสุรไกรนี่ละ (สมพงษ์ ภู่อสร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากข้อความข้างต้นทำให้เห็นถึงการเอาใจใส่ของทางสนามมวยซึ่งมีต่อพนักงานซึ่งเป็นการกระตุ้นเพิ่มขวัญกำลังใจในการทำงาน โดยที่ครูสมพงษ์ ได้อธิบายโดยละเอียดจากจากรับเงินของการปฏิบัติหน้าที่นักดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินี โดยการได้รับเงินของนักดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินีในปัจจุบันสรุปได้ต่อไปนี้

ตารางค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานในสนามมวยลุมพินี

ยศ	เบี้ยเลี้ยง	ยอดรวมบัตร	เงินพิเศษ
พลเรือนและทหาร ตั้งแต่ชั้นประทวน	300 บาท	ไม่เกิน 1 ล้าน 2 แสน	200 บาท
		1 ล้าน 2 แสนขึ้นไป	400 บาท
		2 ล้านขึ้นไป	700 บาท
		3 ล้านขึ้นไป	1200 บาท
ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป	440 บาท	เงินพิเศษจะได้เท่ากันทั้งสนาม	

นายสนามมวยลุมพินีซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อพนักงานในทุกๆตำแหน่งอย่างมาก มีมาทั้งสิ้นถึงปัจจุบันก็จำนวน 19 ท่าน ซึ่งในตำแหน่งนี้ของนายสนามมวยลุมพินีนั้น ก็จะเป็นตำแหน่งเจ้ากรมสวัสดิการทหารบก ซึ่งจะมีหน้าที่คุมสนามมวยลุมพินีด้วย โดยปัจจุบันนายสนามมวยคือ พลตรีสุรไกร จัตตุมาศ ซึ่งครูสมพงษ์ ได้กล่าวถึงท่านว่า

พลตรีสุรไกร ท่านเป็นผู้บังคับบัญชาที่ดี ดูแลลูกน้องทั่วถึงเงินค่าเท่าปัจจุบันนี้ที่ท่านเป็นผู้ปรับให้ กลองแขกแต่ก่อนก็ไม่ได้มีเป็นของสนามมวยลุมพินีเอง ใช้ยี่มของกองดุริยางค์ทหารบกเอา ซึ่งพอเย็นเรื่องขอซื้อกลองแขกท่านก็อนุมัติทันที แล้วท่านมีความสนิทสนมกับหัวหน้าวงร้อยตรีฉลอง เอี่ยม

สอาด จึงทำให้ท่านไม่ทอดทิ้งวงปีกลอง สังเกตได้จากตู้โชว์ก่อนที่เธอเดินเข้ามาในสนาม เป็นตู้ที่เขาเขียนว่าอุปกรณ์ชกมวยไทย ตู้นี้บอกว่าคุณอุปกรณ์การชกมวยก็มีปีชวาเลาหนึ่งวางไว้ด้วย ก็บอกได้เลยว่าท่านให้ความสนใจกับวงดนตรีปี่มวามาก (สมพงษ์ ภู่อสร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

ภาพที่ 66 ตู้โชว์เก็บอุปกรณ์มวยที่สำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากข้อความข้างต้นพบว่าทางสนามมวยลุมพินีได้ให้การสนับสนุนกับวงปีกลองเป็นอย่างดีจากการรู้จักสนิทสนมกับหัวหน้าวง ซึ่งกลองแขกเป็นของสนามมวย และสร้างตู้อุปกรณ์สำคัญของมวยไทยโดยซึ่งในยุคพลตรีสุรไกร ในปัจจุบันก็เป็นยุคหนึ่งซึ่งนายสนามมวยให้การสนับสนุนวงปีกลองเป็นอย่างดี

อาชีพนักดนตรีปี่มวซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้จากสนามมวยที่มีชื่อเสียงคือสนามมวยราชดำเนิน สนามมวยอ้อมน้อย และสนามมวยลุมพินี ซึ่งในส่วนของครูสมพงษ์ นั้นท่านสามารถบอกและอธิบายความสำคัญพร้อมทั้งความรู้สึกของการเป็นนักดนตรีปี่มวไว้ว่า

อาชีพนักดนตรีปี่มวนี้ทำให้ครูได้มีประสบการณ์ต่างๆเพิ่มขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกที่เป่ามวยโชว์แถวพัฒน์พงษ์ แล้วก็มาเป่าที่ลุมพินี จากนั้นไปเป่าที่ราชดำเนิน และมีอยู่ช่วงหนึ่งครูก็เป่าที่ช่อง 7 งานปี่มวอายุอาจมองว่าหนักแต่ครูสนุก

ได้ออกมาเจอเพื่อนๆ พี่ๆ ที่สนิท สมัยครูเด็กๆ ครูบาอาจารย์สอนไม่ให้ดูถูกเงิน ถึงเงินจะน้อยก็ทำไปก่อน ครูก็ยึดคำครูไว้เสมอ บางวันได้เงินค่าเช่าพิเศษบ้างก็ถือว่ากำไร แต่ถ้าวันไหนไม่ได้ก็ไม่มีปัญหาเพราะครูเป็นนักดนตรีอาชีพ อย่างไรก็ตามก็ต้องทำ รางวัลของปีมวยก็มีด้วย ได้ชื่อเสียง แข่งของมหิดลเป็นผู้จัดแข่งกันที่อ้อมน้อย อันนั้นได้ที่ 1 ส่วนที่นายสนามมวยเขาส่งทีมของลุมพินีไปแข่งอันนั้นก็ได้รับรางวัลที่ 2 การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัด รางวัลพวกนี้ก็ทำให้ครูมีคนรู้จักเพิ่มขึ้น สามารถบอกต่อวิธีการเป่าปีมวยให้เด็กๆ ลูกศิษย์ที่สนใจได้สืบทอดต่อไปได้ด้วย (สมพงษ์ ภูธร, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากข้อความข้างต้นจึงทำให้เห็นถึงความภาคภูมิใจที่ครูสมพงษ์ ภูธร มีต่อการเป็นนักดนตรีปีมวย ซึ่งครูมีเจตนาแน่วแน่ในการที่จะต้องการเผยแพร่ความรู้ทางด้านปีมวยเพิ่มยิ่งขึ้นไป โดยที่ต้องการให้คนรุ่นหลังสืบทอดศิลปะแขนงนี้เอาไว้

คำตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่นักดนตรีปีมวยในแต่ละครั้งของการทำงาน ครูลำเพยซึ่งได้ทำหน้าที่นักดนตรีปีมวยเป็นเวลา 21 ปี ท่านจึงได้อธิบายถึงคำตอบแทนที่ได้รับตั้งแต่เริ่มแรกที่ท่านเข้ามาทำงานตรงนี้ว่า

ตั้งแต่พ.ศ. 2536 ครูเริ่มเข้ามาทำได้เงินตอนนั้นที่ 180 บาท แล้วขึ้นมาจนถึงปัจจุบันเป็น 300 บาท แต่คนปีใช้วิธีสลับกันมาทำงานเลยได้ค่าแรงสองเท่า เงินทางสนามจะจ่ายให้วันต่อวัน ในแต่ละนัดอาจได้เงินพิเศษเพราะเขาจะแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้พนักงานทุกคนในสนามมวยลุมพินีเพิ่มจากค่าแรงต่อวันบัตรแพงคนเยอะก็ได้เงินพิเศษเยอะ ส่วนค่าแรงนี้เขาเรียกว่าเบี้ยเลี้ยงระบบแบบทหาร ถ้าเก็บค่าบัตรได้เกินล้านสอง ได้เพิ่มไปเรื่อยๆ ถ้าค่าตัวประจำก็จะขึ้นมาทีละ 20 บาท (ลำเพย สำนางค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากการให้ข้อมูลของครูลำเพย ได้ความว่าในสมัยเริ่มแรกที่ครูเข้ามาเป็นนักดนตรีปีมวยที่สนามลุมพินี ครูได้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงเป็นจำนวน 180 ต่อวัน ซึ่งเงินเบี้ยเลี้ยงจะขยับมาปีละ 20 บาทตามระยะเวลาที่ครูทำงานตรงนี้ 21 ปี ซึ่งเงินค่าเบี้ยเลี้ยงปัจจุบันจำนวน 300 บาท จะอธิบายโดยตารางคือ

ลำดับค่าเบี้ยเลี้ยงของครูลำเพย สำอากค์ ที่ได้รับจากสนามมวยลุมพินีดังต่อไปนี้

ปีพุทธศักราช	เงิน/บาท
2536	180
2537	200
2538	220
2539	240
2540	260
2541	280
2542 ถึง ปัจจุบัน	300

จากตารางแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มค่าเบี้ยเลี้ยงตั้งแต่ครูลำเพย สำอากค์ ปฏิบัติหน้าที่ในสนามมวยลุมพินี ในการได้รับการสนับสนุนจากนายสนามมวยลุมพินีในแต่ละยุค ครูลำเพย สำอากค์ ได้อธิบายให้ผู้วิจัยโดยทราบว่าดังนี้

นายสนามมวยทุกคนจะให้เกียรตินักดนตรีทุกคนตลอด ในยุคปัจจุบันพลตรีสุรไกร ท่านให้เงินเปอร์เซ็นต์จากการขายบัตรเพิ่มขึ้น จากตอนแรกที่ครูเข้ามาสมัยแรกมีเหมือนกันคือมวยเงินล้านก็ถ้าได้เกินล้าน ก็ได้เงินพิเศษเลยทันทีเพิ่มจากเบี้ยเลี้ยงสองสามร้อย พอมายุคของพลตรีสุรไกร เปลี่ยนมาเป็นถ้าได้เงินค่าบัตรเข้าชมเกินในจำนวนเงินหนึ่ง ให้เพิ่มเท่าหนึ่ง แต่ถ้าขายบัตรได้มากขึ้นอีกตามเกณฑ์ เขาก็จะให้เพิ่มไปอีกซึ่งมาเปลี่ยนในสมัยพลตรีสุรไกร (ลำเพย สำอากค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากการที่ได้รับการอธิบายจากครูลำเพย สำอากค์ จึงเห็นได้ว่าในแต่ละยุคสมัยของ พล.ต.วรพงษ์ สัจจวรราชทรัพย์ ซึ่งในขณะนั้นเป็นนายสนามมวยลุมพินีคนที่ 11 อยู่ก็มีการใช้ระบบของการจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยงพิเศษจากการขายบัตรเข้าชมเรียกคือที่ขายบัตรได้มากในการแข่งขันนั้นว่า มวยเงินล้าน แต่ยังไม่ได้ตั้งกฎเกณฑ์แบบในสมัยนี้ที่มีการจ่ายตามชั้นลำดับจากรายได้การซื้อบัตรเข้าชมมวยไทยที่สนามมวยลุมพินี ด้านความประทับใจของครูลำเพย สำอากค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ได้ความดังนี้

ครูได้รับรางวัลจากการแข่งวงปี่กลอง งานนั้นไปตั้งมีพี่พงษ์ ร้อยตรี
ฉลอง จำเล็ก ร่วมวงอยู่ การได้มาทำงานที่สนามมวยลุมพินี ครูก็มีโอกาสได้ไป
มาเก่าก็เพราะไปเป่าปี่มวย ไปกับร้อยตรีฉลอง กับจำเล็ก ตอนนั้นไปกันผ่านทาง
แก้ว โค้ช ยุคนั้นเป็นโปรโมเตอร์มวยไทยที่ดังมาก ติดต่อกันไปส่วนตัวโดยไปกับวง
ปี่กลองเป่าประกอบชกมวยไทย กินอยู่ฟรีกับได้เงิน 5000 บาท ถือว่าเป็นการ
เที่ยวต่างประเทศของครูครั้งแรกๆ แล้วก็รางวัลของชีวิตที่ทำงานปี่กลองมา (ลำ
เพย สำอางค์, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2557)

จากข้อความข้างต้นที่ได้สัมภาษณ์ครูลำเพย สำอางค์ จะพบว่าครูมีความภาคภูมิใจใน
การเป็นนักดนตรีเป่ามวยซึ่งทั้งได้รับโอกาสในการไปประกวด ได้รับโอกาสไปเที่ยวต่างประเทศซึ่งครู
มีความภูมิใจอย่างยิ่ง โดยครูทิ้งท้ายไว้กับผู้วิจัยเกี่ยวกับรายได้ในการทำงานเป็นนักดนตรีเป่ามวยว่า

พ่อแม่สั่งมาให้อย่าดูถูกเงินน้อยไม่ให้ขี้เกียจหรือดูถูกเงิน อย่างที่สี
ลมวิลเลจ เงินน้อยก็จริงแต่ครูคือนักดนตรีอาชีพ มีอะไรให้ทำก็ต้องทำ ส่วนงาน
ที่พระพรหมครูก็ทำตึระนาดประกอบกับบ่นให้นักท่องเที่ยว สมัยก่อนยังเล่นลิเก
ด้วย ครูถือว่าครูยึดทางเดินนี้แล้วก็ต้องทำทุกอย่าง ที่สนามมวยได้จาก 180 ตาม
ว่าอยู่ได้ไหมก็อยู่ได้ถ้ารู้จักประหยัด สนามมวยก็มีเบี้ยพิเศษให้อีกด้วยครูเลยได้
เงินส่วนนั้นมาอีก เป่ามวยถือเป็นอาชีพที่ครูรัก (ลำเพย สำอางค์, สัมภาษณ์, 16
มกราคม 2557)

จากข้อความเกี่ยวกับงานต่างๆที่ครูลำเพย สำอางค์ ได้ผ่านการประกอบอาชีพมานั้น
ครูลำเพย ล้วนแต่มีความภาคภูมิใจในอาชีพของตนเอง ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เงินมากมายนักแต่ครูก็
สอนให้รู้จักการประหยัดและสอนให้ไม่ดูถูกอาชีพนักดนตรีซึ่งตนเองประกอบอาชีพนี้มาหลายปี
จากที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในส่วนข้างต้นไปจำสิบเอกอนันต์ ด่านิล จึงได้เล่าให้ฟังถึงเรื่องราวของ
การได้รับเบี้ยเลี้ยงในสมัยนั้นไว้ดังนี้

เริ่มแรกที่ครูไปแทนเขาตั้งเลยตอนนั้น 30 บาทค่าเบี้ยเลี้ยง สมัย
นั้นข้าวราดแกง 6 สลิ่ง ก๋วยเตี๋ยวหมู 3 บาท ก็ดีกว่าไม่มีงานพิเศษอะไรทำ เงิน
ในช่วงที่ผมทำค่าเบี้ยเลี้ยงมันก็ขึ้นมาเรื่อยๆไม่ได้หยุดนิ่ง ก่อนช่วงที่จะออกปี 36
ก็มีงานที่ช่อง 7 สีเข้ามาจากนายสมภพ ศรีสมวงศ์ ตอนนั้นเป็นนายสนามมวย

ช่อง 7 สี ติดต่อผ่านทาง พลโทวัฒน์ เกิดสว่าง ตอนนั้นเป็น ผบ.กองดุริยางค์ทหารบกให้จัดวงปี่กลองไปที่ช่อง 7 สี ครูก็เลยไปทำที่ช่อง 7 สีเที่ยวเดียวและออกจากลุมพินี วงปี่กลองที่ช่อง 7 สี ก็คือพวกที่ทำที่สนามมวยลุมพินีที่ฉลองเป็นหัวหน้าวงเหมือนเดิม เงินช่อง 7 ให้ดีกว่าตอนนั้นรับที่ลุมพินี เกือบๆ 200 บาทที่ช่อง 7 สีจ่าย เริ่มแรกที่ 300 บาท (อนันต์ ดำนิล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 67 บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ปี่กลองสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี
ของจำลองเอกอนันต์ ดำนิล

ในระยะเวลาของค่าเงินในส่วนของปีมวณั้น การทำงานที่สนามมวยลุมพินีจำลองเอกอนันต์ ดำนิล ได้รับเงินตั้งแต่ 30 บาทต่อวันจนมาถึงก่อนที่ทำงานออกจากสนามมวยลุมพินีที่ได้รับเบี้ยเลี้ยงตอนนั้นคือเกือบ 200 บาท โดยตอนแรกที่จำลองเอกอนันต์ ดำนิล ได้รับเงินของการเป็นมือฉิ่งของวงก่อน แล้วค่อยขยับมาทำหน้าที่เป็นนักดนตรีปีมวณ ซึ่งอยู่ในช่วงของการมีสนามมวยช่อง 7 สีได้ติดต่อหาบาทมให้วงดนตรีปี่กลองของสนามมวยลุมพินีมาทำหน้าที่ตรงนี้ โดยได้ยกทั้งชุดของนักดนตรีที่ลุมพินีมาบรรเลงที่นั่นทั้งหมด โดยเวทีมวยช่อง 7 สีจะทำการแข่งขันกันในวันอาทิตย์ซึ่งไม่ตรงกับการทำงานที่สนามมวยลุมพินีแต่อย่างใด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นของการเป็นนักดนตรีปีมวณที่สนามมวยลุมพินี

ในช่วง พ.ศ. 2538 ของยุคแก้ว โคซี่ มีชื่อเสียงเป็นโปรโมเตอร์ชื่อดังที่ประจำอยู่สนามมวยลุมพินี กับเสี่ยวหง่าว ตอนนั้นสองคนเขาจัดมวยไทยไปต่อยที่หมาเก้า ครูก็ได้ไปด้วยชุดนั้นที่ไปด้วยกันมีพี่ฉลอง จำเล็ก พี่สนั่น ครูเป่าปี ตอนนั้นไปอยู่เกือบอาทิตย์ กินอยู่ฟรีตอนที่ไปได้เงิน 5000 บาท เพลงที่ไปเป่า นอกเหนือจากแบบแผนก็จะเตรียมเพลงเจ้าพ่อเซี่ยงไฮ้ เพลงลอยกระทง เพลงที่พอจะมีคนรู้จักมากๆไปเป่า (อนันต์ ดำนิล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

ในการทำงานที่สนามมวยลุมพินีทำให้จำสิบเอกอนันต์ ดำนิล ได้มีโอกาสที่ดีในการได้ไปต่างประเทศกับวงดนตรีปี่กลอง โดยการติดต่อจากเซียนมวยที่มีชื่อในยุคนั้นคือแก้ว โคซี่ ซึ่งบ่งบอกให้เห็นว่าบทบาทของกลุ่มคนที่เป็นเซียนมวยในสมัยนั้น มีความสำคัญได้ยื่นโอกาสในการที่วงดนตรีปี่มว้ยได้ไปบรรเลงดนตรีประกอบมวยไทยที่ชกกันในต่างประเทศอีกด้วย

ภาพที่ 68 สมาชิกวงปี่กลองสนามมวยลุมพินีร่วมแสดงที่เกาะมาเก๊า

ถึงช่วงการปฏิบัติงานในแต่ละวันของจำสิบเอกอนันต์ ดำนิล ได้บอกเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเป็นนักดนตรีปี่มว้ยสนามมวยลุมพินีว่า

ในการทำงานที่สนามมวยลุมพินีจะมีบัญชีเซ็นชื่อทำงาน เพื่อเตรียมให้เงินเวลาเลิกงานไปปรับเงินที่ฝ่ายธุรการ สนามมวยลุมพินีจะจ่ายเป็นรายวัน

ส่วนแต่ก่อนเคยไปแทนที่ราชดำเนินเขาจะจ่ายเป็นรายเดือน ที่ทำงานที่สนามมวยลุมพินีมานานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ก็เพราะชอบมาสนุกได้เจอเพื่อนฝูง เวลาเขียนที่สนิทกันมาเจอก็ได้พบปะกินข้าวสังสรรค์กัน ตอนที่ทำอยู่ลุมพินีแต่ก่อน พลตรีสุรไกร เป็นพันโทเขามีหน้าที่มาดูแลวงปี่กลองด้วย ก็จะสนิทสนมกันเขาคอยดูแลวงปี่กลองเป็นอย่างดี ในยุคของช่วงนั้นจะมีเงินที่เรียกว่าเบี้ยเท่า เป็นเฉพาะศึกเงินล้านที่จะได้ ก็ถ้าเงินได้ระหว่างเกินล้านขึ้นไปจะได้เพิ่มจากค่าตัวอีก 200 ถึง 300 บาท ซึ่งเป็นแบบนี้ในสมัยครู (อนันต์ ดำนิล, สัมภาษณ์, 19 กุมภาพันธ์ 2557)

จากข้อความข้างต้นสามารถบอกได้ว่าจาสิบเอกอนันต์ ดำนิล มีความรู้สึกที่ดีในการมาปฏิบัติหน้าที่นักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุมพินี โดยการมาทำหน้าที่ท่านก็ได้พบปะ สังสรรค์มีความสนิทสนมกับผู้ร่วมงานและเขียนมวยรวมมถึงหัวหน้างานเป็นอย่างดี โดยได้รับค่าเงินพิเศษที่ได้จากการขายบัตรเพิ่มเท่าในแต่ละการแข่งขันซึ่งจะเพิ่มจ่าค่าตัวให้เป็นจำนวนเงิน 200 ถึง 300 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมีความสุขในการทำหน้าที่ตรงนี้แล้วรายได้ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ดี ในการเป็นอาชีพเสริมซึ่งต่อยอดให้ได้มีโอกาสในการทำงานต่างๆเพิ่มขึ้นต่อมา

ภาพที่ 69 วงดนตรีปี่กลองสนามมวยลุมพินี บรรเลงที่สนามมวยช่อง 7

โดยทางบุตรชายของร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสุขในการทำงานที่ได้รับไว้ว่า

คุณพ่อเป็นคนชอบสนุกการทำงานที่สนามมวยลุมพินี ถือเป็น เรื่องที่ท่านชอบเพราะได้พบปะเซียนมวยและเพื่อนร่วมงานที่ดี ถือเป็นความสุขทางใจที่ได้ทำพร้อมกับมีรายได้เสริมเข้ามาด้วย ซึ่งในช่วงหลังก่อนที่เลิกเป่าปี่ มวยตรงนี้คุณพ่อมิงานเข้ามาค่อนข้างเยอะ ประกอบกับลุงอนันต์ ท่านได้ออกไปก่อนหน้านั้นแล้วจึงจำเป็นต้องหาคนเป่ามาเสริม เลยพอดีกับลุงเพยได้รู้จักกันและขอมาทำงานด้วย เลยช่วงหลังได้ลุงเพยมาเป่าสลับกันกับคุณพ่อ โดยอย่างเช่น ถ้าคุณพ่อรับงานวันเสาร์ช่วงค่ำไว้ ก็จะมาที่ลุมพินีก่อนโดยที่ลุมพินีเริ่มบรรเลงวันเสาร์รอบแรกเวลาสี่โมงเย็นถึงหนึ่งทุ่มครึ่ง หลังจากนั้นรอบสองก็สลับให้ลุงเพยมาเป่าแทน เป็นแบบนี้จนท่านเริ่มมีปัญหาด้านสุขภาพจึงได้เลิกไปในช่วงที่สุด (เจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2557)

ทำให้เห็นว่าร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เป็นผู้ซึ่งรักในการทำงานเป็นนักดนตรีเป่ามวย รายได้ที่ได้รับก็เป็นรายได้ที่สามารถเป็นรายได้เสริมที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตจากนั้นผู้วิจัยได้รับ ข้อมูลจากจำสิบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ผู้บรรเลงกลองแขกให้กับวงดนตรีเป่ามวยว่า

วงเป่ากลองที่สนามมวยลุมพินีเกิดสไตรค์ออกทางผู้ใหญ่จึงสั่งให้ปู่ฉลอง เป็นคนจัด มีครูช้อย เพิ่มผล ครูทิวี ไทยพยัคฆ์ จำสิบเอกพจน์ ว่านม่วง ครูสนั่น เพชรเนียม พันตรีเสนาะ คงปรีชา จำสิบเอกอนันต์ ดำนิลแล้วก็มีครูที่คอย สลับๆกัน จะเป็นกลุ่มที่ปู่ฉลองเป็นผู้จัดการในการหาคน จึงได้เล่นดนตรีใน สมัยก่อน ครูวิบูลย์อาศัยการไปแทนนักดนตรี ซึ่งตีฉิ่ง กับกลองสามารถ หมุนเวียนเปลี่ยนกันได้ แต่ปีเปลี่ยนไม่ได้ การเล่นดนตรีนั้น ได้รับเบี้ยเลี้ยงมา จากทหาร 25 บาทและได้น้ำอัดลมขวดเล็กๆ พอมาทำงานประจำ ก็จะได้เบี้ย เลี้ยงที่เพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ ขึ้นมาครั้งละ 20 บาท ขึ้นมา จากนั้นมีการให้เบี้ยเลี้ยง แบบแยกตามยศ ยิ่งสูงยิ่งได้เยอะ ปัจจุบันนี้ถ้ามีเริ่มที่จำจะได้รับเงินที่ 300 บาท เท่ากับพลเรือน ส่วนเป็นนายทหารเช่นยศนายร้อยก็จะได้ 440 เงินทั้งหมดที่จ่าย ในสนามค่าเช่าสนามค่าน้ำค่าไฟ 80,000 บาท รวมถึงค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงาน ทั้งหมดในสนามมวยจะเป็นหน้าที่ของโปรแกรมเตอร์จ่ายให้ทั้งหมด ในช่วงให้หลัง

มานี้ไม่เกินสิบปีนับจากตอนนั้นถึงปัจจุบันจะมีการเพิ่มเงินเบี้ยเลี้ยงให้กับพนักงานทุกคนคือถ้าเก็บเงินค่าผ่านประตูถึง 1 ล้าน 2 แสน จะเพิ่มให้จาก 300 บาทเป็น 500 บาท ส่วนนายทหารจะได้เพิ่มอยู่ที่ 700 บาท เงินเบี้ยเลี้ยงเพิ่มอีกระดับคือมากกว่า 1 ล้าน 2 แสนถึง 2 ล้านบาทก็จะได้เพิ่มเงินเบี้ยเลี้ยงอีกเท่าหนึ่งเป็น 650 บาท การจ่ายเงินก็จะเป็นจ่ายแบบวันต่อวัน วันเสาร์ที่จะได้รวม 480 บาทสองรอบ (วิบูลย์ อรุณสุขโข, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2557)

วงดนตรีป๊อกลองนั้นจำสิบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ได้รับเงินในช่วงเริ่มตั้งซึ่งเป็นนักดนตรีที่ทำงานในชุดนักดนตรียุคแรกของจำสิบเอกชวณ ชอบขึ้นสูง โดยได้รับเงินเป็นจำนวน 20 บาท แล้วมีการเพิ่มจำนวนเงินเบี้ยเลี้ยงขึ้นมาเรื่อยๆ จนตนเองได้เป็นนักดนตรีประจำ

การให้เกียรติกับวงป๊อบลูกทุ่งที่ลุ่มพินี่เขาจะให้เกียรติมาก ยิ่งตอนนี้ปู่ฉลองกับครูเกษียณกันมาแล้วที่จริงในระบบราชการทหารก็ถือว่าหมดหน้าที่ในการทำงาน เขาสามารถไปหาหรือติดต่อกองดุริยางค์เพื่อที่จะมาแทนเราได้และทำเป็นหนังสือราชการออกมาเลย แต่เขาก็ยังให้เราทำหน้าที่ตรงนี้อยู่เรื่อยๆ พวกเขียนก็จะมีมาให้รางวัลสินน้ำใจเล็กๆน้อยๆกับวงอยู่บ่อยๆ มาครั้งมาบอกด้านหลังวงว่าช่วยยูให้ปลุกเร้าให้มวยต่อยหน่อยก็มี พวกครูก็ทำให้เขาไม่ได้ขัดอะไรไป ครั้งละ 1000 บาท หรือ 500 บาท บางทีฝรั่งมาถ่ายรูปตามไถ่เรื่องต่างๆ พอเขาจะกลับก็ให้สินน้ำใจเหมือนกัน (วิบูลย์ อรุณสุขโข, สัมภาษณ์, 24 พฤษภาคม 2557)

จากที่ได้รับข้อมูลของจำสิบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข จะได้เห็นถึงผู้คนรอบข้างที่เป็นผู้ชมในสนามมวยลุมพินี จะมีการให้เงินสินน้ำใจเพิ่มซึ่งทำให้เห็นถึงความใกล้ชิดและการให้เกียรติของผู้ชมและนักดนตรี โดยร้อยตรีฉลอง เขียมสะอาด ได้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับรายได้และสิ่งที่ได้รับเพิ่มเติมจากการทำงานที่สนามมวยลุมพินีว่า

ในระยะเวลาที่รับงานเป็นหัวหน้าจัดวงป๊อบลูกทุ่งก็จะมีงานนอกเข้ามาให้ไปทำเรื่อยๆที่เกี่ยวกับมวยเช่น มวยไทย 7 สีของช่อง 7 อันนี้ก็ยกวงดนตรีป๊อบลูกทุ่งของลุมพินีไปทั้งชุดช่วงนั้นจะมี สมพงษ์กับอนันต์ เป้าปี่ครูและจำสิบเอกแล้วก็หลานชายชื่อนริศ เขียมสะอาด ไปตีฉิ่ง พอมาช่วงที่อนันต์ ถูกรถชนเลย

เปลี่ยนมาเป็นให้หม่องทำแทน ที่เวทีมวยช่อง 7 อันนี้ได้เงินดีปัจจุบันคนปีได้ 600 คนกลองได้ 500 คนฉิ่ง 400 หรือมีไปต่างประเทศก็ได้พาคคนปีทั้งอันนั้นต์ ขลุ่ย หม่อง เพย ไปด้วยกัน งานวงปี่มวายเป็นงานที่ดีทำให้คนในวงรวมถึงครูมี โอกาสดีๆเข้ามามากขึ้น ในช่วงของเสธ.ชายมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่มีคนใน วงปี่กลอง 4 คน ครูได้เข้าไปขอให้ทางเสธ.ชาย เพิ่มจำนวนนักดนตรีต่อวันเป็น 5 คน โดยคนที่จะมีคนปีสองคนคอยที่สลับสับเปลี่ยนกันในแต่ละวัน (ฉลอง เอี่ยมสอาด, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2557)

ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการที่เริ่มทำงานที่สนามมวยลุมพินีนั้น สามารถต่อยอดให้นัก ดนตรีวงปี่มว่ยได้รับโอกาสที่ดีในการทำงานและรายได้เพิ่มขึ้นจาก สนามมวยอื่นๆที่ติดต่อมาให้ทำ อีกด้วย เมื่อถึงข้อมูลของจำสับเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ผู้วิจัยได้รับข้อมูลอีกด้านจากเนื้อความในหนังสือ ประวัติและพัฒนาการของปี่ไทย จำสับเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ได้กล่าวถึงช่วงเวลาทำงานในสนาม มวยลุมพินีไว้ว่า

เริ่มเป่าปี่สนามมวยลุมพินีเมื่อปี พ.ศ. 2503 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน รายได้จากการเล่นปี่สนามมวยลุมพินีประมาณเดือนละ 2,400 บาท โดยมี ผู้ร่วมงานทั้งหมดคือ จำสับเอกทวี ไทยพยัคฆ์ และจำสับเอกอนันต์ ดำนิล เป็นผู้ บรรเลงปี่มว่ย ส่วนในตำแหน่งกลองแขกนั้นมีสองท่านคือจำสับเอกสนั่น เพชร เนียม และสับเอกฉลองเอี่ยมสอาด ส่วนผู้บรรเลงฉิ่งได้แก่สับเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ในเรื่องของการประสพการณ์ที่ได้รับในการเป็นนักดนตรีปี่มว่ยของจำสับเอกทวี ไทย พยัคฆ์ ท่านได้กล่าวไว้ว่าเมื่อครั้งที่แล้ว ธนิกุล จัดรายการมวยนัดพิเศษที่ สนามมวยลุมพินีเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2531 โดยมีคู่เอกในรายการคือฉมวก เพชร ห้าพลัง พบกับหลังสวน พันธุ์ยุทธภูมิ เป็นคู่เอกในรายการ พอระฆังหมด ยกที่ 4 ก็ได้ยินเสียงปี่ดังขึ้น 2 นัด และเกิดยิงกันเสียงสนั่นทั่วทั้งสนามมวย ลุมพินี ไม่รู้จะหลบไปทางไหน อาศัยดวงอย่างเดียวเพราะอยู่ใกล้ที่เกิดเหตุมาก ความรู้สึกของข้าพเจ้าเสียงอันตรายพอสสมควร พอเหตุการณ์สงบก็รู้ว่ามีคนตาย ไป 2 ถึง 3 คนและคนที่ไปเสียชีวิตที่โรงพยาบาลคือหัวหน้าค่ายมวยห้าพลัง จำ สับเอกทวี ไทยพยัคฆ์ มีโอกาสได้ไปเผยแพร่ศิลปะกีฬาไทยครั้งที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2506 ไปกับสมาคมกีฬาไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ประเทศเมืองมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ บรรเลงร่วมในการแสดงกระบี่กระบองของสมาคม มีพันเอก

เดชา การบุตร เป็นอุปนายกสมาคมกีฬาไทย ครั้งที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2530 ไปเป่าปี่
มว่ยร่วมกับสมาคมแห่งประเทศไทย ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งอยู่
ในความควบคุมของพันเอกวัฒน์ เกิดสว่าง (ทวี ไทยพยัคฆ์, 2533: 147)

ซึ่งในพ.ศ. 2533 ซึ่งเป็นข้อความที่ตีพิมพ์หนังสือในเวลานั้น จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์
ได้รับเงินอยู่ในช่วงนั้นคือ 2,400 บาท และได้มีคนที่คู่กับท่านคือจำสืบเอกอนันต์ ดำนิล โดยที่จำ
สืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ได้รับโอกาสจากการมีทักษะด้านการเป่าปี่มว่ยได้ไปบรรเลงในต่างประเทศ
และมีรายได้เสริมกับงานนี้ จากมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของทางหัวหน้าวงปี่มว่ยของสนาม
มวยลุมพินีนั้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดียิ่งขึ้น สถานภาพทางการได้รับเบี้ยเลี้ยงของนัก
ดนตรีในวงดนตรีปี่มว่ย มีการเพิ่มขึ้นของเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ซึ่งส่งผลดีอีกทั้งยังมีการเพิ่มเงินพิเศษใน
การทำงานจากค่าขายบัตรเข้าชมแบ่งให้พนักงานทุกคนในสนามมวย ซึ่งทางวงก็ได้มีการปรับเพิ่มผู้
ร่วมวงคือตำแหน่งปี่ชวา เพิ่มเป็นสองคน จึงทำให้มีการแบ่งเบาภาระลงได้ อีกทั้งการให้ค่าเบี้ย
เลี้ยงจะให้เพิ่มโดยมีตำแหน่งทางข้าราชการทหารเป็นตัวกำหนด

ผู้วิจัยจึงนำเสนอรายละเอียดในบทที่ 4 โดยเริ่มจากด้านของบทบาทและหน้าที่ของ
นักดนตรีปี่มว่ยสนามมวยลุมพินี ในระยะเวลาเริ่มแรกของการทำหน้าที่ในสนามมวยลุมพินี
มีผู้ร่วมวงทั้งนักดนตรีปี่มว่ยและผู้บรรเลงกลองแขกดังนี้

รายชื่อนักดนตรีในวงดนตรีปี่มว่ยสนามมวยลุมพินี พ.ศ.2519 ถึง 2557

นักดนตรีปี่มว่ย	ผู้บรรเลงกลองแขกและฉิ่ง
1. จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล	1. ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด
2. จำสืบเอกทวี ไทยพยัคฆ์	2. ร้อยตรีสนั่น เพชรเนียม
3. จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล	3. จำสืบเอกประโยชน์ กิจวุฒิ
4. ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ	4. ครูจำลอง โนรี
5. ครูลำเพย สำอางค์	5. ครูนิศ เอี่ยมสอาด
6. ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข	6. จำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข
7. ครูสมพงษ์ ภู่อสร	7. ครูทวีศักดิ์ ปันบุญ

ในการทำงานในช่วงแรกนักดนตรีปี่มวดยี่มาทำการบรรเลงนั้น ทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด เป็นผู้คัดเลือกในการเข้ามาทำงานในวงดนตรีปี่มวดยี่ จึงเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เดิมที่เป็นนักดนตรีปี่มวดยี่ชุดก่อนมาทำหน้าที่ดั้งเดิมคือจำสับเอกซ้อย เพิ่มผล และจำสับเอกทวิ ไทยพัยค์ม หลังจากนั้นก็เมื่อถึงระยะเวลาที่ทางจำสับเอกซ้อย เพิ่มผล ได้เกษียณอายุลงจึงได้ให้ จำสับเอกอนันต์ ดำนิล มาเป็นผู้ทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวดยี่แทน โดยทางจำสับเอกอนันต์ ดำนิล เป็นผู้ทำหน้าที่บรรเลงกลองแขกก่อนหน้านั้นแล้วจึงเปลี่ยนมาเป็นนักดนตรีปี่มวดยี่หลังจากที่จำสับเอกซ้อย เพิ่มผล ออกจากวงปี่มวดยี่ลุมพินีไป ซึ่งทางจำสับเอกอนันต์ ดำนิล เป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอด กลวิธีการเป่าปี่ชวาประกอบมวดยี่ไทยมาจ้ทางจำสับเอกทวิ ไทยพัยค์ม ซึ่งเป็นเหมือนการ สืบทอดต่อมาจึงทำให้กลวิธีในการเป่าปี่ของจำสับเอกอนันต์ ดำนิล ได้วิธีการที่เหมือนกับทาง จำสับเอกทวิ ไทยพัยค์ม หลังจากทีช่วงจำสับเอกทวิ ไทยพัยค์ม ได้เสียชีวิตลงทางหัวหน้าวงจึง เลือกลงทางร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เข้ามาเป็นนักดนตรีปี่มวดยี่แทนจำสับเอกทวิ ไทยพัยค์ม ซึ่ง ทางร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้เข้ารับราชการที่กองดุริยางค์ทหารบกด้วยในเวลานั้น

สถานะในส่วนของนักดนตรีปี่มวดยี่สนามมวดยี่ลุมพินีตั้งแต่ พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2540 นักดนตรีปี่มวดยี่ทุกท่านจะเป็นผู้ที่มีสถานะเป็นข้าราชการทหารบก ในสังกัดกองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งถือเป็นนโยบายของทางสนามมวดยี่เริ่มต้นให้บริการสนามมวดยี่ลุมพินี ซึ่งในส่วนของ พ.ศ. 2519 ทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ผู้เป็นหัวหน้าวงได้มีการให้พี่ชายตนคือครูจำลอง โนรี และครูนิศ เอี่ยมสอาด เข้ามารับหน้าที่บรรเลงฉิ่งและกลองแขก แต่โดนทางนายสนามมวดยี่ในขณะนั้นคือพัน เอกชาย ดิษยเดช เรียกเข้าไปบอกถึงเจตนาที่ขอความร่วมมือในการใช้นักดนตรีวงปี่มวดยี่ทั้งหมด เป็นข้าราชการทหารบก ซึ่งทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด จึงปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายจึงได้ให้ ร้อยตรีสนั่น เพชรเนียม จำสับเอกประโยชน์ กิจวถิ และจำสับเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข เข้ามาสลับ หมุนเวียนในการรับผิดชอบหน้าที่ตรงนี้แทนผู้ที่เป็นพลเรือน ซึ่งส่วนของการปฏิบัติงานจากเดิมที ทางนักดนตรีปี่มวดยี่ทำนั้นจำมีนักดนตรีปี่มวดยี่เพียง 1 ท่านต่อหนึ่งวัน เปลี่ยนมาเป็น 2 ท่าน ต่อ หนึ่งวันในส่วนของทางของนักดนตรีปี่มวดยี่ และปรับการรับค่าเบี้ยเลี้ยงต่อวันที่ขึ้นบัญชีไว้ 4 ท่าน เป็น 5 ท่านต่อวัน ซึ่งทำให้การทำงานแต่ละวันมีความผ่อนคลายมากยิ่งขึ้น

หลังจากนั้นถึงช่วงที่จำสับเอกอนันต์ ดำนิล และร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้รับหน้าที่ทำ คู่กันมาจนถึงช่วงที่จำสับเอกอนันต์ ประสบอุบัติเหตุไม่สามารถรับหน้าที่นักดนตรีปี่มวดยี่ต่อได้ จึงทำให้ทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด หานักดนตรีปี่มวดยี่สนามมวดยี่ลุมพินีคนใหม่มาแทน จึงทำให้ ได้รู้จักกับทางครูลำเพย ลำอานค์ และได้ชักชวนเข้ามาร่วมวงปี่มวดยี่ลุมพินีด้วยกันแทนจำสับเอก อนันต์ ดำนิล ซึ่งทางครูลำเพย ลำอานค์ จึงได้รับหน้าที่นักดนตรีปี่มวดยี่ลุมพินีซึ่งทำงานคู่กับทาง

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ในช่วงนี้ พ.ศ. 2536 ทำให้เห็นถึงผู้มีสถานะเป็นพลเรือนเข้ามาทำงาน เป็นนักดนตรีเป่ามวยลูมพิณีได้ ซึ่งสอดคล้องกับการที่ทางหัวหน้าวงร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด เกษียณอายุราชการในช่วงนี้ จึงทำให้ไม่ได้พบกับข้าราชการทหารในกองดุริยางค์ทหารบกที่มีความสามารถในการเป่าปี่ชวา จึงทำให้ครูลำเพย ลำอางค์ เข้ามารับหน้าที่นักดนตรีเป่ามวยลูมพิณี ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้หลังจากนี้นักดนตรีเป่ามวยรวมถึงผู้บรรเลงกลองแขก ก็จะได้ไม่มีสถานะเป็นข้าราชการทหารบกเช่นกัน ซึ่งทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ได้แจ้งถึงความจำเป็นในการเลือกพลเรือนมาทำงานกับทางนายสนามมวย ซึ่งนายสนามมวยในช่วงนั้นคือพลตรีวรวงศ์ สังวรราชทรัพย์ ท่านได้ให้โอกาสและไม่ได้ยึดหลักข้อบังคับในส่วนขอสถานะของนักดนตรีวงเป่ามวยอีกต่อไป ซึ่งทางครูลำเพย ลำอางค์ เป็นผู้ที่ได้รับกลวิธีการเป่าปี่ชวาประกอบการชกมวยมาจากทางครูสมพงษ์ ภูธร ที่ก่อนที่จะเข้ามาทำงานในสนามมวยลูมพิณี จึงทำให้กลวิธีการเป่าปี่ชวาประกอบการมวยไทยของท่านทั้งสองเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากนั้นเมื่อถึงช่วงร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้ออกจากวงดนตรีเป่ามวยลูมพิณีไปก็ทำให้มีผู้ปฏิบัติงานแทนคือครูพิน เปี่ยมอยู่สุข ซึ่งรู้จักกับทางร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด ก่อนแล้วจึงทำให้ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข มารับหน้าที่ตรงนี้คู่กับทางครูลำเพย ลำอางค์ ซึ่งในระยะเวลาในการทำงานของครูพิน เปี่ยมอยู่สุข เป็นระยะเวลาเพียงช่วงสั้นๆแล้วจึงออกไปจากวงดนตรีเป่ามวยลูมพิณี ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่นักดนตรีเป่ามวยลูมพิณีจึงเป็นของทางครูสมพงษ์ ภูธร ซึ่งมีความสนิทสนมกับครูลำเพย ลำอางค์ มาเป็นอย่างดีซึ่งทั้งคู่จึงได้เข้ามาร่วมทำงานด้วยกันจนถึงปัจจุบัน ซึ่งทางครูสมพงษ์ ภูธร เป็นผู้ที่ได้รับกลวิธีการเป่าปี่ชวาจากทางจำสิบเอกทวี ไทยพยัคฆ์ ซึ่งแสดงให้เห็นการสืบทอดในการบรรเลงปี่ชวาและได้มาทำงานเป็นนักดนตรีเป่ามวยสนามมวยลูมพิณีเช่นเดียวกัน

ระยะเวลาของการทำงานของนักดนตรีเป่ามวยสนามมวยลูมพิณินั้นจะได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงซึ่งเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ซึ่งในการปรับการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงเพิ่มทางสนามมวยจะใช้ระบบการปรับเหมือนกันทั้งระบบ พนักงานทุกคนที่ทำงานในสนามมวยลูมพิณี จะได้รับเท่าๆกัน โดยทางสนามมวยลูมพิณีจะทำการตกลงกับทางโปรโมเตอร์ที่จัดมวยในแต่ละศึกการแข่งขันเพราะค่าเบี้ยเลี้ยงทั้งหมดในแต่ละครั้งที่ทำงาน โปรโมเตอร์จะเป็นผู้ที่จ่ายให้ทุกคนในสนามมวยรวมไปถึงนายสนามมวยด้วยเช่นกัน อีกทั้งในช่วงตั้งแต่ปีพ.ศ. 2530 ทางสนามมวยลูมพิณีจะมีเบี้ยพิเศษที่ได้จากการขายบัตรเข้าชมการแข่งขันมวยไทยเข้ามาให้เพิ่มเติมรวมกับเบี้ยเลี้ยงหลัก ซึ่งในส่วนเงินพิเศษตรงนี้นั้นบางครั้งทางวงดนตรีเป่ามวยบรรเลงบทเพลงที่ถูกใจทั้งเขียนที่เข้ามาสนามมวยลูมพิณีประจำและชาวต่างชาติ ก็จะมีสินน้ำใจเล็กๆน้อยๆที่ให้กับทางวงดนตรีเป่ามวย ซึ่งผู้วิจัยจึงเห็นว่าในยุคสมัยตั้งแต่ พ.ศ. 2530 จนถึงปัจจุบัน สถานภาพทางการเงินของนักดนตรีเป่ามวยมี

ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเรื่อยๆซึ่งนายสนามมวยลุมพินีตั้งแต่ปีพ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2557 ปัจจุบัน มีดังต่อไปนี้

ตารางแสดงรายชื่อของนายสนามมวยลุมพินี

พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519

ชื่อและนามสกุล	ปีที่ดำรงตำแหน่งนายสนามมวย
1. พันเอกชาย ดิษยเดช	พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2522
2. พลตรีอัสนี สมุทรเสน	พ.ศ. 2522 ถึง พ.ศ. 2525
3. พลตรีสวัสดิ์ ศิริผล	พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2528
4. พลตรีทวีวิทย์ นิยมเสน	พ.ศ. 2528 ถึง พ.ศ. 2531
5. พลตรีชลอ คงสุวรรณ	พ.ศ. 2531 ถึง พ.ศ. 2534
6. พลตรีวรพงศ์ สังวรราชทรัพย์	พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2537
7. พลโทวัฒน์ เกิดสว่าง	พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2541
8. พลตรีวันชัย นิลเขียว	พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2544
9. พลตรีอนันต์ศักดิ์ ลักษณะนมาย	พ.ศ. 2544 ถึง พ.ศ. 2547
10. พลตรีไพโรจน์ ราษฎร์เสริฐ	พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2548
11. พลตรีกิตติทัศน์ บำเหน็จพันธุ์	พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2550
12. พลตรีธีระ ไกรพานนท์	พ.ศ. 2550 ถึง พ.ศ. 2551
13. พลตรีเฉลิมเกียรติ โพธิ์ทองนาค	พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2553
14. พลโทสุรไกร จตุมาศ	พ.ศ. 2553 ถึง 2557
15. พลโทบุญสันติ แสนสวัสดิ์	พ.ศ. 2557

ลักษณะในการบรรเลงและการคิดเลือกเพลงนั้นทางนักดนตรีปี่มวญลุมพินี จะเป็นผู้ที่ทำการคิดเลือกเพลงที่จะบรรเลงในแต่ละครั้งเพียงผู้เดียว โดยที่ทางหัวหน้าวงหรือผู้บรรเลงกลองจะไม่เข้ามามีส่วนในการตัดสินใจ ซึ่งในการบรรเลงเพลงของนักดนตรีปี่มวญตั้งแต่ พ.ศ. 2519 ถึง ปัจจุบันจะใช้การบรรเลงในส่วนของการยึดแบบแผนดังตารางที่ยกตัวอย่างเพลงที่อยู่ในกลุ่มที่เลือกมาบรรเลงดังต่อไปนี้

ตารางแสดงตัวอย่างบทเพลงที่นักดนตรีปี่มวญลุมพินีใช้บรรเลง

พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2557

ยกที่ 1	เพลงโยน
ยกที่ 2	เพลงแขกเจ้าเซ็น
ยกที่ 3	เพลงแขกอามัด
ยกที่ 4	เพลงแขกหน่ง
ยกที่ 5	เพลงแขกกะเร็ง และเพลงเข็ด ชั้นเดียว

ซึ่งบทเพลงที่นักดนตรีปี่มวญสนามมวญลุมพินีใช้ในการบรรเลงประกอบการชกมวยไทย จะเป็นบทเพลงที่ตามแบบแผนการปฏิบัติที่สืบทอดต่อกันมา โดยมากจะบรรเลงในเพลงที่มีอัตรา จังหวะชั้นเดียวหรือสองชั้นที่อยู่ในสำเนียงแขก หรือสำเนียงต่างๆซึ่งขึ้นอยู่กับไหวพริบของนักดนตรี ปี่มวญแต่ละบุคคล ซึ่งในระยะช่วงของทางร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เป็นนักดนตรีปี่มวญนั้นจะ นำเพลงลูกทุ่งหรือเพลงสมัยนิยมมาบรรเลงบ่อยครั้ง จึงทำให้ทางโปรโมเตอร์ไม่พอใจจึงได้ทำการ แฉ่งไปที่นายสนามมวญให้เลิกเพลงที่เป็นเพลงไทยเดิมมาบรรเลงมากขึ้น ส่วนทางเพลงที่มีการขอ จากเซียนมวญหรือเป็นเพลงสมัยนิยม ก็สามารถบรรเลงได้บ้างแต่ไม่ให้บ่อยครั้งนัก จึงทำให้การ บรรเลงเพลงของนักดนตรีปี่มวญของทางสนามมวญลุมพินี จึงยึดหลักแบบแผนมาจนถึงปัจจุบัน

ในความสามารถของทางนักดนตรีปี่มวญลุมพินีและวงดนตรีนั้น ทำให้เกิดการจ้างงานที่ นอกเหนือจากทำงานที่สนามมวญลุมพินีแล้ว ยังได้ไปทำงานในสถานที่จัดการแข่งขันมวยไทยในที่ ต่างๆเช่น เวทีมวญสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี โดยเป็นการติดต่อผ่านทางหัวหน้าวงดนตรีปี่มวญลุมพินี ไปทำการบรรเลงทั้งวงมีรายชื่อดังต่อไปนี้

รายชื่อนักดนตรีในวงดนตรีปี่มวายนามมวয়ลุมพินี
ที่ทำการบรรเลงเวทีมวยช่อง 7 สี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ถึง ปัจจุบัน

นักดนตรีปี่มวয়	ผู้บรรเลงกลองแขกและฉิ่ง
1. จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล	1. ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด
2. ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข	2. ครูนิศ เอี่ยมสอาด
3. ครูลำเพย สำอางค์	3. จำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข
4. ครูสมพงษ์ ภูธร	

ซึ่งปัจจุบันจะมีสมาชิกทั้งหมด 4 ท่านคือ ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด และจำสืบเอกวิบูลย์ อรุณสุขโข ทำหน้าที่บรรเลงกลองแขก ครูนิศ เอี่ยมสอาด ผู้บรรเลงฉิ่ง ส่วนของนักดนตรีปี่มวายนั้นคือพิน เปี่ยมอยู่สุข นอกจากเวทีมวยช่อง 7 สี แล้วนั้นปัจจุบันทางครูสมพงษ์ ภูธร ก็รับหน้าที่นักดนตรีปี่มวয়ที่สนามมวยราชดำเนิน จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล เคยเป็นหัวหน้าวงดนตรีปี่มวয়ที่สนามมวยอ้อมน้อย ความสามารถที่เป็นที่ยอมรับของสังคมภายนอกของนักดนตรีปี่มวายนามมวয়ลุมพินีรวมถึงวงดนตรี จึงทำให้เกิดการจ้างงานในสถานที่ต่างๆจึงทำให้สถานะภาพของผู้ที่เป็นทั้งอดีตและผู้ที่มีหน้าที่ในปัจจุบันของการเป็นนักดนตรีปี่มวายนามมวয়ลุมพินี มีสถานะทางการเงินที่ดียิ่งขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับในฝีมือของผู้ร่วมงานทั้งโดยตรงและทางอ้อม

ในการทำหน้าที่ของวงปี่มวายนามมวয়ลุมพินีนั้น ต้องร่วมกันทำงานกับบุคคลซึ่งมีหน้าที่สำคัญอยู่ในสนามมวยลุมพินี ซึ่งทางผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญในส่วนของมุมมองของผู้ที่ร่วมทำงานกับวงปี่มวयทั้งทางตรงและทางอ้อม จึงได้ทำการเก็บข้อมูลของบุคคลกลุ่มนี้เพื่อเป็นการสะท้อนถึงการได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน โดยเป็นผู้ที่มีหน้าที่หลักและรู้จักกับวงปี่มวयเป็นอย่างดี เช่น ตำแหน่งประธานฝ่ายเทคนิค ตำแหน่งเจ้าหน้าที่จับเวลาในการแข่งขัน ตำแหน่งกรรมการบนเวที ตำแหน่งผู้ประกาศของสนามมวยลุมพินี สื่อมวลชนซึ่งอยู่ในสังคมมวยไทย นักมวยไทยในอดีตและปัจจุบันซึ่งขึ้นชกที่สนามมวยลุมพินี บุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้มีความใกล้ชิดและต้องผ่านการทำงานร่วมกับวงปี่มวयลุมพินีนั่นเอง โดยผู้วิจัยจะตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกในการร่วมทำงานกับวงปี่มวयลุมพินี ว่าแต่ละท่านมีความรู้สึกกับวงดนตรีปี่มวयว่าอย่างไร

ด้านวงปี่มวายนามมวয়ลุมพินีนั้น จะอยู่ในความดูแลของผู้ดำรงตำแหน่งประธานฝ่ายเทคนิคคือพันเอกพิเศษเลิศชาย เจตะสานนท์ ผู้ที่ทำหน้าที่ในสนามมวยลุมพินียาวนานตั้งแต่ พ.ศ. 2530 ซึ่งนับเวลาถึงปัจจุบันท่านทำงานที่สนามมวยลุมพินีกว่า 27 ปี ผู้วิจัยจึงทำการสัมภาษณ์ได้ความดังนี้

ภาพที่ 70 พันเอกพิเศษเลิศชาย เจตะสานนท์
ประธานฝ่ายเทคนิค

ผมเข้ามาทำงานในสนามมวยลูมฟินีเป็นเวลาร่วม 30 ปีเห็นจะได้ สิ่ง
ที่เห็นกับวงปีมวยตรงนี้ ครูๆทุกท่านที่อยู่ภายในวงทุกท่านมีความเก่งและ
ความสามารถมาก บางท่านเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยคือครูสมพงษ์ การทำงาน
ตั้งแต่ผมเข้ามาทำหน้าที่เป็นประธานฝ่ายเทคนิค ต้องมีหน้าที่ต้องดูแลวงปีมวย
ด้วย เลยเห็นทุกท่านในวงมีความรับผิดชอบ ไม่ทิ้งงานพอใกล้เวลาจะเริ่มทำการ
แข่งขัน มองไปที่วงก็จะเห็นนักดนตรีนั่งพร้อมหน้าพร้อมตากัน เสียงเพลงปี่กลอง
ที่ครูทุกท่านบรรเลงจากที่ฟังมาตลอด เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้กับสนามมวยลูมฟินี จะ
เห็นว่าบางสนามมวยเขาจะเลิกใช้วงดนตรีสดหันไปเปิดเทปแทน ก็ทำให้orroรส
ในการฟังหายไป ที่สนามมวยลูมฟินีจะเห็นบ่อยๆว่ามีชาวต่างชาติเข้ามา
มากมาย ชาวต่างชาติแต่คนเขาก็จะมาถ่ายรูปแล้วก็คอยถามตลอดกับวงปีมวย
ว่าเล่นทำไม เครื่องดนตรีแต่ละชนิดเรียกว่าอะไร วงปีมวยก็เลยเป็นสิ่งที่ทำให้
ชาวต่างชาติสนใจในอีกทางหนึ่ง ซึ่งผมเห็นว่าจึงควรมีวงปีมวยคู่กับสนามมวย
ลูมฟินีตลอดไป (เลิศชาย เจตะสานนท์, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2557)

จากคำสัมภาษณ์ของพันเอกพิเศษเลิศชาย เจตะสานนท์ ตำแหน่งประธานฝ่ายเทคนิค
ซึ่งหน้าที่ในตำแหน่งเป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานของวงปีมวยลูมฟินี ได้กล่าวถึงวงปีมวยลูมฟินีว่า

เป็นกลุ่มบุคคลที่นำยกย่องและเป็นที่เคารพรักของผู้ร่วมงาน เพราะการปฏิบัติตนของนักดนตรีวงปี่มวญมีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองไม่ให้งานส่วนตนและส่วนรวมเสียหาย อีกทั้งทางสนามมวยยังเห็นชอบที่จะอนุรักษ์ธรรมเนียมปฏิบัติของมวยไทยที่มีการบรรเลงดนตรีสดประกอบการชกมวย ซึ่งความสนใจยังส่งต่อไปถึงชาวต่างประเทศซึ่งได้เข้าชมการแข่งขันชกมวยไทยที่สนามมวยลุมพินี โดยชาวต่างชาติจะมีการสอบถามทางเจ้าหน้าที่ถึงบทบาทที่วงปี่มวญบรรเลงประกอบการชกมวยไทยเสมอ

ภาพที่ 71 ชาวต่างประเทศถ่ายภาพให้ความสนใจต่อวงปี่มวญลุมพินี

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลกับพันเอกรัฐพล การณญูปราชนย์ อดีตผู้ฝึกสอนนักกีฬาประเภทกรีฑาทีมชาติไทย ท่านเป็นผู้ที่จับเวลาและทำหน้าที่ให้สัญญาณการเริ่มทำการแข่งขันชกมวยไทยที่สนามมวยลุมพินี ตั้งแต่พ.ศ. 2530 ซึ่งอายุการทำงานของท่านถึงปัจจุบันอยู่ที่ 27 ปี โดยผู้วิจัยได้ถามถึงความรู้สึกที่ร่วมทำงานกับวงปี่มวญลุมพินีท่านจึงได้ให้ความเห็นว่าด้วยเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ ที่สอดคล้องกันกับทางวงดนตรีปี่มวญดังต่อไปนี้

วงปีมวยตั้งแต่เข้ามาทำก็เห็นพี่ฉลอง (ร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสะอาด) เป็นหัวหน้าวงอยู่แล้ว ส่วนตัวสนิทกันกับวงปีมวย ครูจะมีหน้าที่จับเวลา กดสัญญาณบอกเวลา และตีระฆังเพื่อส่งสัญญาณหมดยก พอก่อนถึงเวลางานครูก็จะเดินไปแถววงปีกลองเป็นประจำ เพราะจะคอยดูว่าวงมากันพร้อมแล้วหรือยัง เพราะถ้ายังจะได้แจ้งเจ้าหน้าที่ให้ได้เตรียมเปิดเทปไว้ เหตุการณ์เปิดเทปนี้มีประมาณครั้งสองครั้งได้ตั้งแต่ครูทำมา แต่ก็ไม่น่าเกลียดอะไร เท่าที่สังเกตดูวงจะคอยดูเวลาด้านบนแล้วก็ฟังเสียงระฆังที่ครูตีตลอดทุกครั้ง (รัฐพล การุณยู ปรากฏ, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 72 พันเอกรัฐพล การุณยูปรากฏ

จากการได้รับการสัมภาษณ์ของพันเอกรัฐพล การุณยูปรากฏ จึงทำให้เห็นถึงความสนิทสนมของทางวงดนตรีปีมวยกับท่าน โดยการเกี่ยวข้องโดยตรงที่ทางพันเอกรัฐพล การุณยูปรากฏกับวงปีมวยมีนั้นคือทางพันเอกรัฐพล การุณยูปรากฏ จะเป็นผู้ให้สัญญาณการเริ่มและจบการชกมวยในสนามมวยลุมพินี วงปีมวยจะสังเกตด้วยการฟังและมองเมื่อพันเอกรัฐพล การุณยูปรากฏตีระฆัง และสังเกตเวลาที่ป้ายสกอร์บอร์ดในการมองเวลา เนื่องจากในช่วงยกที่ 5 จะเป็นช่วงสำคัญที่ทางนักดนตรีปีมวยจะต้องมองเห็นถึงตัวเลขที่เหลือทำการชก 1 นาที ซึ่งจะทำให้สามารถเปลี่ยนการบรรเลงเพลงเป็นเพลงเชิด ขึ้นเดียวได้ทันเวลา

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูทอง พุ่มพานิช ผู้ซึ่งมีตำแหน่งเป็นคณะกรรมการผู้ตัดสินของสนามมวยลุมพินี รวมทั้งของสมาคมมวยไทยแห่งประเทศไทย โดยทำหน้าที่กรรมการที่สนามมวยลุมพินีกว่า 20 ปี พร้อมทั้งเป็นอาจารย์พิเศษสอนในระดับมหาวิทยาลัยเรื่องของศิลปะแม่ไม้มวยไทย ซึ่งท่านให้ความเห็นเกี่ยวกับวงปีมวยไว้ว่า

ภาพที่ 73 ครูทอง พุ่มพานิช
คณะกรรมการผู้ตัดสิน

วงดนตรีปี่กลองคือศิลปะ ในเรื่องของวงปี่กลองถ้าไม่มีประกอบการชกมวยไทยจะทำให้การชกมวยที่สนามมวยลุมพินีจะเหมือนมวยสากลสมัครเล่น ไม่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ฝรั่งที่เข้ามาดูนอกจากมวยแล้ว เขาก็จะได้ดูส่วนของศิลปะดนตรีไทยที่แสดงประกอบกับมวย ทำให้เกิดความสนุกร่วมกับการดูมวยไทยประกอบเข้าไปอีก โดยทางวงตรงนี้ล้วนแต่เป็นครูอาจารย์ที่มีความสามารถทุกท่าน (ทอง พุ่มพานิช, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2557)

จากบทสัมภาษณ์ของครูทอง พุ่มพานิช จึงแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของวงปีมวยสนามมวยลุมพินี ว่าบุคคลที่ทำงานร่วมกันได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ในด้านของสื่อมวลชนผู้คลุกคลีอยู่ในวงการมวยไทย ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของคนในสายอาชีพนี้ในเรื่องของมุมมองที่

สื่อมวลชน มีต่อนักดนตรีปี่มวญจึงได้ทำการสัมภาษณ์สื่อมวลชนสองท่านคือคุณแดง ท้าพระ สื่อมวลชนของค่ายหนังสือพิมพ์สยามกีฬา หนังสือรายสัปดาห์มวยสยาม และผู้ประกาศข่าวกีฬาทางช่องไทยพีบีเอสคือคุณอนุมิตี เวชประเสริฐสุข โดยทั้งสองท่านได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวงปี่มวญ ลุมพินีดังนี้

วงปี่มวญลุมพินีสร้างความสนุกต่อผู้ชมที่มาชมมวยไทยทุกครั้ง เป็นเอกลักษณ์ประจำของทางสนามมวยลุมพินีว่า ถ้าใครมาดูมวยไทยที่ลุมพินี จะได้เห็นถึงการต่อสู้ที่หน้าตื่นเต้น พร้อมทั้งฟังบทเพลงประกอบซึ่งจะมีความเข้ากันกับมวยไทย ในส่วนตัวพี่ไปดูมวยมาหลายสนามในกรุงเทพและรอบนอก จะเห็นว่าบางเวทีจะเปิดเพลงปี่มวญจากเทป ซึ่งก็เข้าใจว่ามันอาจจะไม่พร้อมไหนหลายๆด้าน แต่ถ้าลองมาเปรียบเทียบกันระหว่างสนามมวยที่มีดนตรีสดเช่น ลุมพินี กับราชดำเนิน ก็ารู้ถึงความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น จึงทำให้เชียร์มวยหรือชาวต่างชาติมีอารมณ์ร่วมเพิ่มมากขึ้น (แดง ท้าพระ, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์)

จากบทสัมภาษณ์ของคุณแดง ท้าพระ แสดงให้เห็นถึงความสนใจที่สื่อมวลชนมีให้ต่อวงปี่มวญ ซึ่งทางคุณแดง ท้าพระ ได้มีประสบการณ์ในการไปยังสถานที่จัดการแข่งขันชกมวยไทยมาหลายที่ จะสามารถรับรู้ถึงอารมณ์ของเสียงดนตรีที่บรรเลงร่วมกับมวยไทย ถ้าสนามใดใช้วิธีการเปิดเพลงบรรธของวงปี่มวญก็จะรู้สึกถึงอารมณ์ในการชมมวยไทยในครั้งนั้น อาจจะไม่น่าสนใจเท่าสนามมวยไทยที่มีวงดนตรีบรรเลงสด จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์คุณอนุมิตี เวชประเสริฐสุข ได้ความว่าดังนี้

ภาพที่ 74 คุณแดง ท่าพระ

สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์เครือสยามกีฬาและหนังสือมวยสยาม

เสียงเพลงในสนามมวยมีผลต่อทั้งตัวนักมวยแล้วก็ทางผู้ชม ที่เคยทำสกู๊ปเกี่ยวกับวงปี่มวดยในช่วงที่ใกล้ชิดกับมวยไทยช่วงหนึ่ง คนส่วนมากจะมาฟังเพลงหรือตั้งใจฟังวงปี่มวดยก็คงไม่ใช่ แต่ถ้าเกิดไม่มีบทเพลงตรงนี้ก็ไม่น่าจะเป็นแน่ เพราะตามธรรมเนียมเมื่อพูดถึงมวยไทย เสียงปี่มวดยก็จะลอยขึ้นมาทันที ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องอยู่ด้วยกันทั้งคู่ขาดกันไม่ได้ (อนุวัติ เวชประเสริฐสุข, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2557)

ในส่วนของคุณอนุวัติ เวชประเสริฐสุข ได้ให้ความเห็นถึงการไม่สามารถขาดหายไปได้ของเสียงเพลงที่บรรเลงประกอบการชกมวยไทย บทเพลงที่ออกมาจากวงปี่มวดยตามสนามมวยต่างๆ จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ทั้งตัวนักมวยไทย ผู้ชมที่อยู่ในสนามมีอารมณ์ร่วมในการรับชมการแข่งขันมวยไทย โดยทั้งสองท่านในมุมมองของสื่อมวลชน สามารถสะท้อนให้เห็นถึงการเห็นความสำคัญของวงดนตรีปี่มวดย ซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดอรรถรสกับผู้ชม นักมวยไทย ได้เป็นอย่างดี ซึ่งไม่สามารถขาดอย่างใดอย่างหนึ่งได้

ภาพที่ 75 คุณอนุวัติ เวชประเสริฐสุข
 สื่อมวลชนผู้ประกาศข่าวทางช่องไทยพีบีเอส

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักมวยไทยในอดีต ซึ่งมาร่วมในงานพิธีปิดอย่างเป็นทางการของสนามมวยลุมพินีในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 คือคุณสมรักษ์ คำสิงห์ ผู้ซึ่งเป็นนักมวยเหรียญทองโอลิมปิก และมีประสบการณ์ในวงการมวยโดยเฉพาะในการแข่งขันชกมวยไทย คุณสมรักษ์ คำสิงห์ อดีตก็เคยได้แชมป์มวยไทยที่จัดขึ้นในสนามมวยลุมพินี ซึ่งทางคุณสมรักษ์ คำสิงห์ ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับวงปีมวยไว้ว่า

ในการเริ่มก่อนจะชกมวยแต่ละครั้ง นักมวยไทยทุกคนจะมีการทำพิธีไหว้ครู พอเพลงสรรเสริญฯ ดังขึ้น ก็ทำให้ระลึกถึงคุณครูผู้ให้ความรู้วิชามวยไทย แล้วจึงเริ่มรำมวยไหว้ครู พอถึงในการเริ่มชกนักมวยจะได้ยินเสียงปี่กลองที่เล่นพร้อมกัน มันทำให้เกิดความฮึกเหิมที่จะชกคู่แข่ง บางครั้งเพลงสนุกเรารู้จักหรือเห็นว่าเราได้เปรียบคู่ชก สมัยหนุ่มๆพี่ก็จะขยับตามเหมือนเป็นการยั่วคู่ชกไปในตัว เท่าที่รู้ตอนครูพี่สอนพอใกล้หมดเวลาชกได้ยินเพลงเซ็ด กลองตี ตุ่ม ตุ่ม ตุ่ม ก็เร่งให้ออกอาวุธไล่บี้คู่แข่งเลยเพราะจะหมดเวลาแล้ว แต่ในบางที่ถ้าพี่ได้เปรียบพี่ก็จะประคองไม่เข้าไปแลก ก็คือถ้าพูดถึงมวยไทย วงปีกลองก็ต้องมีคู่กันไปตลอด (สมรักษ์ คำสิงห์, สัมภาษณ์, 7 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 76 สมรักษ์ คำสิงห์
อดีตนักมวยไทย

จากการที่สัมภาษณ์ทางคุณสมรักษ์ คำสิงห์ ทำให้เห็นถึงความสำคัญในด้านของเสียงดนตรีวงปี่มวญว่ามีความสำคัญต่อนักมวยอย่างมาก ลำดับแรกคือความสำคัญในช่วงระหว่างการไหว้ครูมวยไทย เมื่อถึงเวลาที่เพลงโยน ดั่งขึ้นนักมวยไทยทุกคนจะมีการระลึกถึงพระคุณครูมวยไทยที่ให้ความรู้มา จากนั้นในระหว่างที่ทำการแข่งขันนักมวยก็จะรู้สึกถึงอารมณ์ร่วมในการบรรเลงของวงปี่มวญ ส่วนสิ่งปิดท้ายการชกคือการได้ยินเสียงบทเพลงเชิด ชั้นเดียว ซึ่งเป็นสัญญาณบอกถึงเวลาที่ใกล้จะหมดลง ให้นักมวยทั้งสองฝ่ายเร่งออกอาวุธเพื่อที่จะทำคะแนนเป็นผู้ชนะ ทั้งหมดนี้จึงทำให้เห็นว่า วงดนตรีปี่มวญมีความสำคัญตั้งแต่ในสมัยอดีตจนถึงปัจจุบันไม่ลดน้อยลง เพราะทางผู้วิจัย ได้ทำการสัมภาษณ์นักมวยรุ่นใหม่ ซึ่งมาทำการชกที่สนามมวยลุมพินีว่ามีความรู้สึกอย่างไรในการได้ยินเสียงวงดนตรีปี่มวญก่อนและระหว่างทำการแข่งขัน ซึ่งได้รับความร่วมมือจากทางคุณกัมปนาท ท. พราน 49 นักมวยไทยรุ่นใหม่ ซึ่งได้รับการยอมรับจากเวทีมวยลุมพินี เวทีมวยช่อง 7 สี ให้ขึ้นชกในสนามมวยทั้งสองสนามไว้ดังนี้

ภาพที่ 77 คุณกัมปนาท ท. พราน 49

นักมวยไทยที่ขึ้นชกสนามมวยลุมพินี

ครูผมสอนให้ไหว้ครูมวยไทยด้วยการนึกถึงพระคุณครูมวย ถ้าไม่ตั้งใจทำก็จะทำให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีกับตัวเอง เรียนรำท่าไหว้ครูผมฝึกตั้งแต่เด็ก ตอนเด็กที่ค่ายจะเปิดเพลงประกอบด้วย ทำให้บางท่าที่ครูสอนก็ทำพรหมกับสอดสร้อยมาลา ครูสอนให้โยกตัวขยับตามเสียงเพลงที่ได้ยิน พอไหว้ครูเสร็จก็เริ่มชกในระหว่างชกอยู่จะได้ยินเสียงดนตรีเข้ามาทำให้กระตุ้นอารมณ์อยากจะสู้ ยิ่งเสียงดังของกองเชียร์รวมด้วยแล้วก็ทำให้สนุก อย่างวันนี้ที่ได้ยินก็กระตุ้นทำให้ผมได้เป็นคนชนะ (กัมปนาท ท. พราน 49, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2557)

จากการได้ทำการสัมภาษณ์คุณกัมปนาท ท. พราน 49 จึงได้เห็นถึงวิธีเริ่มปฏิบัติที่นักมวยไทยทุกคน อันดับแรกคือการไหว้ครูมวยไทย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะแสดงออกถึงความกตัญญู กตเวทิตาต่อครูผู้ให้ความรู้ทางด้านมวยไทย ความเชื่อที่ทางคุณกัมปนาท ท. พราน 49 เชื่ออยู่เสมอคือผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติการไหว้ครูมวยไทย จะได้ในสิ่งที่ดีต่อชีวิตในอาชีพนี้ เนื่องจากพิธีไหว้ครูของมวยไทยนั้นเป็นพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์ จึงต้องตั้งใจในการกระทำทุกครั้ง ส่วนในเรื่องของเสียงเพลงที่ได้ยินคุณกัมปนาท ท. พราน 49 ให้ความเห็นที่ว่าเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแรงกระตุ้นในการทำการแข่งขันมวยไทยในทุกๆครั้ง รวมทั้งเสียงของผู้ชมที่ดังไปทั้งสนามมวยจะเป็นแรงผลักดันที่ควบคู่กัน

ไปให้ตัวนักมวยไทยมีการชกที่ดีขึ้น ส่วนในส่วนของวงดนตรีปี่มวดยของสนามมวยลุมพินีคุณ กัมปนาท ท. พราน 49 ได้ยกตัวอย่างสิ่งที่ได้ยินและรับรู้ถึงความรู้สึกของการแข่งขันในวันดังกล่าว ทำให้ตัวของเขาสามารถเป็นผู้ชนะในการชก

จากการได้รับข้อมูลทั้งหมดของผู้ที่ใกล้ชิดกับทางวงดนตรีปี่มวดยนั้น จะแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวงปี่มวดยที่มีผลต่อผู้ที่ได้รับฟังทั้งผู้เข้าชม เจ้าหน้าที่ของสนามมวย และตัวนักมวยเอง ซึ่งล้วนแต่บอกไปในทิศทางเดียวกันที่ว่าวงปี่มวดยเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญ ในการชกมวยของสนามมวยลุมพินีวงดนตรีปี่มวดยของสนามมวยลุมพินี จะได้รับการพูดถึงในแง่ของการทำหน้าที่ได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน เลือกรับใช้และบรรเลงบทเพลงที่ประกอบมวยไทยในสนามมวยลุมพินี ให้ผู้ที่ได้ยินและได้ฟังต่างมีอารมณ์ร่วมกับเสียงดนตรี

ตารางสรุปสภาพภาพของนักดนตรีปี่มวอยในสนามมวยลุมพินี

	สภาพภาพของนักดนตรีปี่มวอย พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2519	สภาพภาพของนักดนตรีปี่มวอย พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2557
การบรรเลง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยึดหลักการแบบแผนตามชนบ 2. นำเพลงสมัยนิยมมาบรรเลง 3. นักดนตรีปี่มวอยเป็นผู้เลือกเพลงที่บรรเลง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยึดหลักการแบบแผนตามชนบ 2. นำเพลงสมัยนิยมมาบรรเลง 3. นักดนตรีปี่มวอยเป็นผู้เลือกเพลงที่บรรเลง
รายได้	<p>เบี้ยเลี้ยงมีจำนวนน้อยและยังไม่มี การเพิ่มเบี้ยเลี้ยงพิเศษ จากการ ขายบัตร</p>	<p>เบี้ยเลี้ยงเป็นที่พอใจของนักดนตรี เพิ่มรายได้จากการจำหน่ายตั๋ว นำมาเป็นเบี้ยเลี้ยงกับพนักงานใน สนามมวย</p>
สมาชิกวง ดนตรีปี่มวอย ลุมพินี	<p>นักดนตรีวงปี่มวอยเป็นข้าราชการ ทหารของกองดุริยางค์ทหารบก ทั้งหมด</p>	<p>นักดนตรีวงปี่มวอยมีทั้งข้าราชการ ทหารของกองดุริยางค์ทหารบกและ พลเรือนเข้ามาเป็นสมาชิกภายในวง</p>
ผู้บังคับบัญชา	<p>นายสนามมวย โปรโมเตอร์ ยังไม่มี บทบาทนัก ในการกำหนดทิศทาง ในการทำงานของวงดนตรีปี่มวอย</p>	<p>โปรโมเตอร์สามารถออกคำสั่งผ่าน ทางนายสนามมวย ให้ทางวงดนตรี ปี่มวอยปฏิบัติตาม</p>

บทที่ 5

บทสรุป

สถานภาพนักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุ่มพินิจำแนกได้เป็น 2 ช่วงคือ ในช่วงระยะเวลา พ.ศ. 2499 ถึง พ.ศ. 2535 นักดนตรีปี่มวยของสนามมวยลุ่มพินิจำแนกได้เป็นข้าราชการของกองดุริยางค์ทหารบก โดยมีนักดนตรีปี่มวยคือ จำสับเอกซ้อย เพิ่มผล สิบตรีสมนึก บุญจำเริญ พันโทเสนาะ หลวงสุนทร จำสับเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ จำสับเอกอนันต์ ดำนิล ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์ เจือ ต่อมาในช่วง พ.ศ. 2519 เกิดปัญหารายได้ในการดำรงชีพ จึงทำให้นักดนตรีปี่มวยลาออก ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนระบบในการทำงานเพิ่มรายได้ และเพิ่มจำนวนนักดนตรีปี่มวยเพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่ จึงทำให้นักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุ่มพินิจำแนกได้มีสถานภาพดีขึ้น

ช่วงปีพ.ศ. 2536 หัวหน้าวงดนตรีปี่มวยเกษียณอายุราชการ ขณะที่กองดุริยางค์ทหารบกขาดแคลนผู้มีความสามารถในการเป่าปี่มวย จึงรับสมัครนักดนตรีปี่มวยพลเรือนทำให้ประชาชนทั่วไปที่มีความสามารถทางด้านดนตรีปี่มวยเข้ามารับหน้าที่นักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุ่มพินิจำแนกได้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ถึง ปัจจุบัน ผู้ทำหน้าที่นักดนตรีปี่มวยในช่วงนี้ คือ ครูลำเพยสำอางค์ ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข และครูสมพงษ์ ภูธร ส่วนกลวิธีในการบรรเลงของวงดนตรีปี่มวยสนามมวยลุ่มพินิจำแนกโดยส่วนมากการบรรเลงจะเป็นสิ่งที่นักดนตรีปี่มวยปฏิบัติสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ส่วนการคัดเลือกเพลงที่จะมาบรรเลงปี่มวยจะเป็นการคัดเลือกตามแบบแผนส่วนหนึ่ง และตามไหวพริบปฏิภาณของผู้ที่เป็นนักดนตรีปี่มวยอีกส่วนหนึ่ง ทั้งนี้อาจมีเขียนมวยหรือโปรโมเตอร์ขอให้บรรเลงเพลงที่ได้รับความนิยมตามยุคสมัยในบางครั้ง

นักดนตรีปี่มวยสนามมวยลุ่มพินิจำแนก เป็นนักดนตรีที่ได้รับการยกย่องจากวงวิชาชีพนักร้องว่ามีฝีมือความสามารถ และสืบทอดแบบแผนการบรรเลงปี่มวยตามขนบ จึงมีบทบาทเป็นที่ยอมรับถึงปัจจุบัน เห็นได้จากการได้รับเชิญให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่จัดการแข่งขันมวยไทยต่างๆ อยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์ของนักดนตรีปี่มวยในสนามมวยลุมพินี ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงสภาพและบทบาทของนักดนตรีปี่มวยในสนามมวยลุมพินี ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสามารถทางด้านดนตรีไทย เป็นตัวอย่างให้กับนักดนตรีรุ่นหลัง จึงเสนอให้เปิดรายวิชาสอนในสถาบันอุดมศึกษาหรือวิจัยมุมกว้าง เกี่ยวกับดนตรีประกอบการต่อสู้ในชาติอาเซียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัมปนาท ท. พจนาน 49. 7 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

เจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ. 15 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

ฉลอง เอี่ยมสอาด. 4 เมษายน 2557. **สัมภาษณ์.**

แดง ท่าพระ. 7 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

ทง พุ่มพานิช. 7 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

ประทุมชัย เพิ่มผล. 19 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

พิณ เรืองนนท์. 18 พฤษภาคม 2557. **สัมภาษณ์.**

พีน เปี่ยมอยู่สุข. 2 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

รัฐพล การุณยบุรุษ. 7 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.** กรุงเทพฯ :

ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัดมหาชน, 2556

ลำเพย ลำอาจค์. 16 มกราคม 2557. **สัมภาษณ์.**

เลิศชาย เจตะสานนท์. 7 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

วิบูลย์ อรุณสุข. 24 พฤษภาคม 2557. **สัมภาษณ์.**

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล. **ประวัติและพัฒนาการ**

ของปีไทย. นครปฐม : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป. สัมพันธ์พาณิชย์, 2533.

สมนึก แสงอรุณ. 1 มิถุนายน 2557. **สัมภาษณ์.**

สมบัติ สวางค์วัฒน์. **ย้อนตำนานแวดวงมวยไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน.** กรุงเทพฯ :

ก้าวแรก, 2554.

สมพงษ์ ภูธร. 10 มกราคม 2557. **สัมภาษณ์.**

สมรักษ์ คำสิงห์. 7 กุมภาพันธ์ 2557. **สัมภาษณ์.**

สว่าง สวางค์วัฒน์. **42 ปีสนามมวยเวทีลุมพินี.** กรุงเทพฯ : สนามมวยลุมพินี, 2541.

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องวงปีชวากลางแขก**

ในพระราชพิธี. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.

สุวัฒน์ อรรถกฤษณ์. 12 พฤษภาคม 2557. **สัมภาษณ์.**

เสนาะ หลวงสุนทร. 1 ตุลาคม 2557. สัมภาษณ์.

อนันต์ ดำนิล. 19 กุมภาพันธ์ 2557. สัมภาษณ์.

อนุวัติ เวชประเสริฐสุข. 7 กุมภาพันธ์ 2557. สัมภาษณ์.

ประวัติครูสมพงษ์ ภูธร

ครูสมพงษ์ ภูธร เกิดวันศุกร์ที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2488 ที่บ้านในจังหวัดสุพรรณบุรี บิดาชื่อ ลาก ภูธร มารดาชื่อ พิม ภูธร เป็นบุตรลำดับที่ 4 จากพี่น้องทั้งหมด 7 คน ครูสมพงษ์มีพี่น้องร่วมบิดามารดา ดังนี้

1. กิมฟ้า ภูธร
2. สำเภา ภูธร (ถึงแก่กรรม)
3. อำพร ภูธร
4. สมพงษ์ ภูธร
5. สมพิศ ภูธร
6. ลำพาน ภูธร
7. (ถึงแก่กรรมตั้งแต่อายุสองเดือน)

ประวัติการศึกษา

ครูสมพงษ์ ภูธร เข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จากนั้นครูสมพงษ์ ภูธร จึงมีโอกาสเรียนดนตรีไทยเป็นครั้งแรก กับครูสนิท(จำนามสกุลไม่ได้) ครูสมพงษ์หัดเป่าพาทย์อยู่ที่บ้านครูสนิท ประมาณสองปี

ครูสมพงษ์ ภูธร เข้ากรุงเทพครั้งแรกก็มาพักอยู่ที่วัดหัวลำโพงซึ่งมีวงเป่าพาทย์ประจำอยู่ มีครูเอิ้น เป็นผู้ควบคุมวงเป่าพาทย์ของวัด จากนั้นไปฝากตัวกับครูสมภพ ข้าประเสริฐ

ประวัติการทำงาน

ครูสมพงษ์ ภูธร เริ่มทำงานที่กองดุริยางค์กองทัพอากาศตั้งแต่พ.ศ. 2529 ในตำแหน่ง ลูกจ้างประจำ จนกระทั่งเกษียณอายุงานเมื่อ พ.ศ. 2549

ส่วนงานทางด้านการถ่ายทอดนั้น

1. ชมรมดนตรีไทยสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. สาขาวิชาดนตรีไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
3. ภาควิชานาฏยสังคีต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตทับแก้ว
4. กลุ่มวิชาดนตรีไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ส่วนในงานด้านการเป็นนักดนตรีอาชีพนั้นครูสมพงษ์ ภูธร ได้ผ่านงานด้านการเป็นนักดนตรีจากที่ต่างๆอีกมากมาย อาทิเช่น นักดนตรีเป่าปี่มวยที่สนามมวยไชย่ย่านพัฒน์พงศ์และเวทีมวยช่อง 7 สี โดยในปัจจุบันเป็นนักดนตรีเป่ามวยที่สนามมวยราชดำเนินและสนามมวยลุมพินี

ภาพที่ 78 ครูสมพงษ์ ภูธร กำลังสอนที่
ชมรมดนตรีไทยสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติครอบครัว

ครูสมพงษ์ ภูธร สมรสกับ นางพิณทอง ภูธร เมื่อ พ.ศ. 2510 มีบุตร ธิดา สามคนได้แก่ นางสาวสุระมณี ภูธร นางสาวณิชาลี ภูธร และนายสมชาย ภูธร ตามลำดับ

ทายาทของครูสมพงษ์เพียงคนเดียวที่ศึกษาวิชาดนตรีคือ นางสาวณิชาลี ภูธร ซึ่งจบการศึกษาจากภาควิชาศิลปนิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เครื่องมือเอกฆ้องวงใหญ่

เกียรติประวัติที่ได้รับ

1. รางวัลเพชรสยาม โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. รางวัลบุคคลดีเด่นของกองดุริยางค์กองทัพอากาศ
3. รางวัลบุคคลดีเด่นของหน่วยบัญชาการอากาศโยธิน
4. รางวัลบุคคลดีเด่นของกองบัญชาการยุทธทางอากาศ
5. รางวัลรองชนะเลิศการแข่งขันวงปีประกอบการชมมวยไทย ที่สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา ๒๕๓๙ โดยผู้ส่งเข้าประกวดคือนายสนามมวยมวยลุมพินี
6. รางวัลชนะเลิศการแข่งขันเป่าปี่ชวาประกอบการชมมวยไทย จัดขึ้นโดยวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประกวดที่สนามมวยอ้อมน้อย พ.ศ. 2545
7. ปริญญาตรีเกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
8. รางวัลคุณพ่อตัวอย่างในวันพ่อแห่งชาติของเขตสายไหม จัดโดยกรุงเทพมหานคร

ประวัติครูลำเพย สำอางค์

ครูลำเพย สำอางค์ เกิด พ.ศ. 2493 อายุ 64 ปี พื้นเพภูมิลำเนาอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก มีพี่น้องร่วมบิดา มารดาทั้งหมด 5 คน ครูลำเพย เป็นบุตรลำดับที่ 5 ของบิดา มารดา โดยมีรายชื่อพี่น้องดังนี้

- นายพิม สำอางค์
- นางพิน สำอางค์
- นางพวง สำอางค์
- นายสมพงษ์ สำอางค์
- นายลำเพย สำอางค์

ประวัติการศึกษา

ครูลำเพย สำอางค์ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสะพาน (ศิษย์สมพงษ์อุทิศ)

ประวัติการทำงาน

ครูลำเพย สำอางค์ ยึดการประกอบอาชีพนักดนตรีเป็นหลักโดยเริ่มจากหลังที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยได้ร่วมวงกับนักดนตรีไทยหลายคน

อดีตครูมีความสามารถทางด้านลิเกซึ่งฝึกกับภรรยาและได้ประกอบยึดอาชีพนักแสดงลิเกกับทางคณะบรรหาร ศิษย์หอมหวล คณะต้องตา ต้องใจ และคณะสรรักษ์ ภัคดีดี

ปัจจุบันเป็นนักดนตรีที่ห้องอาหารสีลม วิลเลจ และเป็นนักระนาดเอกแก่นให้กับคณะกนกพร ทิพยโสธ ที่จะแสดงประจำที่ศาลพระพรหมเอราวัณ

ส่วนงานด้านการเป็นนักดนตรีปี่มวญ เริ่มงานในสนามมวญลุมพินีปี พ.ศ. 2536 จนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 79 ครูลำเพย ลำอ่างค์ บรรเลงระนาดเอกออกรายการบางบรรเลง
ตอนระนาดแก้วบน ทางช่องไทยพีบีเอส

ประวัติครอบครัว

ครูลำเพย ลำอ่างค์ สมรสในอายุ 21 ปีกับนางยมนา ลำอ่างค์ ซึ่งปัจจุบันภรรยาได้เสียชีวิตแล้ว ครุมีบุตรทั้งหมด 3 คน คือ

นางสาวพัชรี ลำอ่างค์

นางสาวสุพรรณิณี ลำอ่างค์

นางสาวพรรณิภา ลำอ่างค์

เกียรติประวัติที่ได้รับ

1. รางวัลรองชนะเลิศการแข่งขันวงดนตรีปี่กลองบรรเลงประกอบการชกมวยไทย จัดขึ้นที่สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ

2. รางวัลเพชรสยาม โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ประวัติครูพิน เปี่ยมอยู่สุข

ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข อายุ 54 เกิด 17 สิงหาคม พ.ศ. 2503 ปีชวด บิดาชื่อน นายเปี่ยม เปี่ยมอยู่สุข มารดาชื่อนางล้วน เปี่ยมอยู่สุข ภูมิลำเนากรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข มีพี่น้องร่วมสายเลือดทั้งหมด 5 คน ครูพิน เป็นคนที่ 4 ของพี่น้องโดยรายชื่อพี่น้องมีดังต่อไปนี้

นางวัฒนา สุดสี
 นายพาณิชย์ เปี่ยมอยู่สุข
 นายแฟ้ม เปี่ยมอยู่สุข
 นายพิน เปี่ยมอยู่สุข
 นายฟ้า เปี่ยมอยู่สุข

ประวัติการศึกษา

การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดใต้ราษฎร์นริมิตร เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร

จากนั้นครูไปบวชเป็นสามเณรเป็นระยะเวลา 4 พรรษาที่ วัดจิตตภาวันวิทยาลัย เป็นวิทยาลัยสถาบันการศึกษาทางพระพุทธศาสนาของภิกษุและสามเณร

ประวัติการทำงาน

ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข ได้ประกอบอาชีพคือนักดนตรีไทยอาชีพ หาเลี้ยงครอบครัวมาหลายปี โดยยึดอาชีพนักดนตรีเป็นอาชีพหลักถึงปัจจุบัน

ในปัจจุบันครูพิน ก็เป็นนักดนตรีเป่าปี่มวยประจำสนามมวยช่อง 7 สี ซึ่งร่วมทำงานกับ ร้อยตรีฉลอง เขี่ยมสะอาด จสอ. วิบูลย์ อรุณสุขโข และครูนริศ เขี่ยมสะอาด และเป็นนักดนตรีเป่ามวยที่สนามมวยลุมพินีเป็นเวลา 3 ปี

ประวัติครอบครัว

ครูพิน เปี่ยมอยู่สุข ได้สมรสกับภรรยาชื่อนางสาวดวงแก้ว เตียวระสิงห์ มีบุตรทั้งหมด 4 คน ได้แก่

นายวิภาส เปี่ยมอยู่สุข

นายอรรณพ เปี่ยมอยู่สุข

โดย 2 คนแรกเป็นลูกกับภรรยาเก่า

นางสาวณกานต์ เปี่ยมอยู่สุข

นายณภัทร เปี่ยมอยู่สุข

ประวัติร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ อายุ 66 ปี เกิดวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2491 ปีชวด บิดาชื่อ นายบุญช่วย หอมจันทร์เจือ มารดาชื่อนางประสาร หอมจันทร์เจือ ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัด ปทุมธานี เป็นบุตรคนเดียวของบิดา มารดา ในการสืบประวัติของร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กับบุตรชายคือนายเจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ เนื่องจากในปัจจุบันร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์ ไม่สะดวกในการให้สัมภาษณ์เพราะเกี่ยวกับปัญหาทางสุขภาพ

ประวัติการศึกษา

จบชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนประถมทวิธาภิเศกและศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนทวิธาภิเศก

ประวัติการทำงาน

รับราชการทหารที่กองดุริยางค์ทหารบกในตำแหน่งพลอาสาในปีพ.ศ. 2510 และรับราชการทหารมาจนถึงเกษียณอายุราชการ

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เป็นนักดนตรีอาชีพโดยประจำวงดนตรีไทยบ้านดุริยประณีต

ในด้านการงานดนตรีเป็กลองสนามมวยนั้น ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ เคยเป็นนักดนตรีเป็มวยประจำสนามมวยราชดำเนิน สนามมวยลุมพินีที่นี้ 8 ปีและสำหรับสนามมวยอ้อมน้อยในช่วงเวลาหนึ่งก็ได้มีโอกาสไปทำงานที่นี้ด้วย

ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญของกระทรวงกลาโหม สังกัดทหารบก

ประวัติครอบครัว

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้สมรสกับนางนงนัท หอมจันทร์เจือ มีบุตรชายทั้งสิ้น 3 คน โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

นายอติรุฑ หอมจันทร์เจือ

นายเจนวิทย์ หอมจันทร์เจือ

นายรัชพงษ์ หอมจันทร์เจือ

เกียรติประวัติที่ได้รับ

ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้มีโอกาสเข้าเฝ้ารับเสด็จสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องจากโอกาสที่ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ในเวลานั้นได้เป็นนักดนตรีสมาชิกวงบ้านดุริยประณีต

ภาพที่ 80 ร้อยตรีสุชาติ หอมจันทร์เจือ ได้รับพระราชทานของที่ระลึก
จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ประวัติจำสืบเอกอนันต์ ดำนิล

จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล เกิดวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2488 อายุ 69 ปี บิดาชื่อนายกอน ดำนิล มารดาชื่อนางเนื่อง ดำนิล มีพี่น้องทั้งหมด 8 คน จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล เป็นบุตรลำดับที่ 5 ของบิดา มารดา โดยชื่อพี่น้องมีดังต่อไปนี้

พันตำรวจโทจ่านง ดำนิล
 นายเสนาะ ดำนิล
 นายสำนึก ดำนิล
 นางนวลน้อย สัตตานนท์ ถึงแก่กรรม
 จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล
 นางวินิจ เทวคุปต์
 นางสินวล ศรีใส
 นางปราณี อินทุเศรษฐ์

ประวัติการศึกษา

จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนวัดเทียนถวาย ต่อมาไปศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนปทุมธานี (นันทมนีบำรุง) จนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วจึงได้ลาออกมาประกอบอาชีพนักดนตรีตั้งแต่นั้นมา

ประวัติการทำงาน

เข้ารับราชการทหารบกเมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2510 ตำแหน่งแรกบรรจุคือ พลอาสาสมัคร โดยสอบบรรจุเครื่องมือช่างวงใหญ่แต่เจ้านายยุคนั้นให้มาลงตำแหน่งที่หมวดดนตรีสากล ต่อมาได้มีโอกาสเข้าร่วมวงดนตรีลูกทุ่งที่มีชื่อเสียงในยุคสมัยนั้นโดยเรียงตาม พ.ศ. และชื่อวงดังต่อไปนี้

พ.ศ. 2512 ร่วมงานกับวงดนตรีลูกทุ่ง ยุพิน แพรทอง
 พ.ศ. 2513 ถึง พ.ศ. 2514 ร่วมงานกับวงดนตรีลูกทุ่ง ไหวพจน์ เพชรสุพรรณ
 พ.ศ. 2515 ร่วมงานกับวงดนตรีลูกทุ่ง สังข์ทอง ศรีใส
 พ.ศ. 2516 ร่วมงานกับวงดนตรีลูกทุ่ง ชินกร ไกรลาศ
 พ.ศ. 2517 กลับมาร่วมงานกับวงดนตรีลูกทุ่ง ยุพิน แพรทอง

เป็นอดีตนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวยลุมพินี โดยทำงานที่สนามมวยลุมพินี 18 ปี และได้ไปเป็นนักดนตรีปี่มวญให้กับสนามมวยช่อง 7 สี และสนามมวยอ้อมน้อยในบางครั้งคราว ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญกระทรวงกลาโหม สังกัดทหารบก

ประวัติครอบครัว

จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล สมรสกับนางวราห์ ดำนิล ซึ่งปัจจุบันถึงแก่กรรม มีบุตรธิดาด้วยกันหนึ่งท่านคือ นางสาวนุชจรี ดำนิล

เกียรติประวัติที่ได้รับ

จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล ได้รับโล่เชิดชูเกียรติจากโรงเรียนบ้านเค็ดวิทยาคม ที่ท่านได้ให้การฝึกสอนให้นักเรียนโรงเรียนสามารถบรรเลงวงปี่กลองเพื่อประกอบการชกมวยไทย ซึ่งใช้เวลาฝึกหนึ่งเดือน

ภาพที่ 81 จำสืบเอก อนันต์ดำนิล ได้รับรางวัลจากโรงเรียนบ้านเค็ดวิทยาคม

จำสืบเอกอนันต์ ดำนิล เป็นผู้ผลิตหมวกมหาดเล็กราชวัลลภ ให้แก่กองดุริยางค์ทหารบก ด้วยก่อนจะเกษียณอายุราชการ

ประวัติจำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์

จำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ เกิดเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2477 บิดาชื่อนายเลข ไทยพยัคฆ์ มารดาชื่อนางเจียน ไทยพยัคฆ์ จำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ ถึงแก่กรรมในวัย 59 ปี พ.ศ. 2536

ประวัติการศึกษา

จำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดนางใน ธรรมิการาม ตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

ผ่านการอบรมนายสิบชั้นต้นในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 และเรียนหลักสูตรนายสิบ อาวุโสในวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2531

ประวัติการทำงาน

สมัครเข้ารับราชการทหารในกองดุริยางค์ทหารบก ในปีพ.ศ. 2502

เริ่มงานนักดนตรีปี่มวยที่สนามมวยลุมพินี ในปี พ.ศ. 2503 เป็นต้นมา

ประวัติครอบครัว

จำสืบเอกทวิ ไทยพยัคฆ์ สมรสกับนางสาวเสงี่ยม ตะจ้อหอ ในปีพ.ศ. 2505 มีบุตรชาย ทั้งหมด 3 คน

เกียรติประวัติที่ได้รับ

ได้เป็นผู้นำเดินไม้สัตญาณให้กับกองดุริยางค์ทหารบก ในงานวันเฉลิม พระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวันที่ 3 ธันวาคม ของทุกปีและเป็นผู้นำเดิน ไม้สัตญาณให้กับกองดุริยางค์ทหารบก ในวันกองทัพไทยวันที่ 25 มกราคม ของทุกปี

ประวัติพันโทเสนาะ หลวงสุนทร

พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงดนตรีไทยประจำปี พ.ศ. 2555 เกิดเมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2477 ภูมิลำเนาจังหวัดสมุทรสงคราม ปัจจุบันอายุ 80

ประวัติการศึกษา

การศึกษาภาคบังคับ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 พ.ศ. 2488 โรงเรียนวัดป้อมแก้วและโรงเรียนธรรมโชติ จังหวัดสมุทรสงคราม

หลักสูตรนายสิบ อาวุโส 20 กันยายน พ.ศ. 2514 โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก

หลักสูตรนายทหารสัญญาบัตร 16 กันยายน พ.ศ. 2517 กรมยุทธศึกษาทหารบก

หลักสูตรวิชาซีพีเรียบเรียงเสียงประสานแบบสี่แนว 2 กันยายน 2522 ถึง 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 โรงเรียนสยามกลการปทุมวัน

การศึกษาระดับ 3 พ.ศ. 2530 โรงเรียนผู้ใหญ่วัดพระยาทำ ประโยคประถมศึกษา

ประวัติการทำงาน

บรรจุข้าราชการในตำแหน่งประจำหมวดโยธาวาทิต กองดุริยางค์ทหารบก มทบ. 1 เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2499

ดำรงตำแหน่งร้อยเอก ทำหน้าที่ ผบ. หมวดดนตรีไทยกองดุริยางค์ทหารบก เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2522

ดำรงยศตำแหน่งพันตรี ทำหน้าที่อาจารย์สอน ที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก เมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2526

ดำรงยศตำแหน่งพันโท ทำหน้าที่นายทหารเตรียมการ โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2534

ดำรงยศตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านเป่าพาทย์ ประจำสาขาดนตรีไทย ภาควิชาศิลปะนิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติครอบครัว

เป็นบุตรชายคนโตสุดในจำนวนพี่น้อง 8 คน ผู้ชาย 4 คน และ หญิง 4 คน สมรสกับนางสุนทรี มีบุตรธิดา 2 คน คือ นายภาวรัช หลวงสุนทร และนางสาวศลิณี หลวงสุนทร

ประวัติสิบทรีสมนึก บุญจำเริญ

สิบทรีสมนึก บุญจำเริญ เกิดเมื่อ พ.ศ. 2476 ปีระกา เป็นบุตร นายผวน บุญจำเริญและนางศิริ บุญจำเริญ ได้ถือกำเนิดที่บ้านตระกูลเกิดผล เลขที่ 57 หมู่ 4 ตำบลบ้านใหม่อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2513 สิริอายุ 37 ปี

ประวัติการศึกษา

สิบทรีสมนึก บุญจำเริญ ได้เข้ารับการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนปทุมวิทยาคาร ซึ่งตั้งอยู่ในละแวกบ้าน

ประวัติการทำงาน

เข้ารับราชการที่ กองดุริยางค์ทหารบก ได้รับยศเป็นสิบโท จนถึงปี พ.ศ. 2506 ได้รับการชักชวนจากครูพริ้ง ดนตรีรส ให้เข้ามาทำงานกับวงดนตรีเทศบาลกรุงเทพ ปัจจุบันเรียกวงดนตรีไทยกรุงเทพมหานคร

ประวัติครอบครัว

สิบทรีสมนึก บุญจำเริญ มีพี่น้องร่วมบิดา มารดา รวม 8 คน แต่ได้เสียชีวิตตั้งแต่ยังเยาว์วัย เสีย 3 คน เหลือพี่น้องที่เติบโตร่วมกันมาอีก 4 คน ได้แก่ นายปรีชา บุญจำเริญ นายบุญบัณฑิต บุญจำเริญ นางอรามณ์ จารุวัสด์ และนายสุรียา บุญจำเริญ นายสมนึก บุญจำเริญ ได้สมรสกับนางสุนิทร บุญจำเริญ มีบุตร ธิดา รวม 5 คน ได้แก่

นายเทียมเทพ บุญจำเริญ (ถึงแก่กรรม)

นายวรเทพ บุญจำเริญ ครูชำนาญการพิเศษ ภาควิทยาศาสตร์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์
อ่างทอง

นายสุเทพ บุญจำเริญ นักดนตรีไทย

นางบุษรา สังข์ทอง

นางสาวประดับพร สังข์ทอง (ถึงแก่กรรม)

ประวัติจำสืบเอกช้อย เพิ่มผล

จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล เกิดวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2473 เป็นบุตรของนายฉิมเพิ่มผล และนางบุญเพิ่มผล จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล ถึงแก่กรรมวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

ประวัติการศึกษา

จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หัตถนครีไทยกับบิดานายฉิม เพิ่มผล

ประวัติการทำงาน

บรรจุในตำแหน่งพลอากาศก่อนใน พ.ศ. 2493 และรับราชการเรื่อยมาจนถึงเกษียณอายุราชการปี 2539

เป็นนักดนตรีปี่มวญที่สนามมวญลุมพินีคนแรกตั้งแต่ก่อตั้งสนามมวญลุมพินีในวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2499

ประวัติครอบครัว

จำสืบเอกช้อย เพิ่มผล ได้สมรสกับนางสมทรง เพิ่มผล โดยมีบุตรด้วยกัน 4 คน มีดังต่อไปนี้

นายสมเกียรติ เพิ่มผล

นางโสภา ไพเราะ

นางโสภิช นาวาดิษฐ์

จำสืบเอกประชุมชัย เพิ่มผล

ประวัติร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด

ภาพที่ 82 ร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด

ร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด เกิดวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2481 ปัจจุบันอายุ 75 ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติการศึกษา

ร้อยตรีฉลอง เขียมสอาด จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนวัดมหาบุศย์ เริ่มเรียนดนตรีกับพี่ชายชื่อนายจำเริญ เขียมสอาดและพี่ชายชื่อนายจิต ดิษปัญญา โดยอายุในเวลานั้น 10 ปี หัดเครื่องมืองวงใหญ่เป็นเครื่องแรก

หลังจากนั้นพออายุ 16 ปี มารดาได้พาไปฝากตัวให้เป็นลูกศิษย์ของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) โดยในยุคนั้นมีนักดนตรีที่มีชื่อเสียงถึงปัจจุบันนี้ร่วมอยู่บ้านครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) คือ ครูฉลาก โปธิ์สามต้น พันโทเสนาะ หลวงสุนทร ครูประมวลา อรรถชีพ โดยได้รับความรู้จากการอยู่วงครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) มากมายและได้เรียนวิชาเครื่องหนังไทยเพิ่มเติมจนได้บรรเลงเครื่องหนังเรื่อยมาจนถึงอายุ 21 ปี

หลังจากเข้ารับราชการทหารบกที่กองดุริยางค์ทหารบก ในตำแหน่งพลอาสา ก่อนทาง
เจ้านายในสมัยนั้นให้ไปเรียนต่อให้จบชั้นมัธยมศึกษาการศึกษานอกระบบให้จบเพื่อที่จะติด
ยศสิบตรีให้ ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด จึงไปเรียนการศึกษานอกระบบที่โรงเรียนวัดมหาบุศ

ประวัติการทำงาน

ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด เริ่มการเป็นนักดนตรีอาชีพหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ซึ่งท่านเกิดในตระกูลบ้านนักดนตรี ในสมัยนั้นชื่อวงของทางบ้านคือวงปี่พาทย์แม่เจ้า
พระโขง

เริ่มเข้ารับราชการทหารอายุ 21 ปี โดยได้ไปประจำการที่กองดุริยางค์ทหารบกพอดี
อยู่ได้ 1 ปี 4 เดือนแล้ว จึงได้ไปสมัครขอรับราชการทหารในกองดุริยางค์ทหารบกต่อ ในปี
พ.ศ. 2504 จึงได้มีคำสั่งให้เข้ารับราชการทหารในกองดุริยางค์ทหารบก ในตำแหน่งพลอาสา ก่อน
แล้วถึงได้ติดยศซึ่ง ร้อยตรีฉลอง ก็ได้อยู่รับราชการทหารบกจนถึงวัยเกษียณอายุปีพ.ศ. 2542

ได้รับโอกาสจากพันเอกชาย ดิษยเดช ซึ่งท่านดำรงตำแหน่งนายสนามมวญลุมพินีใน
ขณะนั้น ได้มอบหมายให้ร้อยตรีฉลอง เอี่ยมสอาด เป็นหัวหน้าวงปี่กลองตั้งแต่ พ.ศ. 2519 เป็นต้น
จนถึงยุคปัจจุบัน

ประวัติครอบครัว

เป็นบุตรของนายโฆษิต เอี่ยมสอาด และนางเจ้า เอี่ยมสอาด ลำดับที่ 8 จากพี่น้อง
ทั้งหมด 9 คน

ตัวอย่างโน้ตเพลงประกอบการชกมวยไทยของนักดนตรีปี่มวยในสนามมวยลุมพินี

เพลงโยน

- ด - ล	----	--- ด	ด - ด ด	----	----	--- ญ	--- ด
--- ญ	--- ด	--- ญ	--- ด	--- ญ	--- วิ	----	--- ญ
----	--- ล	----	----	--- ญ	----	----	--- วิ
--- ญ	ด ญ - ญ	----	ญ ด - ญ	----	--- ญ	----	- ด - ม
----	----	----	--- วิ	----	--- ญ	----	--- วิ
----	----	----	--- ญ	----	--- ญ	----	--- ญ
----	--- วิ	--- ด	- ญ - ด	----	--- ญ	--- ญ	--- ญ
----	----	----	--- ม	----	----	----	--- วิ
----	--- ม	----	--- ญ	----	----	----	--- วิ
----	--- ม	----	--- ล	----	----	----	--- วิ
----	----	----	- ญ - วิ	----	- ญ - วิ	----	- ญ - วิ
----	----	----	--- ญ	----	--- วิ	----	--- วิ
----	- ญ - วิ	----	- ญ - วิ	----	--- ญ	--- ญ	--- วิ

----	----	----	--- ฝั	----	----	----	--- ฝั
------	------	------	--------	------	------	------	--------

--- ฝั	----	----	--- ฝั	--- ฝั	--- ฝั	--- ฝั	--- ฝั
--------	------	------	--------	--------	--------	--------	--------

----	--- ฝั	----	--- ฝั	--- ฝั	--- ฝั	--- ฝั	--- ด
------	--------	------	--------	--------	--------	--------	-------

----	--- ฝั	----	--- ฝั	----	--- ฝั	- ม ร ด	--- ดั
------	--------	------	--------	------	--------	---------	--------

เพลงแขกเจ้าเซ็น 2 ชั้น

- ฝั - ฝั	- ฝั - ด	ล ร ด ล	- ด - ร	ม ร ม ด	- ร - ม	- ร - ม	- ฝั - ร
-----------	----------	---------	---------	---------	---------	---------	----------

----	- ฝั - ม	- ม ร ม	ฝั ม ร ด	- ด - -	- ฝั - ม	- - ร ม	ร ม ด ร
------	----------	---------	----------	---------	----------	---------	---------

----	- ฝั - ม	- ม ร ม	ฝั ม ร ด	- - ร ม	- - ร ม	ด ร ม ร	- ด ท ด
------	----------	---------	----------	---------	---------	---------	---------

----	- ฝั - ม	- ม - ร	- ม - ฝั	- ม - ม	---	- ล - ด	ด ด - ร
------	----------	---------	----------	---------	-----	---------	---------

----	- ด ท ด	- ด ท ฝั	- ร ม ร	- ฝั - ม	- ร - ร	ด ร ม ร	ด ท - ด
------	---------	----------	---------	----------	---------	---------	---------

----	- ฝั - ฝั	-- ฝั ล	ฝั ฝั ม ร	- ด - ฝั	- ม - ร	ม ร ด ร	ด ท - ด
------	-----------	---------	-----------	----------	---------	---------	---------

เพลงแขกกะเหรี่ยง ชั้นเดียว

ท่อน 1

----	ซซซซ	-ซ-ล	ทลรท	----	ซซซซ	-ซ-ล	ทลรท
------	------	------	------	------	------	------	------

-รวมร	-ทรท	-ลทล	-ซลซ
-------	------	------	------

ท่อน 2

----	ลทดว	-ร-ม	รวมซร	----	ลทดว	-ร-ม	รวมซร
------	------	------	-------	------	------	------	-------

-ซลซ	-มซม	-รวมร	-ดวด
------	------	-------	------

เพลงแขกยี่งนก สองชั้น

----	-ร-ม	รดรวม	-ฟ-ซ	-รรร	-ซ-ฟ	-ม-ร	-ด-ร
------	------	-------	------	------	------	------	------

----	-ร-ม	รดรวม	-ฟ-ซ	-รรร	-ซ-ฟ	-ม-ร	-ด-ร
------	------	-------	------	------	------	------	------

----	-ดรวม	--ซม	-ร-ด	-ซ-ด	-ร-ม	-ซ-ม	-รดร
------	-------	------	------	------	------	------	------

----	-ดรวม	--ซม	-ร-ด	-ซ-ด	-ซ-ฟ	-ม-ร	ดท-ด
------	-------	------	------	------	------	------	------

เพลงแขกหนัง ชั้นเดียว

-ซ-ซ	ลทดว	--ดม	รดทล	--ซด	รดทล	ทลซล	ซฟ-ซ
------	------	------	------	------	------	------	------

-ซ-ซ	ลฟซล	--ซล	ดลซฟ	-ด-ฟ	-ซ-ล	ซลดล	ซฟ-ซ
------	------	------	------	------	------	------	------

เที่ยวเปลี่ยน

----	-ช-ร	--ดม	รดทล	--ชด	รดทล	ทลชล	ชฟ-ช
------	------	------	------	------	------	------	------

--ลช	ลค--	ลชลค	ลชฟร	--ลช	ลค--	ชลคค	ชฟ-ช
------	------	------	------	------	------	------	------

เพลงเชิด ชั้นเดียว

ตัวที่ 1

-ค-ร	-ม-ช	-ม-ล	-ช-ล	-ค-รค	ชลค-ร	ม-รคค	ทลชล
------	------	------	------	-------	-------	-------	------

ทค-รค	ร-ม-ลช	ฟ-ม-รล	ร-ม-ชล	ค-ค-รค	-ช-ค	-ร-ม	-ร-ม
-------	--------	--------	--------	--------	------	------	------

ม-ม-ร	-ช-ร	-ค-ล	-ม-ร	-คคค	ม-รคค	รค-ลช	ค-ลช-ม
-------	------	------	------	------	-------	-------	--------

ลช-ม-ร	ช-ม-รค	-ม-ชล	-ค-ร	-ค-ร	-ค-ล	-ช-ค	-ร-ม
--------	--------	-------	------	------	------	------	------

-ร-ม	ม-ม-ร	-ม-รค
------	-------	-------

ตัวที่ 2

-ม-ร	-ค-ล	-คคค	ม-รคค	รค-ลช	ค-ลช-ม	ลช-ม-ร	ช-ม-รค
------	------	------	-------	-------	--------	--------	--------

-ม-ร	-ค-ล	-คคค	ม-รคค	-ช-ค	-ร-ม	-ร-ม	ม-ม-ร
------	------	------	-------	------	------	------	-------

-ช-ร	-ค-ล	-ม-ร	-คคค	ม-รคค	รค-ลช	ค-ลช-ม	ลช-ม-ร
------	------	------	------	-------	-------	--------	--------

ช-ม-รค	-ม-ชล	-ค-ร	-ค-ร	-ค-ล	-ช-ค	-ร-ม	-ร-ม
--------	-------	------	------	------	------	------	------

ม-ม-ร	-ม-รค
-------	-------

ตัวที่ 3

- ล - ฐ	- ฐ - ฐ	ท ฐ ล ท	ม ล ฐ ม	- ด ด ด	ม ร ด ล	ว ด ล ฐ	ด ล ฐ ม
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ล ฐ ม ร	ฐ ม ร ด	ท ฐ ล ท	ม ล ฐ ม	ว ท ล ฐ	ท ล ฐ ม	- ด ด ด	ม ร ด ล
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ฐ - ด	- ร - ม	- ร - ม	ม ม - ร	- ฐ - ร	- ด - ล	- ม - ร	- ด ด ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

ม ร ด ล	ว ด ล ฐ	ด ล ฐ ม	ล ฐ ม ร	ฐ ม ร ด	- ม ฐ ล	- ด - ร	- ม - ร
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

- ด - ล	- ฐ - ด	- ร - ม	- ร - ม	ม ม - ร	- ม ร ด
---------	---------	---------	---------	---------	---------

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ – นามสกุล	นายภัทรพงศ์ เทพยรักษ์
วัน เดือน ปี	25 กันยายน 2529
สถานที่เกิด	จังหวัดยะลา
ภูมิลำเนา	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
ระดับประถมศึกษา	โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัยฯ
ระดับมัธยมศึกษา	โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2
ระดับปริญญาตรี	สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและ นาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2554 บรรจุเป็นข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพฯ โรงเรียนสุเหร่าทวายกองดิน
ที่อยู่สามารถติดต่อได้	99/254 ซอย 17 ก. หมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง แขวง/เขตสะพานสูง กทม. 10250
โทรศัพท์	094-8569924

